

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204411

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—552—7-7-66—10,000

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. T83/553D Accession No. 3589

Author సామకేశరంపు

Title కురాన్

This book should be returned on or before the date last marked below.

దు రా శ

అ ను

అ శా పి శా చ ము

—:0:—

రెండవ భాగము

(అకరాధకరిశోధక నవల)

అయినాపురపు సోమేశ్వరరావుగారిచే

రచియిన పుస్తకము

కల్పితము :

కొండపల్లి వీరవెంకయ్య అండ్ సన్సు

శ్రీ నత్యనారాయణ బుక్ డిపో

రాజమండ్రి

విజయపు కాపీరైటు]

[వెల రు 1-0-00

రాజమహేంద్రవరమున
శ్రీ కొండపల్లి నువ్వాడేశ్వరశాలకుండు
వ్రాడింపబడినది

దు రా శ

అ సు

అ శా పి శా చ ము

రెండవ భాగము

మొదటి ప్రకరణము

తానుమా తెనశమి ?

శ్రీ గోదావరిజిల్లా కలకత్తుగారగు పోవుదొరగారు పెద్దాపురపు మకామునకు సకుటుంబముగా విచ్చేసిరి. ప్రజలలో నాందోళనము బయలుదేరినది. పోలీసువారి కారాటము హెచ్చినది. బంగారు బల రామమూర్తి పోలీసువారిపై నొసరిన ఫిర్యాదుఫల మిదియని యందఱును గ్రహించిరి. తమయం దెట్లొక మును తేదని నిరూపించుకొన వలసినవిధి పోలీసువారిదై యున్నది. అందులకుఁ దగిన యాధారము లేమియు వారికి గాన్పించుటలేదు. పైపెచ్చు నాటిరాత్రి వీరేంద్ర కేసరి సుందరరావున కండఁ జేసి తేలి పోలీసువారే ద్రోహులని సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది. సుందరరావున కేమియు దోచుటలేదు. దొర గారు చూడవలసిన స్థలములన్నియుఁ జూచినాఁడు. విమర్శనప్రారంభించిరి. విమర్శనస్థలమున కిటుకీట లాడుచుండిరి. నాటిరాత్రి బలరామ మూర్తియిల్లును, తాలూకాకచ్చేరియును గనిపెట్టుకొనియున్న పోలీసు వారు సుందరరావుతోసహా ముద్దాయిలుగా నొకచోట నిలువంబడిరి. బలరామమూర్తి తనతరపు స్నేహితు కుటుంబరావుతో నొకవైపున నుండెను. సుందరరావుగూడ భుజంగరావను న్యాయవాదిని నియమించిరి. సకాలమునకు విచారణ ప్రారంభమైనది.

న్యాసానమున నడచు విషయములెల్ల భారతమహాశయు
 లెఱిగినవే కావన నావిషయములతో గ్రంథిభాషుల్య మొనరించుట
 కిష్టము లేక ముఖ్యాంశములు మాత్రమే వ్రాయుచున్నాను.

వాది బలరామమూర్తి చెప్పిన విషయములు:—

“వీరేంద్రకేసరి నాయులు గోచుకొందునని, నాకును పోలీసు
 వారికిని గూడ నుత్తరములద్వారా తెలియఁజేసియున్నాఁడు. అది
 వఱకు లాల్ చంగుగృహముగూడ నిట్లేదెలియఁజేసి గోచుకొనను.
 ఆయుత్తరమును గాంచి సుందరరావుగా రగుదెంచి నాశనమంతయు
 మూటగట్టి రహస్యముగా రెండవ కంటివా రెఱుంగకుండ లాలూకా
 ఆఫీసులోనుంచి యచ్చట మాత్రము గొలఁదిగా రక్షకభటుల నుంచుద
 మనియు లాల్ చందనియింటి మొద్దవలె మీయి టిమొద్ద బాలమంది
 యుండుమనియు సిఠుఁ గూడ మీ యింటిచేరినే యున్నచో మీ
 యింటియ దే సొమ్మన్నదని మీ యి టికే వీరేంద్రకేసరి వచ్చునని
 యు, వచ్చినవెంటనే బట్టుకొందుమనియు, రాకున్న సొమ్ము నిలచు
 ననియు దెలుప నాయుక్తి బాగున్నదని యంగీకరించితిని గాని నేను
 మాత్రము నా సొమ్మొచ్చటనున్న వెచ్చటనే యుండునని యంటిని.
 అప్పుడు సుందరరావులు చేయుట హానికర మనియు, ని వెచ్చటనున్న
 సొమ్మొచ్చట నొన్నదని వీరేంద్రకేసరి యనుకొను ననియు, అప్పుడు
 మోసము వచ్చుననియు, నా కెఱిగింప నదికూడ సత్యమే యని
 యంగీకరించితిని. దానికి దారాకాణముగా వీరేంద్రకేసరి యెట్లో
 లోనఁ బ్రవేశించి నా యిచుపవెట్టె నవరించి చితాయావర్ణాలను బట్టు
 కొనిపోవుచు సొమ్ము దొరక లేదనియు చితాయావర్ణాలు వట్టుకొని
 పోవుచుంటిననియు వీరేంద్రకేసరి సుందరరావున కుత్తరము వ్రాసి
 వెదలిపోయెను. ఇంతవఱకు బాగుగానే జరిగింది. వెంటనే సుందర
 రావుగారు మాయింటి చేరిననుండి వెదలిపోయి తెల్లవారిసతరువార

వచ్చి సొమ్మ చెప్పుకొనుటకు నన్ను రమ్మగిరి. నేను వెడలితిని. ఈ లోపున తనాళ్ళిందాగుగాను కూడ విచ్చేసిరి. తాళములు దీసి లోని కరిగి యిసుకపెట్టె దెఱచిచూచితిమి. సంఘలలో సొమ్ములేను. గండ్రయిసుక యున్నది. సొమ్ము వీరేంద్రకేసరి యవహరించెనని బ్రజలు నమ్మదురని తలంపి వీరెల్ల కుమ్మకుక-జేసి తాలూకాలో నున్న నాసొమ్ము నవహరించి నాపాలిటికి వీరేంద్రకేసరులైతి. ఇది తప్పక పోలీసువారి ద్రోహమే గాని మఱియొకటి కాదు. వలసవారు వ్యాయమాలోచించి తీర్పు నొసంగగలండులకు కోరుచున్నాను" అని యనెను.

“అయ్యా! సుందరి రావుగారూ! బంగారు బలరామయూర్తి చెప్పుకొనిన దంతయు వింటిరిగదా? మీరు చెప్పుకొనున దేమైనఁ గలదా?” అని దొరగారు సుందరతావు నడిగిరి.

వెంటనే మొద్దాయిల తంపున సుందరి రావుగారు లేచి యిట్లనిరి:—

“బంగారు బలరామయూర్తిగారు చెప్పినవిషయము లన్నియుఁ గూడ సత్యములే గాన మేము జెప్పుకొనవలసిన విషయములు గూడ గొన్ని కలవు. రక్షకభటులలో ద్రోహ యువ్వఁడో గనపెట్టుట నేటి మధ్యాహ్నము వఱకుఁ గచ్చముగానే యుండెను. ఆప్పు డారవాస్యో ద్భవన మైనది. నేఁడు శ్రీ శ్రీ శ్రీ కలక్టరుదొరగారి కేసు విచారించు రిను భయమున నెం 1106, 436 కులు గల రక్షకభటులు వరారయ్య పోయిరి. వారి, వారకుటుంబములనరెప్పు చెసతిమి. వీరేంద్ర కేసరి యుల్ల రము జూచినపిమ్మట బలరామయూర్తిగారు చెప్పిన విధముగా నేను మిగుల నమ్మకముగా వర్తింపింపిన్ని నెం 1106, 985, 1034, 706 కు లుగల భటులనహాయమున నొమ్మంతయుఁ దాలూకాక చేరికి జేర్చించి వెంటనే యింకను భటుల కానాటి గస్తీవార్త తెలియజేయుకొనితి

మిచ్చి 1084 నొక వైపునకును, 706 నొక వైపునకును బంపిణిని. బండిలో ద్రవ్యమును తాలూకాలో 1106, 985 నంబరులే బెట్టిరి. తరువాత నేమిజరిగినదో భగవంతునకును, వీరేంద్రకేసరికిని వైశంబ రులుగల భటులకును దక్క-సన్యులకునుఁ దెలియదు. అరక్షకభటులే తుచ్చుద్రవ్యమున కాసించి వీరేంద్రకేసరి కీరవాస్య మెఱిగించి యుదారని యూహించుచున్నాను. అతియేగాని మే మట్టి యన్యాయమున కొడిగట్టలేదని న్యాయాధికారులకు విషయపూర్వకముగా విన్నవించుకొనుచున్నాను. వీరేంద్రకేసరి మిగుల నేర్పరి. చతుగుఁగు లుఁ నేర మిలరులమీఁద కత్యచ్ఛలేముగాఁ ద్రోసివేయు నేర్పుగలవాఁడు. ఏమిషయమనను బూర్తిగా చర్చించుకొనుట కవకాశము లేకుండ భోలీసువారి నూదరిగొట్టుచాకచక్యముగలవాఁడు. కావుననే మేము చేతకానివారివోలే నొకమూలఁ బడయుండవలసి వచ్చినది. వారిపోయిన భటులు దోడికిననేగాని యింకలింహస్యము బయటికిరాదు. ఇది పాటి పోయిన రక్షకభటుల ద్రోహ మేగాని మాపోలీసువారిది గాదు. కావున కోర్టునా దాలోచించుఁ గలంగులకు గోరుచున్నాను” అని చెప్పెను.

అప్పుడు వాదవైపు ప్లిడరు గుంటూరురావు లేచి సుందరరావు నిట్లు క్రశ్నించిరి.

కుటుం—సుందరరావుగారూ! సామ్యుఃకాశిచో నుంకవలసి వచ్చినపుడు బాధ్యతగలవారిలో నేరినైన నచ్చట నుంకవలసినవిధి గదా? అట్లులే చేసితిరిగారు ?

సుంద—దానిని రక్షించుకాధ్యత బలరామమూర్తిగారి కెంత గలదో మాకును చుఱియే గలదు. మేమే యాబరువు మానెత్తిపైఁ బెట్టుకొంటిమి. ఇదిగాక బలరామమూర్తిగారికి వెనుకయసరా యెవ్వ రునులేకు. ఆఁడువారి చుంఱుట సమంజసము. బలరామమూర్తి సామ్యుఃకాశిచోట నున్నచో లాభములేదు. ఈకారణములచే మీ జెప్పినట్లు చేయుట కవకాశము లేకపోయినది.

కుటుంబము—మీరు చెప్పిన నాబతులు గల భటులు సొమ్ము తాలూకాలో నున్నదనురహస్యము వీరేంద్రకేసరి కెఱుగఁ జేసెనను కొండు. రహస్యము దెలిసినతనూత్రమున సన్ని తాళములలో బ్రధింపఁ బడి, యంతనుండి రక్షణభటుల స్వాధీనమునో నున్న సొమ్మెట్లాసె దకహరించెనగును?

సుంద—ఊహకత్తిశిమైన యంతనుది. ఆ మార్గమేదియో యూహించుట కవకాశమే యున్నచో నేరస్థు లప్పుడే దొరకియుం దురు. ప్రపంచముమీద నూహించుట కనువకు నిన్ని మార్గము లూహించి చూచితిని. కాని లాభము గలుగలేదు.

కుటుంబము—వీరేంద్రకేసరి మీకందజేసిన యుత్తరమును గాంచి వెడలిపోయి యుదియనువఱకు ఊసు రాలేదని బలగానుమూర్తి చెప్పుచుండెనుగదా? మీరెక్కడకు వెడలితిరి ?

సుంద—ఆతఁ డొకవేళ తాలూకాకు వచ్చుకేమో యని యచ్చటకుపోయి యుదయమగువఱ కచ్చట రహస్యముగా వేచి యుంటిని.

ఇంతలో సరిగా కలకత్తరుదొరవారి పాదములచేత కొకబాణ మువచ్చి పడినది. అది యేమూలనుండి వచ్చినదో గనునించిననా రెవ్వరును లేకపోయిరి. నలువైపులను జూచిరి. ఎవ్వరును గానరా లేదు. అంతనుండిలో నాబాణ మెవ్వరు వేసిరో గనిపెట్టగలవా రెవ్వరు? దొరగా రాబాణమును దీసి చూచి దానినున్న యుత్తరము విప్పి దానిని జదివి సుగతి తెలుపుమని తన చెఱకునున్న భాషావరి వరనున (Translator) కొనఁగెను.

దానిని గైకొని యొక్కొక్క వాక్యమే చదువుచుదాని నాంగ్లే యభావతో కలకత్తరుగారి కుండు చెప్పదొడఁగెను. శ్రీ శ్రీ శ్రీ గోదావరిజిల్లా కలకత్తరుదొరవారి దివ్యసన్నిధికి—

వీరేంద్రకేశరి వ్రాయు విజ్ఞాపన :—

అయ్యా!

ఈ నేరమున సుందర రావుగారుగాని, కామేశ్వర రావుగారి, 116, 955 నెంబర్లుగల రిక్షక ధట్టులగాని నిర్దోషులని మీ కెఱుంగఁ జేయుచున్నాను. ఆ బలరామమూర్తి ద్రవ్యముపవారిచినది నేను. నన్ను గుఱించి యొక రాజదలోఁ బడుట కోర్వఁదలక నమస్తవిషయములును మీ కెఱింగించుచుంటిని. పోలీసువారి రహస్యము తెఱుగుట కేమార్గము మంచిదాయని యాలోచించి యొక నాఁడు నే నాకస్మికముగా 1106 985, నెంబర్లుగల ధట్టులను బట్టుకొని క్లారోఫార మొసంగి వారిని నాగుహయందఱ బంధించి వారి దుస్తులు, వారి నేపము, టోపీ మొదలగునవి యన్నియు నిపుణులగు నాయనుచరుల కొసంగి పోలీసులో విడిచిపెట్టితిని. ఎవ్వరును నిరహస్యము గనుచునే లేదు. నా రెప్పుడును సుందర రావుగారి ననుసరించియే తిరుగుచుండుటచే బలరామమూర్తి రహస్యము నాకు దెలిసినది. నే నక్కవొక బండివాని నేనుము ధరించి యాబండికొక యటబెట్టి దానియందు దినుక సంచులుగాని నాయనుచరుడొకని నొందుచితిని. నే నావీధినే బోవుచుండ నాయనుచరులు న న్నాకవాలుబట్టి నాబండియే నీలచి యంగు ద్రవ్యతోనున్న సంచుల బెట్టి యాచువైపుఁ గుడ్డలుగట్టిరి. అఱలోనున్న మనఁగాఁ డిట్లు సంచులు మి ద్దువైచును. ఇ తట తాలూకాకుఁజేరితిమి అప్పుడు పోలీసులోనున్న నాధటులే యాసంచు లినుకరెట్టెలో ఖద్రముగా బెట్టిరి. అట్లుపెట్టినవి ఎంనుఁ సంచులేగాని ద్రవ్యము న్న సంచులు గావు. ఈవిధముగా సొమ్ము నాకుఁ ద్రవ్యము నది. నాబండియట్టె నేను దీసికొని వెడలిపోయితిను. ద్రవ్యము నావరమైనది. నేరము పోలీసువారి పరమైనది. అట్లు బడవలయుననియే సొమ్ము దొరికలేదని సుందర రావుగారికి వ్రాసితిని. ద్రవ్యము నావరమైనవెంటనే వీలుచూచుకొని రహస్యముగా సాయుత్రమే బలరామమూర్తి యిరిటఁ దూటి చితా

యావర్జాలు లంకించుకొని వెడలిపోయితిని. నాకు సొమ్మును, చిఠా యీవర్జాలును దొరికినరహస్యోదంతమిది ఇందునుండర రావు వగైరా లండనును వర్దోసులు. ఇది యంతయు మాత్రాభవకాధకుని బట్టజాలని నుండర రావు వెలివిలక్షణ వవలన సంభవించిన విషమపరిణామము నీటిలోని బాడలు దీయగలనేర్పరి వరిశోధకులుగా లభించిననేగాని నేరస్థుడు కట్టుబడను. అందులకై ప్రయత్నించుడు. యధాప్రకార ముగా లాభనష్టపుకాతా ననుసరించి బలరామమూర్తి సొమ్ము బల రామమూర్తికి బంపివేసెదను అతనికివచ్చిన లాభమే బీదలకు బంచి పెట్టెదను. వారముదినములలో సొమ్మును చిఠా యీవర్జాలును బలరామమూర్తి కందఁజేయును. నుంధవలాలును జంపినవానిని బంధించసంతకాల మీవిషమస్థితు లిట్లే యుండును.

(కేసరిగుర్తు)

“వీరేంద్రకేసరి”

ఆముత్తరిమంతయు విని కలకత్తడగా రాశ్చర్యపడిరి. తమతేలివి తక్కువనుకూర్చి పోలీసువారు బజ్జవడిరి. సంగతినుండర్భము లెఱుంగ కుండ పోలీసువారిపై కేరస్థాపన మొనరించితిసిగదా యని బలరామ మూర్తి విచారించెను.

ఎట్లయిననేమి ? రహస్యమేదియో బతుటబడినది. కలకత్తరుగా రిచ్చట కేరిన పెద్దాపురపు వాస్తవ్యుల నందఱఁగాంచి “యీవీరేంద్ర కేసరి యెట్టివాఁడు ?” అని ప్రశ్నించిరి. ప్రశ్నలెల్ల రేకగ్రీవముగా సంజమంచినాఁడులే దని నుడివిరి.

ఇంతలో లాల్ చంను వరుగువరుగునవచ్చి:—

“అయ్యా ! నుండర రావుగారూ ! చూచితిరా ! వీరేంద్రకేసరి ధర్మమ. తా నెట్లాడెనో యట్లే యక్షరమ తూచా తప్పకుండఁజేయు చున్నాఁడు. నాచిఠాయీవర్జాలును, లాభనష్టపుకాతా ననుసరించి నాయనలుద్రవ్యమ నాకు పోస్తులో బంపించినాఁడు. ఇప్పుడే యందు

కొంటిని అవకాశం! ఎట్టిధర్మాత్ముడు. ఎట్టి సత్యవ్రతుడు. ఓహో హూ! నేటికి సద్రన్య మింతిధర్మముగా మఱల నెవరివివారి కిచ్చు పుణ్యాత్ముల డీదిచములలో నెవరుగలడు? ఇప్పుడు నాకు వచ్చిన దొక్కవ్యసమును. నన్ను నేజేలు. నా అసలుద్రవ్యమును నూటికి 0-12-0 వడ్డీ చొప్పున వాసికైన వడ్డీయును నాకునేరినవి. అంతకు హెచ్చుగా పుచ్చు. ఎక్కేయే యీతడు దీసికొని ధర్మ మాచరించెను. ఓహూ హూ! నున్నాశ్శుడు" అని వెట్టివానివోలె గంతులు నైవజొచ్చెను.

ప్రజలెల్ల రాయంశమును విని సంతోషించిరి. దొరగారాతని సుగుణవర్తనమును విని యెంతయో బాగడిరి అచ్చటనున్న యా బాలవృద్ధాదు లాతని వాణీర్వదించిరి. సోలీసువారిపైకి వచ్చిననేర మంతయు నుంచుకీ విపోయినట్లు విడిపోయినది. బలరామమూర్తియూ శయనుతీయూ దాఱునూఁడైనది.

రెండవ ప్రకరణము

అనునది.

పనశుక్లవరవిలాస మట్లున్నది

క్రిష్ణునియముగా వెలుగు వచ్చుచుండెను. ఈసమయంబున గొందఱు సోలీసుబట్టులను వెంటబెట్టుకొని సుందరరావు శారణ రావుశాస్త్రిశుక్లము చామర కోటపైపున బెద్దాపురమున కొకమెలు దూరమునగల పెద్దనుట్టిచెంతకువచ్చిరి. ఇప్పటికి వెలుగుగూడ బాగుగా వచ్చినది. ఆనుట్టివృక్షమునకుఁ గొంచెమావల గాజబాట కడ్డముగాఁ బదిగజములమేఱ వాల్తెదు గజమాలలోనువఱకు ద్రవ్వితేయ బడి మార్గావరోధను గలిగింపఁబడి యుండెను. అట్లు శ్రవ్వఁబడినసోలి

లో నొక చలనహేతుకశకటము తలక్రిందుగాఁ బడియుండెను. ఆ శకట మెవ్వరిదాయని సుందరరావు పుకించినూచెను. అది శ్రీ గోదావరిజిల్లా కలక్టరుగారిదని గ్రహించి భటులసహాయమున బ్రము త్నముమీద మోటారు నీవలకు దీయించెను. దానిని పుచ్చువాఁడు మాత్రము దానిక్రిందఁబడి నురణించెను. మోటారు బూర్తిగాఁ జెడి పోయెను.

ఇం కాగోతీయం దెవ్వఁడును లేడు. అట్లునుండ గట్టకునారును, వారి యధ్యక్షునియగు మేరీవారిన్ దొరసాసిగాఁచును, వారి దలఁపింతు రామస్వామియు నేమియైరి? గడదినరేయి వారి యదును పెద్దాపురము నుండి కాకినాడకు బయలుదేరిరి దారిలో నియవాంతరమువచ్చినది కాఁబోలును. ఈ యవాంతరము వచ్చుట కేమికారణమో యెవ్వరి కిని దెలియుటలేదు. కామేశ్వర రావును రక్షకభటులును నీవిషయ స్థితికి నీరవులై పోయిరి. సుందర రావుమాత్ర మేదియో కాగితమును దనజీబులోనుండి దీసి దానిని జూచుచుండెను అట్లు జూచి చూచి రక్షకభటులను రమ్మని సంజ్ఞయొనర్చి కుడివైపునున్న తొంకలు బాటి పాలములోని కరిగెను.

అచ్చట వరుసగాఁ బనునాఱుగురు పెడతెక్కలు విఠించికట్ట బడి, యొకరికాలిలో నొకరికాలికి లంకవేయబడి యుదఱుచుండ గలిపి లంకవేసి కట్టిన పెద్దమోటుపగ్గము సమీపమునంద గల జువ్వీచెట్టునకు గట్టివేయబడియుండెను. సుందర రావునకుండ దోక్- తదన్యుల కిందున్న రివాస్య మేదియో బాధపడుటలేదు. వెంటనే జువ్వీచెట్టునకు గట్టఁ బడియున్న త్రాటిని విప్పించి, తాముదెచ్చిన కృంఖలములు వారికి దగిలించి, రక్షకభటులముధ్య నాదన్యుల నుంచి వారినిల్ల పెద్దాపురము నకు దోహానివచ్చి బంధించి దన్యుదళనాయకుని మాత్ర మివలకు దోహానివచ్చి తనస్థానమునంద గూర్చుండి, యిరుద్వారములచెంతను

రక్షకభటుల గావు. ది నుందిరరానా దమ్ముదళవాయకులలో నిట్లు మాట్లాడెను.

సుంద—నాగన్నా ! ఇప్పుడు సీఫీతి యొత్వలకు వచ్చినదో నీవెఱిగియేయుండువు. సీమప్టచరిత్ర లోకమునకు వెల్లడియైనది. ఇప్పుడు పాటిసోవుటకై నవవకాశము లేదు. ఇప్పు డీవేమందువు ?

నాగ—అనుట కేమున్నది ? కట్టుబడితిని. ప్రాణములపై నాసవీడితిని.

సుంద. —నిజ మెఱిగించినచో సీకేమున లాభ ముండునేమో?

నాగ. —దాచుకొనకుండ సర్వ మెఱిగింతును అడుగుము.

సుంద—సంతోషము. కలకత్తగువారి నేమిచేసితివి ?

నాగ—వారు నాసొల్లినమందులేదు. మేము పనునాణుగుర మాను ఏశేంద్ర కేసరిచే కట్టుబడితిమి. అతడే దెప్పబుతిని యెడలు తలయక ఫడిపోయియున్న దొరిగారిని వారి యుద్ధాంగిని, కలాయ తును దీసికొనిపోయెను.

సుంద—వారిని పట్టవలయునని సీవు బ్రయత్నించెదా ? ఏశేంద్ర కేసరి ప్రయత్నించెనా ?

నాగ—కలకత్తగువారిని పట్టవలయునని నా హాశకాము. అక్షోధి కారియగు సిరిపురపు శీతారామయ్యగారు భార్యాసమేతముగా విజయ నగరము వివాహమునకై వెడలుచుండిరని తెలిసి వారిని దోచుకొ నుట కట్టియుక్తిబన్ని గోతిపైఠా జాపగప్పి మంజీపారతో బాగుచేసితిని. ఇంతట మోటారువచ్చినది. ఆగోతిలో బడినది. బండిలోనున్న వారు హాహాకారము లొనర్చిరి. గోతిలోబడి దెప్పబుతిని మూర్ఛమునింగి యున్నవారిపై వాయుధములు వినియోగించవలసిన పనిలేదు. కావున మాయాయుధములన్నియు బ్రెణనేయుంచి మేమందఱమును గోరిదిగి తిమి. ఏశేంద్ర కేసరి చటాలునవచ్చి మమ్ము ముట్టడించెను. పాటి

పోవుటకైన ననభావములేక మేము దీసికొనిన గోతిలో మేమేబడి పోయితిమి నుమ్ము బంధించి, దెబ్బలుతిని పడిపోయియున్న నా మువ్వరను భుజములపై వైచుకొని తననైననుతో వీరేంద్ర కేసరి వెదలిపోయెను.

సుంద—ఎంతటి శ్రోవా మాచరించితివి? సశే. వెనుకటి నిషానుములును విన్నడిగెదను? సహూభావ మిడెదవా?

నాగ— తెలిసిన తవఱకు దాచుకొనెను.

సుంద—నుం దిది నీహితుడగు శాంతారా వెచ్చట?

నాగ— ఇంతవఱకు గూరు గ్రహించిన నేలేనా? మీచే బంధింపబడిన బుడబుక్కలవాడే శాంతారావు.

అవాస్యములు విని సుందరరావు నిశ్చేష్టుడైపోయెను. ఒక్కక్షణమేమియు మాట్లాడజాల కట్లే యూరకొని మఱల నిట్లు ప్రశ్నించెను.

సుంద— అట్లనా! సశే. కనాస్యకుంఠోధకుం కను వారిపురుషోత్తనురావు ని శాంతరింగితిమి. డెబ్బలున్నాను?

నాగ— నిజమైన వారిపురుషోత్తనురావును నేను బంధించి యూర్తులాతిని పోలిక నే యున్న భీమారావను నా యుచుచరు నొకని పాస్థానమున సల్పితిని.

సుంద— గోప్పనాడవు ఎంగులకలు జీవితీవో యుట్ట డని వానిచే నేల చేయింపలేదు?

నాగ— గార్యసాధనమున కుపక్రమించితిని. అదుగులోననే పిదుగుబడిపట్టు ప్రప్రథమముననే వీరేంద్ర కేసరి సహాయమున నానిని నీవు బంధించివైచితివి. ఇంకేమి చేయగలను

సుంద— ముదిది నికుట్రలో చామర్లకోటపోలీసువారు గూడ గలరా?

నాగ— లేదు. లేదు నివలెనే రక్షకభటులును మోసపోయిరి.

సుంద—బండివారు గూడ మీజుట్టులోని వాడేనా ?

వాగ—కాదు గాని మేము చెప్పినవని నేయుటకును—నని

మొక్కింటి కైదునూపాయిలు వాని కిచ్చుటకు గూకు నిర్ణయము.

సుంద—నీ దొంగవృత్తిలో నెందలకు బ్రవేశించితివి ?

వాగ—కాంతారావు వ్రాసి యిచ్చిన తనఖాదస్తావేజుపై దొంగతనముగా నేను నెల్లుబెట్టితిని. ఆ రహస్యము బయటఁ బడుటచే గోడదాటుటకంటె నా కింకేమి గత్యంతరమున్నది. ఒకమారు గోడ దాటినవాని కనవరితమును గోడదాటుటయే వృత్తిగదా ?

సుంద—కాంతారావు వ్రాసినది దొంగదస్తావేజీనా ?

వాగ—అగును.

సుంద—నీవే వ్రాయించితివా ? అందు నికు వాటాయెంతి ?

వాగ—కనే వ్రాయించితిని దస్తావేజుపై నప్పిచ్చునట్లు గూడ వలూ నొడంబరచితిని భూమిలు చూచి ముని నన్నే నియమించెను భూములున్నదియు, చాలాను చిననియు నర్మొకబుట్ట వచించి డబ్బి ప్పించి పద్మనైదవందలు పుచ్చుకొంటిని.

సుంద—ఎంతమొగడవు డెల్లుబెట్టెనుకు నుఆల బుచ్చు కొను నిర్ణయమున్నదా ?

వాగ—మొదట డెల్లుబెట్టు నియము గూడ పెట్టినద వందలలోనే యున్నదిగాని—కార్యమైన తరువాత బెదిరించి యొకటి రెండవందలు లాగవలయు ననుకొంటిని.

సుంద—ఇట్టి దుర్గుణభూయిష్టుడగు నీవెందో రహస్యముగా బడియుండక మాతో వైరమున కేల సిద్ధపడితివి ?

వాగ—యావజ్జీవమును రహస్యముగా బ్రదుకుట కష్టము లేక

సుంద—నీ కేంద్ర కేసరి పేరుతో నాకు తరచు వ్రాసినది నీవేనా ?

వాగ—అవును. నిజమైన నీ కేంద్ర కేసరి యారహస్యమును గని

పెట్టియే కేసరిగూర్తు నేర్పాటు చేసికొనను.

సుంద—కాంతారా వీ సంగతి యెఱుంగుచుంటివి గదా? కుంద నలా లడిగినప్పుడు సొమ్మిచ్చివైచితినిని యంక పదిపదునైదు నినము లలో నొసంగెదవని యొడంబడికయు తర మేల నొసంగెను ?

నాగ—నేను సమమును జూచుకొని దస్తానేజుపైఁ జెల్లుపెట్టి వాని కెఱిగింపవలయు నని వెడలితిని కాని మూతని దర్శనమైనది కాదు. రాగానే నన్ను గలసికొమ్మని చెప్పువలసినదిగా వానియొంటి యొద్ద నెట్టి నేను నానాంటికి బోయితిని ఇతలో మీపోలీసువారి శుభ శ్రేణి నాకింది. కథ తాఱుమాత్రైంది. ఆతఁ డాయనంత మెఱుంగ కట్లు వ్రాసియిచ్చెను.

సుంద—నీవు ధనమాతుడవు గదా? ఇట్టి ద్రోహ మాచరిం చుట కేమికారణము ?

నాగ—అక్షలు గలవాని కి కొక లక్ష మార్గింపవలయు నను నాశ యుండకుండ నుండువా ?

సుంద—స్వల్పలాభము న కాసించి కాంతారావు గూడ నీ నీ దోడ్దేశమున కనుమఱించెనా ?

నాగ—ఆశాపిశాచపీడితునకుచ్చసీచవిషముపరిజ్ఞానముండునా?

సుంద—దస్తానేజుపై నీ వెప్పుడు చెల్లుబెట్టితిని ?

నాగ—మాధవలాలు చనిపోయెనని విని కుండనలాలును బరామర్షింపవలయు నని వెడలితిని. అప్పు డాతఁడు కాగితములఁబఱచి క్షించుచుండెను. పరామర్షయైనదిన్నట్ల “పనికవచ్చు కాగితములన్ని యు జాపితా వ్రాసిపెట్టు” మని సన్నఁగోరెను. అట్లేయని వ్రాయు చుండగా కాంతారావు వ్రాసియిచ్చిన తనఘాదస్తానేజు గానించినది. మాషరతుల ప్రకార మూతని కెఱిగింప వచ్చును గదా యని దానిపై జడిచప్పుడు లేకుండ చెల్లుబెట్టితిని.

సుంద—బేనా? కుండనలా లడిగినప్పు డేమి చెప్పవలయు ననుకొంటివి ?

నాగ—గడచినదేయి. సొమ్మిచ్చినవారూ వాస్తవమే యని యు, మీమనుష్యుల నాచేత్రావించినదియు, దీకాలో జమకట్టుట మరచిపోయినదియు, సొమ్ము పోయినదిగాని లేకున్న నిలువకేదా గన బడియుండుననియు నచ్చుచెప్పట మనకొంటిని. అట్లు చెప్పినచో నా తండ్రు సమ్మిటికును.

సుంద—అట్టి సమ్మతిమొన్న మాడ నేలపాటిపోయితివి?

నాగ—కాంతారావువలన వారహస్యవా బట్టబయలయిపోయి నప్పుడు పాటిపోక చేయునదెమున్నది? ఈకాగిత మేరంబుమాఱు మూసములకో బయలుబడినచో నాకమ్ముగడయందు నేను తీర్చుకొనె యుందును. ఇప్పుడు మాధవలారు గతియెట్లు—మఱునాడే దస్తా వేజుపై ద్వంపడి చెల్లుబెట్టుట—నాడే నాగుట్టు వెల్లడియగుట— ఇంకేమైన నున్నదా? నిజమునకు నేను వాత్సల్యపరాధకుడనుగాకు న్నను నామాట లెవరైన నమ్మెదనా? మాధవలారును జంపి 22176 రూపాయిలపై చిరుకు హరించి దస్తావేజుపై చెల్లుబెట్టినవాడను నేనే యని యనుమానించి తన్నుటికంబ మెక్కింకరా? ఈయనుమానము చేతనే నోడ చాటితిని.

సుంద—నిజమైన వీరేంద్రకేసరి వృత్తాంతము నీకేమైనఁ దెలి యునా?

నాగ—తెలియుట కేమున్నది. ఆతడే పాతూరి వీరన్న.

సుంద—ఆసంగతి నాకిదివఱకే తెలియును. ఆతఁడు మిగుల బీదవాఁడుగదా? ఆతనికంత ధనమెట్లు వచ్చినది?

నాగ—నాకు తెలియదు.

సుంద—నీకును, వీరన్నకును విరోధమేల వచ్చినది?

నాగ—కాంతిమ్మనంగతి మీరెఱుంగురు గదా?

సుంద—ఎఱుంగుదును. వీరేంద్రకేసరి చానములొనర్చు దిం మన న్యయమ గ జూచితిని. వీరేంద్రకేసరిచెంత నేదియో ముఖయాళి

మంత్రిమూస్తుంది. అప్పుతగుణసంకన్నుడు. అట్టి చిత్రచరిత్ర గలవాని నిదివఱ కెన్నడును జూడలేదు.

నాగ—ఆకాంతమ్మ తలిదండ్రులు మిగుల బీదవారు. అందుచే గాంతమ్మ వమ్మి యాద్రవ్యముతో జీవించవలయునని చూచుచుండెడిది. ననాపిల్ల గుణసూపానులను గాంచి వరించితిని. కాని మావాండ్రా సంబంధమున కంగీకరింపలేదు.

ఎవరి కిష్టము శక్తియును వధువుకైన నిష్టముండునేమో. మన చూచితిని ఆమెకు వాయందిష్టమున్నట్లు గానరాదు. ఆమె వీరమ్మను వరించినది. అట్టి సూచనలు గన్నుడుచున్నవల యొక వృద్ధాంగన నాకె టిగించినది. కాంతమ్మను స్వయముగా నడుగవలయునని యొనాఁడా వృద్ధాంగనచేతనే గాంతమ్మను దెలుపుచెంతకు నూయోపాయమున రప్పించి యామెచే నేను దిరస్కరింపబడియు, నొనాపిశాచపీఠితుఁ డనై యామెను బలాత్కరింపఁ బోయితిని. అప్పుడా ప్రాంతమున నుండి బావుచున్న వీరమ్మ కాంతమ్మ యాక్రందనమునువిని చటాఁడన వచ్చి నన్నుగొట్టి యామెను నడిపించుకొనిపోయెను. మావైరమున కదియే బీజము.

సుంద—వీరమ్మ మిగులబీదవాఁడుగదా? ఆతఁడు మాత్ర మామెను బెండ్లియాడుట కోలి నెవ్వఁగలఁడా?

నాగ—ఇవ్వలేనిమాట వాస్తవమేగాని యెవని నెత్తియో గొట్టి యొసంగఁడలఁచి యుండును. ప్రాయశః యండుకే మాధివలా లును జంపి యాద్రవ్య ముకనూరించి యుండును. అతని యాశయ మిట్లు ఫలించినది. ఆతఁ డద్రవ్యవతుఁడు గావుననే నాకండ్లలో గారమును గొట్టి నాచేతికిఁజిక్కిన కాంతమ్మను దప్పించుకొని పోయినాఁడు.

సుంద—సరి లాగున్నది. నీజట్టింకను నెంతమందియున్నారు?

నాగ— ఇంకను బదునాఱుగురున్నారు.

సుంద ---వారి పురుషోత్తమ రా వెచ్చట ?

వాగ ---ఆతఁడు మాబసలో నే యున్నాఁడు.

సుంద ---మీబస యెక్కడ ?

వాగ ---చెప్పను

సుంద ---ఇకను దర్శించుకొని మీబసకు బోవలయునని యున్నాఁడా?

వాగ ---అది ప్రాశోక్తికి సమాజము.

సుంద ---నీవు చెప్పువలెమాత్రమున నేను దెలుసుకొనలేవా ?

వాగ ---అది కర మేశ్వరవిలాసము.

సు-దగరా వి, కేయియు బ్రశ్నించక వానినిగూడ బంధించి తగినకాపుంచి యాస్పాతి నొరతనమువారి కెఱింగించెను. ఈమహా తా-ర్యము తన బుద్ధిచాతుర్యముచే తననట్లొందునుండెకాని తనకా నాటియుడయ గుందిన కమ్మకారణమున గ్రహించి యు ముదిపోయెను.

మూడవ ప్రకరణము.

నుడిగాలి.

వాగన్నయు, వాని యనుచరులును బట్టుబడి సుమా రొక లదినములు గావచ్చినది. ఎప్పటికప్పు డేమిచేయవలయునో దెలిసక 10దరి రావురక గొట్టుకొను నుండెను వాత్యజరిగిన సుమాగు కది గాసములైనను విరివణ కాహంతకుని బాడయైన గనుగొనఁజాలక ప్లరవ్యవహారములలోబడి బుట్టచితుక గొట్టుకొనుచుండెను.

ఒకనాటియుడయమున సుందర రా వేమియో యాలోచించు నుచుండ నొకమహమ్మదీయుఁ డాతనిచెలి కరుదెంచి సలామొనర్చి

యాతనిచే నాహ్వయాపబడి యొక చో కూర్చుండిన పిమ్మ టాయిగువు
రును నిట్లు సంభాషణకు దొరకొనిరి.

సుంద—అయ్యా! తమరెవ్వరు? వచ్చిసపనియేమి?

అ-ర—అయ్యా! నాపే రబ్బల్ రజాకే; నే నసహాధిక హస్త
పరిశోధకుడను. ఈ గ్రామంబునఁ బదిమాసములక్రిందట నేదియో
హత్యజరిగినదంట. ఇంతవఱకాహత్యాపరాధిని నెవ్వరును బట్టుకొన
జాలకపోయిరంట. అందుచే దొరతనము వారు నన్నిక్కడకు బంపించిరి.
ఇదిగో! అధికార పుత్రము.

సుందరరావా పుత్రము గైకొని చూడవలె చాలసంతసించిరి.

అ-ర—ఇదిగో! దీనినిగూడ చూడుము.

అని యింకొక కాగితమిచ్చెను. సుందరరావా కాగితముగూడ
గైకొని చూచెను.

“పోలీసువారి న్యాయవహారమును విరమించి, యిదివఱకొనర్చిన
కనియు, దానిఫలితమును అబ్దుల్ రజాకుఁ జెటింగించి యిరకముందు
వానికి వలయుసహాయము మొనర్చ వలసివచ్చి.” అని దొరతనమువారు
వ్రాసిన పంజీంచిన పోలీసువారి యొజ్ఞాపత్రము.

సుందరరావారెండును మఱలజూచి తాముచేసినపనియు, వాని
పర్వవసానమును వానిచెటింగించి “ఇంక మీకేమిగావలయునో గోరుము.
సహాయం బొసంగింతుము” అని యనెను.

అ-ర—నేను మిమ్మిప్పుడు గోరునదేమియు లేదు. నేరము
జరిగి చాలకాలమైనది. మీరు చెప్పినవిషయములు గూడ నాకంతగా
నుకకరించునట్లులేవు. తుద మొదలులేని యావ్యవహారమున నెట్లు
ప్రనేశించవలయునో తెలియుటలేదు. అయినను నే నొకసారి కుండన
లాలుతో మాట్లాడవలసియున్నది. ఒకమారు వచ్చెదరా?

సుంద—ఇప్పుడు నాల్గుగంటలు కావచ్చినది. ఆతఁ డిట్టివేళ
నింటియొద్దనుండడు. ఆతఁడు ‘బుధజనమునోరంజని’ అను నొక వాటక

సభ నేర్పాటు చేసి యున్నాడు దానికితోడ తన బంధువుల యొక్క బాంబాయినిండి యీ సుధ్యనే వచ్చి యాతని కంపెనీయాది యానందించి యీ చేకూనే ఫిలుంబులు దీయు నేర్పాటులు గూడ జేయించినాడు. ఆకారణమున గుండలం లీక్ష్యవహారములతో బడి తన మొదటి వ్యవహారమును మానుకొని యెల్లప్పుడప్పుటనే యుండును.

అ. రి—లాభమున్నప్పుడే వ్యాపారమైన నేమి? ఫిలుంబుదీయు నప్పుడు స్త్రీపాత్రములు స్త్రీలే ఫలించురా?

సుంద—అహా!

అ. రి—నువ నుక్కడికి బోగూడదా?

సుంద—అట్లనే బోవుదనాండు.

వెంటనే యిట్లును బహులు దేటి వెదలి గుమ్మముచేతనున్న నాగిరుచే తాము వచ్చిపట్టు లోనికివార్త బుపించిరి. అంత సేకటికి కుండ. లాలీవోకువచ్చి యాయిన్నపురికును సమస్కరించెను. అందగ రావు వెంటనే కుండ లాలుకు రజాను స్నేహమును గలిగించి 'బంకూ మారీ-టికిరి మి' అని కోరెను. ను దనలాలాదులకు సమ్మతించి తన గుట్టపుబడి బిలీపించి దానిపై వచ్చినారితో, దనశ్రమనున కరిగి వారితో దగుమ్మన జేసి, పట్టులు నిట్లు సుఖమించిరి.

కుండ—సుందరి గావునూ! మామే నూనుగాడు గట్టించి పదిమానము లైనది బూపోలీనువారి సత్తువ లోకమునకు వెల్లడియైనది. ఇంకొప్పుడు వీరుమాత్ర మేమిచేయగలను. మాతూపుచువారి వా కవకారమునర్పించాసని బట్టి శిక్షించి ఋణపముక్తుండ నగు ప్రాప్తము నాకులేకుండ నాపర మేశ్వరు యొనర్చెను. ఇంకెంత ప్రయత్నించినను తృప్తాయాసమేగాని హంతకుండు దొంగిలు.

రజా—బిచారింపకుము. ఎంత యాయాసమైనను మేముపడి నీకోర్కె చెల్లించెనము పాపమునకు దగు ప్రాయశ్చిత్తము జరిగితిన నని సమ్మము. పాపాత్ముల శిక్షింపకుండ బరమేశ్వరుడెన్నటికిని

మీమింకఁడు. ఇదివఱకు మీమేనమామగారికిని వాకును బెజనాడలో జాలవరిచయుముగలను. ఆతని మరణమునుకూర్చి నేనును విచారిం చుచునే యున్నాను నేనాహుతకుని బట్టితీరెదను. సంగతులన్నియు నుండరరావుగారి వలన వినియే యున్నాను. అందుచే మిమ్మెన్నియో ప్రశ్నలు వేయవలసవనిలేదు. వేసినప్రశ్నలకు సమాధానమింక మీమేనమామగారి కీగ్రామములో విరోధులెవరైన గలరా?

కుంద—లేరు. లేరు.

రజా—ఎంతయందినాబ్తకై నను నొకరిద్దఱు విరోధులుండకుండ నుండరు. తొనిండు మీమాటప్రకారము లేలేయనుకొండము. మా మామగారు దినచర్యపుస్తకము వ్రాయుచుండెడివారు. ఆపుస్తక మొకసారి చూడనిచ్చెదరా?

కుంద—అందేమియుండును? గతించినవారి రహస్యము లే మొననున్నచో నివిధముగాఁ బైలుబైట్టుట మనకు భావ్యమా?

రజా—బయటకేలవచ్చును. నున్నది రావుగారికికూడ చూపుట కను నెటు చూడకతిప్పదు. రహస్యవిరోధు లెవరైన నుండవచ్చును. వారినిబట్టుకొనుట కారహస్యములు దిన మొఱుగకతిప్పదు. అట్లె ఱుంగకున్న మీమామఱుముము కులెట్లు తీర్చుకొ. గలరా? మాయాధికారిబలము జూపింపకుండ వాదనచర్యపుస్తకము మాకొసంగుట మీకును—మాకును గూడ షేయము.

కుంద—మిత్రుండ! సందేహ ముంకులకు? నాకాయూహయె తోచినదిగాదుగాని తోచినచో పాఁడేయడిగి యుండును. దినచర్య పుస్తకము వారకీచ్చు.

కుందవలా లేమియు మీల్లాడజాలక తోచినకేగి పుస్తకము తెచ్చియిచ్చెను. రజా కాపుస్తకము తేలెబట్టుకొని “అయ్యా! ఇది యంతయు సావకాశముగాజూచి రేపువచ్చి మాట్లాడెని నిప్పటికి నెల వొసంగు” డని సుందరరావుగారితో వెలిపిపోయెను.

అబ్దులుజాకు నాటిరేయి మాధవలాలు వ్రాసిన దినచర్య పుస్తకమును మిగుల జాగ్రూకతతో జదివి, కావలసిన విషయము లన్నియు సేకరించుకొని నాటి రేయిగడపి వుఱునాఁ డుదయమే నుందరిగావుగృహమాఁ దరి యాతనితో మాట్లాడి యచ్చటనుండి కుండలాలు గృహమునకు వెడలి యాతనితో మాట్లాడవలసియున్న దని దెల్పి యాతని నొకచో గూర్చుండబెట్టి యిట్లు ప్రశ్నించెను.

రజా—లాలూ! ఈదినచర్యపుస్తక మీవెప్పుడైనఁ జూచితివా?

కుండ—అతిపరహస్యములతో వాకేమిపనియున్నది. వ్యవహార విషయములందు వ్రాయఁబడి రక్షింప విషయములతో నాకు నిమిత్తము లేదు.

రజా—కుండననునమ్మకము దీనివి జూచినతిగువారే గలిగినదా? అంతకుమున్నే కలిగినదా?

కుండ—మొదటినుండియు వాకానమ్మకము గలదు. కావున నే నాపుస్తకము జూడలేదు.

రజా—నీకట్టినమ్మకము గలుగుట కొకమార్తైన నీవా పుస్తకము జూచియుండవలయును. లేదా మీమామయైన నీకు జెప్పియుండి వలయును.

కుండ—అట్లుగాదు. నడవడికినుబట్టి గుణము గ్రహించు పచ్చును అందఁన మామాఁ డిషయమై నాకు తెలియదా? అంతియే గాని నే నాపుస్తకము జూడలేదు. చూచినచో జూచి నట్లే చెప్పుదును. లేదని యబద్ధమాడవలసిం. యశ్యము వాకేమున్నది? అగువలస లాభమేనున్నది?

రజా—సీవు కుశాగ్రబుద్ధిగలవాడవు. మీ మామపోయిన తగువారే నీ పుస్తకమేదకైనఁ జూపితివా?

కుండ—ఇది మఱియు బ్రాగున్నది. పేగుసంబంధమున్న వాఁ డను నేను జూచుటకే నా కిష్టము లేనప్పుడు బరులకుఁ జూపింతునా?

ఈదారుణము జరిగినవఱునాండే యిట్టివన్నియు గట్టకట్టి యినుకపెట్టె కడుగున నున్న యరలోఁ బెట్టితిని. నేఁడు మీరు గోరుటచే బైకి దీసితిని.

రజా—సరే. నీ వీపుస్తకము జూడలేదను నమ్మకము నాకు గుడిరింది. నాకు పెట్టెలోని గొక్క కు పోయినదా? కాగితము లేమిర బోయినదా?

కుంద—కాగితము లేమియు బోయినట్లు లేదు.

రజా—అట్లయినఁ బెట్టెలో? “ఇవి” అను కాగితములకట్ట నొకమాదు దెమ్ము

వెంటనే కుందవలయు బోనికనిసి పెట్టె తెరచి వెఱకి వెఱకి యీవలకువచ్చి “అక్కా” అట్టి గుర్తుగల కాగితములకట్ట యేమియు లేక” అని చెప్పెను.

రజా—బాగుగా చూడము “ఇ-వి” అని కట్టమీఁదనే వ్రాసి యుండును.

కుంద—చూచితిని. అట్టిదేమియు లేదు సందిచుమున్న తమగు కూడ వచ్చి చూడము.

రజా—నేను వచ్చి చూచు తెువలకు? నీ నాక్యములయం దీమాత్రపు నమ్మకము లేదనుకొంటివా? ఇనను బొకొక్క మారు నిదానించి చూడము.

కుంద—మీ యెదుటనే జూడెదను. రంకు. రంకు.

అని బలవంతముచేసి రజాకు నినుకపెట్టెచెఱకు దోహ్కాని పోయి యచ్చట గూర్చుండఁబెట్టి యొకొక్కకొక్క కాగితముల కట్టయే దీసి వానికి జూపుచుండెను. రజాకుగూడ మిగుల శ్రద్ధాభక్తులతో నొకొక్కకట్టయే విప్పి యు పన్న కాగితములెల్లఁ బరీక్షించి మఱల యధావ్రకారముగఁ గట్టగట్టి యొకచో నుంచుచుండెను. ఇట్లుచూచు

యన్న సమయమున వాతన్ని కేడియో యొక కాగితముపై నొగ్గురు కనిపించినది. కుండవలాలు జూడకుండ మిగుల చాకచక్యముతో నాగుర్తున్నంతవఱ కాకాగితమును జింపి రహస్యముగా దనయంగీలో భద్రకణిది వఱల నాకిట్టగిట్టి చానిపై వేడియో గుర్తుంచుకొని యాకిట్ట మిగిలిన కట్టలతోఁ గలిపివైచెను. కుండవలా లాకట్టలన్నియు బెట్టలోఁ బెట్టి బీగమువైచి—

“అయ్యా! నే వెటింగి యున్నంతవఱ కెట్టి కాగితమును నీం దాండి పోలేదు. పోయినచో బోలీసువారి కెఱిగించుకుండ నూరకుం దువా? దినను రెలియ కడుగుచుంటిని. 2-వి అను కాగితముల కట్ట యొకటి యున్నటు లాదినచర్యపుస్తకములో మామామ వ్రాసియు వ్నాదా?” అని కుండవలా అడిగెను.

“లేదు. లేదు. పెట్టలోని కాగితము లన్నియుఁ జూడవలయు నని యిట్టి యుక్తిబన్నితిని. చూపి పునుని కోరినచో నీవు చూపించి నేమోయని నీయెక సంశయించితిని. తమింపుము. ఇంకొక సంగతి. మీ మామ నీకు వ్రాసి రజస్వరు చేయించిన విల్లు నా కొకమారు జూపెదవా? అట్లు చూపుటవలన నీకు లాభమేగాని నష్టములేదు” అని రజాకనియెను.

“అట్లే యొసంగెదను. అండేమి నష్టమున్నది” అని కుండవ లాలు లోనికరిగి యా కాగితము దెచ్చి యిచ్చెను.

రజా కా కాగితమును దనయంగీలో భద్రకణిచుకొని యా విషయములు గట్టిపెట్టి ఫిలమ్మికింపెనని గఱించియు, నాటకముకంపె నీని గుఱించియు, దాని లాభనష్టములను గుఱించియు మాచ్చుటించి మఱల వచ్చి మాట్లాడెదనని యాతని సమ్మతిగొని వెడలి పోవుచుఁ దనలోఁ చానిట్లు విరేక్తించుకొవెను.

“నిజముగా బెట్టలో నుండవలసిన యాకాగితములకట్ట యెవ్వరిఁ చేతులలోనో బడిపోయె యున్నది. ఎవ్వరో యనకే? మాధవ

లాలుని జంపి, యాద్రవ్యమును హరించినవాడే యా కాగితములకట్ట గూడ హరించి యుండును. సోయినసొమ్ముకంటె కాగితములకట్ట వీలువయ్యెను దని నా యభిప్రాయము. అట్టోని కాగితములతో గుండనలాలునకుఁ దక్క- తిదితగులకుఁ బుత్రులనుట ముమ్మాటికిని సిశ్చయము. కుండనలాలే యా కాగితముల సంగతి నెట్లో గ్రహించి ఘోర మొనరింప నాహసించెనా? కుండనలాలుని కంతిధైర్యమున్నదా? వాటిరేయి వ్రాడెండు గంటలవఱకు సిసిమాకోనున్న వాఁ డిట్టిఘోర మొనరించి యుండును! అతనిపై ననుమానము లేకుండు నుండుటకై సిసిమాకు వెడలి—యీకార్యముఁ కింకొకకని నియమించియుండునా కా వచ్చును. అట్టి సంకల్ప మున్నవ యు గావుననే మూఢవలాలును జంపుట కింకొకని నియమించి చూచినదే చూసుటకు రెండుమాఱునును సిసిమాకుఁ బోయెను.

అట్లనిమాత్ర మెట్లనుకొనవచ్చును. కుండనలా లాసమయమున కక్కడ లేకుండఁ బోయినచో నా వచన ప్రేరేపించబడి మూఢవలాలును జంపినవాఁడూరక రిక్తహస్తుడై వెట్టెయిందంతద్రవ్యమును విడిచి స్వల్పద్రవ్యముతో బోవునా? రొక్క మును హరించినవాఁడు నోట్లను మాత్రము హరింపజాలఁడా? హరించినచో గుండనలాలు మాత్రము వాని కేమిచేయఁగలడు? సోయినసొమ్ముకై వారితోఁ దగవు లాడినచోఁ దనకట్టు వెల్లడియగు ననుభయ మూతిని కుదయింపదా? ఈకారణముచే గుండనలాలు భయ మూతినికి లేదు. కావున నోట్లు గూడ హరించియే యుండును. కావున—ఇప్పు డానోట్లు పోలేదు గావున నిది కుండనలాలుచే ప్రేరేపించబడినవాని కృత్యము గాదని తేలుచున్నది. అదియును గాక యిట్టి దుష్కారీ మొగులచే కేయించిన నీరహస్య సౌభ్యటికై వెల్లడియగు ననుభయ మూఢని కుదయింప కుండునా? అట్లుదయించినవాఁ డిట్టి ఘోరకార్యమున కొదుల నియ

మీరూ? యమింకడు కనక సీకృత్య మాతని స్నేహితులది మాత్రము గాదు.

పోనీ నీకు సమాధము లేని చోరులనే సహాయ జనుగఁబడి యుండువా? అట్లే మొందో నద్దువచ్చిన మాధవలాలను జంపి ధనము తరిలించుకొని పోవుట గాని వెట్టిలోని యరఁదీసి యున్న 2 వి కాగితములకిట్ట కాడి యి దీసికొనిపోవును? వానికే ధనముతోనే గాని గూఢాగ్రములకిట్టతో నేమికలి యున్నది? కాకట్టువస్తులు విడిచి, నోట్లకట్ట విడిచి, స్వల్పరొక్కముతో, దనకగత్యములేని కాగితముల గట్టతో నిజమైన చోరు చెప్పటికేసి నిష్కర్మియనా? అట్లెన్నటికిని వెడలడు. కావున నీ చోరకృత్యము గాదు.

అట్లయిన గుండలాలే స్వయముగా సహాయ చేసియుండువా? కుండలాల మాత్ర మెట్టిసహాయ చేసియుండును? ఇనుకవెట్టిలోనుండి పోయిన కాగితములకిట్ట యొకటియే యాలనిపై ననుమానము గలిగించుచున్నదిగాని వేఱెట్టి యాధారమును గాన్పించుటలేదు. నిజముగా నాలఁ డీకాగితములకిట్ట విషయమై యసత్యమాడుచుండెననియే నా యభిప్రాయము. అట్లేగాదేని గూఢాగ్రములకిట్ట బోయి నట్లాలఁడు పోలీసువారి కెఱుగఁ జేయవలసినదే గదా? దినచరిత్రపు స్తకములోని విషయములను బట్టిచూడ నా కాగితములు గుండలాలనుకూడ దక్క- తదితరుల కివి నిరుపయోగములు. కావున గుండలాలే యా కాగిత ములకపాలించి యుండివలయును. కాని యాలఁ డీకాగితము లెన్ని గణపవారిని యుండును? మాధవలాల చనిపోయిన పిమ్మట—కుండలాల సహాయ సర్వస్వత్రుండై పోయిన పిమ్మట—ఈదొంగతన మెందు లకు? మాధవలాల జీవించియుండగనే కుండలాలా కాగితములు వారిని యుండవలయును. అట్లే యైన పోయిన కాగితములు మాధవలాల మరల వ్రాయలేదా? అనగా సీకాగితములకిట్ట దొలులోల్లహ

రింది—మఱల వ్రాయునను ననుమానము గలిగినవెంటనే కుండవ
 లాలు మాటాడకుండ నూధవలారును జగపియుండవలయును. అట్లే
 నైన నినుకపెట్టెలో మిగిలిం కాగితములపై నెత్తునుమరకె లెల్లువచ్చు
 నవి? అనగా నూధవలారును జాపినపిమ్మ టీయనుకపెట్టె నవగించి
 యుండును. అ తకుమున్నే కాగితములకట్ట హరింకుంబడియున్నచో
 నూధవలారు గతించిన పిమ్మట యినుకపెట్టె సవరింపబలసినకని లేదు.
 అట్లా కాగితములకట్టకై యినుకపెట్టె సవరింపబడేతనే వాని బొటవ
 ప్రేలియున్న రిక్కపుడగీ కాగితముపై బడినది. ఇచ్చి డీబొటవ ప్రేలిసరు
 నాధానుగా గొని యింపెట్టె సవరించినవా రెవ్వరో కనిపెట్టవల
 యును. అప్పుడు దొరికినవాఁ డిహత్యలో పాల్గొనియుండునుట కెట్టి
 యభ్యంతరమును లేకుగదా? ఒకడు దొరికెనేని మిగిలిన వా రామగు
 డ్దణమువనే కట్టుబడుదుడు. కాని యిబొటవ ప్రేలి గుర్తునుబట్టి మను
 జాడెవ్వఁడో కని పెట్టుటయే కష్టము. కాని యిబొటవ ప్రేలి గుర్తులను
 దీసికొనుటయే మిగుల సులభము. ఎవరి గుర్తులని దీసికొనఁగలము.
 క్రస్తుతము కుండవలారుచుండి, వాని ప్రేమముత్రుఁ డెవ్వఁడో వాని
 నుండి, వాగన్న కాంతారావులనుండి యి బొటవ ప్రేలి ముద్రలను
 దీసికొని కఠిక్షింపవలయును. కాని యిగుర్తులను దీసికొనుటయే
 మిగుల దుర్లుటము. అట్లుదీసికొనుట కేదేని గొప్పయుక్తి పన్నవలయు
 ను. అట్లేదియేని యుక్తిపన్ని కార్యమును సాధించువఱ కీరహస్య
 మును బయటకు వానియరాదు. వాగన్న కాంతారావులనుండి యి
 గుర్తులను దీసికొనుట మిగుల సులభము వారిప్పుడు సర్భధఁబడి
 యున్నాడు గావున సుందరరావు గారిద్వారా వారిబొటవ ప్రేలిముద్ర
 లను నిమిషములో సంపాదించవచ్చును. కాని కుండవలారుచుండియు,
 వాని యనుచరులనుండియు నట్టిగుర్తులను దీసికొనుటయే మిగుల
 దుర్లుటము. దుర్లుటకార్యము గావున విశేషప్రయత్ని మొనర్చి జయ
 మండవలయును.

ఇతకును నేననుకొని-టుల వారివారి బొటనవ్రేలి ముద్రలను దీసికొని తనవారే తనవారే వాగుర్తులను, ఇరువపెట్టెలోనుండి కుండ నలాలు జూడకుండా నేను సునాదించిన బొటనవ్రేలి ముద్రలకు సంబంధమేమైనా నుండునో? ఉండనో? ఉండకున్న వృథాయాసమే గాని ఫలిత మావలయు నుండకుండువలల పుష్కలయత్న మొనరింపవలయును. ఈలోపున నివిషయ చుట్టరియై వాఁ ర్యసాధనము కాటంకము రావచ్చును.

అట్లెట్టి యాటకమును రాకుండ జూచుకొనుట, నిబొటన ముద్రలను, దివ్యచక్రపు స్తంభులలో సంధనలాలు చేసిపోయినవారు ప్రాసాద కాగితమును, పోయిన కాగితముల కట్టయు సంపాదించవలయును. అట్లు సంపాదించు గలిగితినేని కార్యసానుకూలమైనట్లే. తన వారగాని హంతకునిజాత లగుముట కనకాశములేదు. ఈవసు లత్యంత శ్రీఘ్రముగా సాధించి నాతలవగువు దింపుకొనవలయును" ఇట్లునుకొని రజాకు తనబసకు బోయెను.

వాలవ ప్రకరణము

విశ్వాస రావు

నులువారును నాలుగు గంటలవేళ నుండరాకాయండగు నొక పురుషుఁ డెద్దుబండపై "బుభుభునోరంబు" నాటకపు కంపెసిచెతకు వచ్చి యుటదిగి ద్వారపాలకున కేడియో కాగితమిచ్చి లోనికిఁ బంపెను. ఇటుఁడు కొంతసేకటి కేవలకు వచ్చి ద్వారముచెంతనున్నవానిని "లోనికి దయసేయుఁ డ"ని దోడ్కొనిపోయి కుండనలాలున్న స్థలంబున విడచి ఇటుఁ దావలకుఁ బోయెను.

అట్లు వచ్చినవానిని కుండలలాలు బాగుగా గమనించి చూచి
 “దయసేయుచు విశ్వాసరావుగానూ!” అని యొక యాసనమును
 జూపి యాతఁడు కూర్చున్నపిమ్మట వారిరువురు నిట్లు మాట్లాడుకొనిరి.

కుండ—తను విశ్వాసస్థలము కాకినాడయేనా ?

విశ్వా—ప్రస్తుతము కాకినాడయే.

కుండ—కస్తూరిమోహనలాలునకును మీకును స్నేహమిట్లు
 గలిగినది ?

విశ్వా—వారికిని మాకును జాలవ్యవహారము లున్నవి. వారి
 కి సకల భేదములు దీసికొనివచ్చుచుండును. ఆకారణముననే నాస్వంత
 మున కై ననో వడ్డితేకుండ నోటుపై బదులిచ్చుచుండఁగు. మాకిరువురు
 కంతనమ్మకము గా వ్యవహారము జరిగిపోవుచున్నవి.

కుండ—అట్లయిన మీ నీ భాగ్యవంతులగుమాట. అట్టిమీగు
 నూయెవ్వ జరిమనకుం బలి నెయుచున్న మీమి వచ్చినది ?

విశ్వా—నేను భాగ్యవంతుడనుగాను. వ్యవహారపాలక
 లులవలననాడక కుంటే నుల్లుగా కాలక్షేపమునప్పుకొనుచున్నాను.
 నేను నొప్పుకొనుచున్న యా గ్రామములోని వారెల్లరింటి నుండు
 ఫిలముకంఠములో నున్నవేసికలో నా ముందరమునకు నున్నవారి
 యున్నట్లు నాబిరుద్రులను నొప్పుకొనుచును వారి కింకమును
 తురు. నూనాకు కండ్లము లుంట్లు బుచ్చా నొప్పుకొనుచును
 చేయజాలము. చ్చిటి కద్దతుడు నిమిష భాగమునెక్కినాను
 పాను పాలించుచుండు గలిసికొంటి నుంట్లు కారణమున నూ
 క్రమకంపెనీయెననో నే నింకిమారమువచ్చి నూకొంటి బట్టయును
 లోనును ఫిలముకంపెనీ గనుక నే జ్యోతియూశలో గస్తూరి మోహన
 లాలుగారి చెంతనూడి మీకు త్తిరము దెచ్చితిని. మీ రాక్షధదేశమున
 కెనలేని యశోలక్ష్మినిదెచ్చిరి. చాలనుంది కుపకారము లొనర్చు

చుండిరి. అట్టిమీగు నా గుభిలాపచూదీప్తి నన్ననుగ్రహించుగలంకులకు గోరుచున్నాను.

కుండ— మీశేయేపాత్ర లభినయింపగలగు ?

విశ్వా— రాజ మొదలు వరిచారికునివఱ కన్నీ పాత్రములును ధరింపగలను గాని స్త్రీపాత్రయూ లభినయింపలేదు నాశక్తివంచన తేకుంక మీరిచ్చినపాత్రలో బనిచేసి ప్రజలమెప్పుడు గాంచగలను.

కుండ— ఇదివఱ కేయేపాత్రలంధరించిరి ?

విశ్వా— సత్యవంతుఁడు, పుసూరిపుఁడు, విశ్వామిత్రుఁడు, శిశు పాలుఁడు, యుగంధకంఠు, బృహదస్పఁడు మున్నగు పాత్రలు ధరించితిని.

కుండ— మంచిది. మేము తఱచు నాటకము లాడెదము సువ త్పరిమళము రొక్కఁకు దర్శింపకానుచే నాంకన మించకుండు కుండ ఫిలుములెత్తెదము. ప్రస్తుతము స్వస్థు నాసందర్శింపబడియుట కేర్పాటులు జరుగుచున్నవి. ఒక నెలవిఠింపఁగాలో ప్రజారంభి చేదము. ఈలోపు సెప్పు మేమిచ్చిపాత్ర లభింప వి మున్న స తోషకరు పును. అప్పుడు విశక్తిసామర్థ్యము జూచి నికు ఫిలుములో శౌక ముఖ్యపాత్ర నొసఁగెదను. నికు నెలకెంతజీతము కావలయును ?

విశ్వా— తమరు నెల కెన్నినాటకములు ప్రదర్శించెదరు ?

కుండ— ఇప్పుడు రోజుమొత్తమే ప్రదర్శించుచున్నాము. పై నెలనుండి నాలుగు ప్రదర్శింపవలయునని యున్నది. దానికి దగు నేర్పాటులన్నియు చేసితిమి.

విశ్వా— సంతోషము. ఇంతకింపెనీ స్థాపించినప్పుడు నెలకు నాలుగునాటకములైన ప్రదర్శింపకున్న సప్తమువచ్చును. నానామర్థ్య మును జూచియే జీతమేర్పాటుచేయు వచ్చును.

ఇంతలో వీరరాఘవరా వరుడెంచి కుండనలాలును గాంచి:—

“మితమా! మొన్న నుంచు బ్రదర్శించిన ‘కుక్కిరికెళ్ళాణము’ మఱల బ్రదర్శించవలయునని బ్రదర్శన గోరుచున్నాడు. కేపుగూడి, యెల్లండిగాని ప్రదర్శితమా?” అని యడిగెను

కుండవలాలా వాక్యములు విని...

“విశ్వాసరావుగారూ! కుక్కిరికెళ్ళాణములో మీ కేపాత్రమైన వచ్చునా?” అని ప్రశ్నించెను.

“చిత్రము శిశువులు దభివయించియున్నాను.” అని విశ్వాస రాం పనియెను.

“వీర రాఘవా! అట్లయిన తేపు కుక్కిరికెళ్ళాణము బ్రదర్శించఁ బకునని ప్రకటన జేయింపుము. అందు శిశువులు విపాత్ర సఃగీతివాక్యాభినయముల మిగుల బ్రపద్ధికెక్కి యనేకబాగాదు. తండ్రిలు బడసిన విశ్వాసరావుగారు ప్రదర్శింతునని ప్రకటించుచు నుజ్జయు తేపు నాటకము గావున నేడు నాటకము రిహస్పిలునకు పాత్రధారలను సిద్ధముగా నుండుమనుము.” అని కుండవలా బనెను.

విశ్వా—అయ్యా! నే నొకనూఱు నాపాత్రమామకొనవల యును. నాటక మొకమా రిప్పించుడు.

కుండ - వీర రాఘవా! నీకొకనాటక మిచ్చి. తరువాత నీ జెప్పిన స్టేర్నాలులు జేయుము పొమ్ము.

పెంటనే వీర రాఘవరావు కుక్కిరికెళ్ళాణమును దెచ్చి విశ్వాస రావున కొసంగి వెదలిపోయెను.

కుండ—విశ్వాసరావుగారూ! నాటకమైన తరువాత జీత మేర్నాలుజేసికొని బాండులు వ్రాసికొందము. మీరింతవఱకు “నుబ్బ రామయ్య హోటలుగా” భోజనశాదికములు నిర్వర్తించుకొనుడు.

అని యొకసవించి నుం చేటినిచ్చి విశ్వాసరావుగారిని నుబ్బ రామయ్య హోటలులో బ్రవేశింపజేసి యాజ్ఞాపించెను. విశ్వాసరావు వాతలో వెదలెను.

నుఱున యీరాత్రీ నాటకము బ్రదిక్కింపబడినది. అందు కే వలము శిశునాలునిపాత్ర ధరించివిశ్వాసరా వభిషేకుమును గుఱించియు, రాగజ్ఞానమును గుఱించియు బ్రేక్షకులెల్ల పొగడిరి. నాటక సంఘాధికారియగు కుండనలాలు నూడ మెచ్చుకొనెను. నుఱునాఁ డాతనిగాంచి “మూఁడు సంవత్సరములు విడువకుండనుండెను పద్ధతి మీఁద నెలకేఱదిరూపాయి లిచ్చుటకును, మూఁడవఱ లడ్వాన్సు గా నిచ్చుటకును, నెలకు బదిరూపాయి లావేతనముచుండి యడ్వాన్సు దీరువఱకు దీర్చుకొంటుకును, కుండనలాలునకుఁ గోపమువచ్చి పొమ్మని నచో నప్పటికి నిల్పియున్న యడ్వాన్సు వదలుకొనుటకును, విశ్వాస రావునకుఁ గోపమువచ్చి వెడలిపోఁదలఁచినచో నిల్పియున్న యడ్వాన్సుఁకు రెట్టింపు నిచ్చుపోవుటకును షరతులు నిర్ణయించుకొని యొకరి కొకరు లాఁడులు వ్రాసికొని సంతకములు కేసె నిజవృత్తి జేయుచు కొనిరి వెంటక “కాకివాడి వెడలి జేవుదయమునకు వచ్చెద” నని కుండనలాలుచెంత విశ్వాసరావు నెలపుదీసికొని వెడలిపోయెను.

నాటి మధ్యాహ్న మే రజాకు సుబ్బరామయ్య హొటలునకు ఫలకారమునకై వచ్చెను. ఆసమయముననే కుండనలాలు, వీర రాఘవ రావుతో సుబ్బరామయ్య హొటలునకు వచ్చెను. రజాకునానిని బలుక రించెను వాకును చిఱుగవుతో రజాకును బలుకరించి “కార్యమెంత వగవైఁ దీని ప్రశ్నించెను.

“నూటలూఁడ నకు కార్యములును ఒకవిధముగా బ్రయత్నించుచున్నాను. ఒకపక్షము దివసాలలో దొంతనమువారిచెంత న శిఱు నాకుకుండనలాలుచెంతనొండియుఁకూడ బహునూఁకము దీర్చి కొఁగఱు సుఖాశోకపాత్ర యదయ దినటి” రజా కు యెఱు.

“నూదవ్యయ నాకు వీరికుఱు మానె. నూమాఁకనొ జరిగి వానినే యొకబట్టి యొస గిరేని వేదననుపఱాయి లిచ్చుటకు.” అని కుండనలా లనెను.

“నా తోడవును అనుకొనినవారికంటె విశేషముగా లభించు నప్పు డంతకంటె విశేషముగా బ్రయత్నించి జయము గాంచెద” నని రూకనియెను.

నీ రుహాహారము లొనర్చుచునే యిట్లు మాట్లాడుకొనుచుండీ. రజా కేమియో వీరరాఘవరాఘవైపు జూచి మాట్లాడుచు ఫలహారము మీఁదికి తేయి పోనిచ్చెను. ఆచేయి సరిగా ఫలహారముపైబడక బల్లపై బడినది. అందుచే రజాకు ఫలహారము లవైపు జూచెను. అప్పు డా కాగితముపై:—

న విల్లువ్రాసితిని. ను

అనువాక్య ముసంపూర్తిగా గాల్పించెను తటాఱున నాయుహా హారమును బల్లపై గ్రమ్ముగించి యాకాగితము తీసి చూచెను. అది యొక పెద్దకాగితముపై :—డ్రుమాగా వైవబడిన కాగితపువీలిక. అం దిట్లున్నది.

ములు విజృంభించుటచే
 వ్వరు చేయించి ని
 నవిల్లువ్రాసితిని ను
 ధ్దులుజెప్పి మీఁద మాసము
 నడతచుగనిపెట్టి యు
 సరియె. మార్గమునకు
 ల్లురద్ద కేకరొడవ
 యించి వేసెదను.

ఈ వాక్యము తే యుండెను. నుటనే ఫలహారమును మాని ఫలహారములు బల్లకొరికరిక తచ్చులునున్న కాగితము పట్టుకొని పరిశీలించి చూచెను. ఎన్నిమారులు చురుగైచినను దానుజూచిన కాగితపుముకకకు సంబంధమున్న కాగితపుముకక మాత్రము గాల్పిం

వశేన. తివివారవైచిన కాగితములడబ్బాచిత కరిగి యుండున్న కాగితము లన్నియు దీసి పేయం వునక నవికూడ వరీక్షించెను. అందు గూడ చాతని కా కాగితముచీలిక కాన్నివలేదు. వెంటనే చేతులు గడుగుకొని ఫలహారముల దినుచున్న వారితెంతకరిగి వారి వారి తెంతినున్న కాగితముల గాంచెను.

రజాకు వెయుచున్న కని యేమియాయునియు, నాతనికి గావలసిన కాగిత మేమియో యంయు నెల్లగును నాశ్వర్యముతో జూచుచుండే గాని యొకరును ఫలహారముజేయుటలేదు. తిరిగి తిరిగి యిన్నియు జూచి వీరి గాఢువగావున కోసాగిన ఫలహారమును గాంచి యందొక కాగితపుచీలిక యుంట జూచి చటాలునదానిని దీసెను వెంటనే తన బల్లలచే తిరుప్పిచ్చి యూనుక తనతెంతకన్న ముక్క నో గలిపి చూచెను. నా గా వారోయెను. నా ప్రయత్నము నాచుకూలమైవంతుల కెంతయో సంతసింది యీ జా కాముక్క చూచెను. అం నిట్లున్నది.

నామేనల్లని దాగుణ
 నిదివఱకు వ్రాసిరి
 ల్లరద్దుచేసి రెం
 ఱలవానికి బు
 లువఱకు నాని
 ప్పటికిని వాడు
 గానిచో మొదటివి

విలు రిజవదుచే

అతఁ డెంతయో సంతోషించెను. అక్రయత్నిముగా నాతని కార్యభారము చాలవఱకు తగ్గిపోయినట్లున్నది. రెండును గలిపి చూచెను. అది యిట్లున్నది.

పామనల్లుని దుర్గుణములు విజ్ఞాభింనుటచే
 నిదివఱకు వ్రాసి రిజిష్టరుచేయించిన వి
 ల్లరద్దుచేసి రెండవ విల్లు వ్రాసితని. మ
 ఱలవానికి బుద్ధులుకెప్పి మూడు మాసము
 లవఱకు వాని నడతను గవిపెట్టియ
 క్కుటికిని వాడు సరియైన మూర్తియనుకు
 రానిచో మొగటివిల్లు రద్దుచేసి రెండవ
 విల్లు రిజిష్టరు చేయించి వేసెదను.

ఇట్లున్న నాపీఠికలలోని యర్థమును గ్రహించి రిజాకేమీరుయో
 యాలోచించి యాహూతులు యజమానియగు సుబ్బరామయ్యను
 నిల్పి తినుబంధారిములు పొట్లములు గట్టుటకై తెచ్చిన కాగితముల
 కట్టజూపి "యిది యెప్పుడు కొంటివి" అని ప్రశ్నించెను.

"చిత్తుకాగితము లొకనాటక కొని నీయూనుకము మాకు
 చేరువవూడు కొన్ని నాడే ఖర్చుపడవుకూడను నెలలతరబడిని
 నిలువయుండును. అందుచే నిది యెవరికై వ్రేల్చుకొన్నదో వాకు
 జ్ఞాపకము లేదు." అని సుబ్బరామయ్య యుత్తరము.

ఇకేమి చేయవలయునో రిజాకున కేరుయూ బాధపడలేదు.
 ఈచిత్తుకాగిము లెల్లవచ్చుననియు, అట్లువచ్చునా కవకాశము గల్పిం
 చినవారే యీ వాత్సల్యో ముఖ్యముగా వాల్తొని యులగుననియు నా
 తనికొక దృఢమైన నమ్మక ముదయించినది.

సుబ్బరామయ్య నింకేమియు బ్రశ్నింపకయే తన ఫలహారిమును
 ముగించుకొని యాతని కేయవలసిన రొక్క- మిచ్చి వెడలిపోవుచు పట్ల
 నుకొనియెను.

"బరుగుట కవకాశములేకు చిత్రమొకటిపుడు జరిగినది ఈకా
 గితము నిశ్చయముగా ముఠవలాలు దినచర్య పుస్తకములలో నుండి

పోయినదే పెట్టాలోనుండి పోయిన కాగితముల కట్టతోబాటి కాగిత ముగూడ పోయిన దనుమాటయే. అసంగ నాకట్ట దొంగిలినవారే యీ కాగిత నూదినచర్య పుస్తకమునుండి దొంగిలి యూడవలయును. అట్లు తనకరించినవారికి కాగితమేమైన నుపకరింపవలయునుగదా? ఇందలి యంతమునుబట్టి యీ కాగితములకు కుండసలాలునకుఁ దక్క తదన్యలకిది యెంతమాత్ర ముపయోగించఁ బడదనుట కిందలివ్రాత యే క్రులలసాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ఈ కాగితములోని విషయములకు సంబంధించియే యీ కాగితముల కట్టయుండవలయును. అసంగ మా ధనలాలు వ్రాసిన రెండవ విల్లు ఇప్పుడీపోయిన కట్టయందలి 2 వి. అను నాంకేతి మర్ధమైనది. 2. వ విల్లునకు సంబంధించిన కాగితముల కట్ట యుదయిస్తుమాట. కుండసలాలు, కేరఁ బుట్టబడిన యీ 2 వ విల్లునూ, దానికి సంబంధించిన కాగితములున్నూ నూకవలాలు దిన చర్యపుస్తకములో సరిగా నానాటి కాగిత మాయంతిమ యున్నాఁ గి తమున్ను బాటు యుండటచే నిహత్యాపరాధికుడు కుండసలాలు రెండు తో ముచ్చుచున్నది.

కుండసలాలు బాహ్యపరాధికుడైనచో నే నుండు కుండసలాలు గ్రతగా బాధివైనునా? అట్లు పరిష్కరించునోదగినచో నుండు కుండసలాలు వినుధయు వినుతిన కుండసలాలుండి నుండునా? అట్లు భవించుటచే నుండు యీ కాగితములకు చర్య పుస్తకమునుండి దొంగిలి త్రొంగిలెకను. అట్లు దీనిపొనిననాఁడు దీనిని గన వ్రాసినదేనా? బాధించుట మానునా? అట్లు వాదించిన కాగితములకు కట్ట వలె తిరిగియొక దిను పొనకయ్యనా? ఇంత సెనవవలయు పుడవనాకట్టయే కట్టపుల్లగా వేసిని సూజెరియుండును. అట్లుపుల్లతో వేవలిపినచో దీనిని చక్కచక్కచక్క కార్యమునరించి తన ప్రాణముల మూడికి దెచ్చుకొనునా? కల్ల.

ఇంకింకను నిగూఢములగు రహస్యములకు తెచ్చితగా యిదిండి యుండివలయును. తిగిదీసిన దొంగి కదలునట్లు—తరిచినకొలఁదయ్య

వెన్న బయలు వెడలునట్లు—అలోచించిన కొలదియు రహస్యము బట్టబయలగుచున్నది. అగుచున్నది గాని స్వప్నకాలములో హంతకుని బట్టుకొనకున్న మిగులఁ బ్రమాదమున్నది.

మిగుల తెలివికేటలతో నాకాగితపుచీలికలు కుండనలాలు, వీర రాఘవులు జూడకుండ మాత్ర మొప్పితివిగాని నా యల్లరినంతయు వాకు గమనించిరి. విరిచువురును దోడివొంగలవోలే చున్నారు. నికకముగా నిరహస్య మిచ్చులలోనను నుండితిరును సంచహములేకు.”

ఇట్లుకొనుచు రజాకు తన బసకరిగి యుచ్చుటేమియో సవరించు కొని మఱల నివలకువచ్చి పనిమీద కాకినాడ వెళ్లుచుంటినిని సుందర రావునకు రహస్యముగా వార్తబంపి రజాకు వెళ్లిపోయెను.

వి ద వ ప్ర క ర ణ ము .

పిశం ద్రకేసరి శ్రీరూపమున వచ్చెనా ?

సుందర రావు తనగదిలో గూర్చుండియుండెను. ఇస్పా దాఁడఁ డొకకా పోలినుశాఖలోననే ఎనిచేయు నిండెను. రజాకు వచ్చినప్పటి నుండియు నుంరాధరహస్యవరిశోధక శాఖలోనుండి తప్పుకొనెను. ఇప్పుడు సాగిన్న, కాంతారావు ప్రభృతుల నెమిచేయవలయునా యని యాలోచించుచుండెను. వాఁడై తేబడిన నెమునకు నాకు న్యాయస్థానమున విమర్శింపఁ బడుచుండిరి. మాత్యాపరాధ యె డెవ్వఁ డో తెలియువఱకు వారిని శిక్షించుట కవకాశములేక యుప్పటికా కేనట్లు నిలుపుకేసరి గాని మిగిలిన నెములకు మాత్ర మాత్రేండ్లు వఱ కము విధించి.

రజా కేనాటివృత్తా త మానాజే కాకనాడ కలక్తగుగారికి విఠలుపూర్వకముగా దెలియజేసికొనుచు జేయెను. ఈనాటి హత్యావధి రాధకుని బట్టవలయునని పెద్దాపురము వచ్చి వారముదినములవఱి. అతని కెట్టిబద్ధనములు వారికుమిప్పవోగాని కూర్చి దుత్సాహము గానే యుండెను. అతని జేదయో యొకవిషయమునుకూర్చి స్వయముగా కలక్తగుగారితో మాట్లాడవలయునని కాకనాడకు విడదెను.

నుండరతాపు తనగదిలో సూర్యుండి యేమియో యాలోచించు కొనుచుండ వీర గాఢువరా వరుడెంచి సవిషయముగా సమస్కరించి:-

“అయ్యా! అకరాధరిహస్యసరిశోధకుడను రజాకుగారు గ్రామమునకు లేరా? నాకొక మహావద గానున్నది. దానిని నాకు దక్కి తదస్య బట్టకొనుజాలదు నాను. లేకున్న నాకొంప మునిగి పోవును. వేటిరాలి నా యిల్లున్నప్పైదవల వీరే ద్ర కేసరి నాకు త్త రము ప్రాసీయున్నాఁడు. నీచు బీదవాడనుగాని భాగ్యవంతుడను గాను. నాకేనిదిమీన విడ్డివ్యాపామముని నేడుగదా? అట్టి దాతెలికి నాయెల్లు దోచుకొనువలయు - మనుద్దేశ మేలకేలినదో తెలియదు. నాయట్టవారిలోలి క్షేణును ను సవి యదివల కానిండు తెలియనేని యున్నాఁడు అందుచే నేనెంతయు నిర్భయముగా నున్నాను. ఇప్పు దాతెలు క్రతిజ్ఞాభంగివలకు శాస్త్రమునకు గడ గుచున్నాఁడు. ఇంకిప్పు జేమిచేయగలను? మీ పోలీసువారి నాతడు త్యోప్రాయముగాఁ జూచి మిమ్ము చేరికానివారిగాఁ జేసినాఁడు. అతడేమీన నాయీ యావద గడువం బెట్లునేమో యున్నాస మిత్రులుటముగా నున్నది. నాయంసవయము గావచ్చినది. నాధాధావ్యాధు లంకొకచో దాచుకొనుటకైన నవకాశము లేకుండనున్నది. ఇందును సూక్ష్మి మీ యభిప్రాయమేమి?” అని వీర గాఢువరాపు పీచారించుచు ననెను.

“మీ? విశ్రేణు కేసరి యింకను పశ్చరభంమ మన్నాఁడా? నాకున్న క్రుభృతులను బట్టుకొనుటయే యాతని మాఖ్యాభిప్రాయ

మనుకొంటిని. దానికిరోడు కాంతివచ్చును గూడ నామె తృప్తిచెబుతను
 జేర్చివైచివారు. ఈమహిమలుచే ని నా లకుఁ గు దొంకువలకు గూడ
 నీవేదీదానులునుండి తిరోహితులు గాడని యనుకొనవలసి వచ్చు
 చున్నది. కానివచ్చు ఆ గుత్త మొదలును చూచినప్పుడనా?" అని
 సుందరా నడిగెను.

వీర రాఘవగా నాము త్తరమును సుందరావుని కిచ్చెను. సుంద
 రా వదిలెకొని యిట్లని చదివెను.

“వీర రాఘవరావు!

నీవు మిగుల చాతుర్లముగలవాడవు. ఈ దుష్టా లొకవిధ
 ముగా నీకు జానినయె వర్తియ. క్షణోచ్యమకొంటిని అంతటి భవ
 వంతుఁ డింతటి యవివేయై నీకు భయపడుట గూడ నాకుఁ దొంద
 లకో నగునాచి భయపడుచున్నట్లున్నది. అతఁ డిప్పుడు చేయుచున్న
 దుర్వ్యయముల కన్నిటికిని నీకి కార ము—నీవైచుచు భయమే
 కారణమని—నిస్సూచనామూలక జెప్పు గలను. నేను స్వీతిశ్యామి
 వని నెఱుఁగారును నన్నిజ్ఞాపకము నేలికొనుము. అతినిన వుండిచి నీవు
 భాగ్యవ తుఁడ ననుచుంటి. న చాలవంతులు మి బుధజనునో
 రంజనవారు! శా.ను దర్శి నితని మి.మి రహస్యసాధానా వింశతి.
 నీవు చా విషయములవల మొక వాటి సంభాషణలో దెలిసికొంటిని.
 నీవుణదిపెట్టకున్న కుండలాయి సర్వభ్రష్టుఁడై పోవలసి వచ్చును.
 కావున కటిరాత్రు నియిల్లుదోచిపెట్టి చిన్న బకీరుస చేసి నీ దుర్నాత
 ప్రపంచమునకు వెల్లడిచేసి నీ కరద డములు దగిల్చి కారాగార
 ప్రవేశము చేయించు తీరికను వెల్లొకము తేకమైవచ్చినను నిన్న
 రాత్రు నిక్షేపజాలరు. వీరేంద్రకేసరి ప్రజ్ఞాపకేపంబుల గమనించు
 చుండును.

(కేసరిగుర్తు) వీరేంద్రకేసరి”

అట్లున్న యుత్తరమును జదివి సుందరరా విట్లనియెను.

“వీరరాఘవరావుగారూ! అతఁడు మీపై నేకారణమువనో కక్షగొని యున్నాఁడు. అతఁడన్నింకపనియును జేసిపీఠాది ప్రతిభాశాలి. అందఱ కెంతమాత్రమును సందియములేదు మా పోలీసువా రాతని నేమియుఁ జేయఁజాలరు. అబ్దుల్ రజాకు కాకినాడ కలక్టరుగారితో మాట్లాడవలయునని నెడలెను. అతఁడు రెండుమూఁడు దినములవఱకును రాఁడు. ఆరినికొక కిఁక మీకు నిరీక్షించినచో లాభములేదు. మీకుఁ దోచినట్లు లాఠ్రవ్యమును మీరే రక్షించుకొనుఁడు. దయసేయుఁడు” అని చెప్పఁగా గాళ్ళు జాచివైచెను.

“అయ్యా! మీరు ప్రజల కుపయోగవహువాను గారని యిది వఱకే యెఱుగుదును. రజాకుగారి యుదంతము మీకు దెలియునేమో యను నాసతో వచ్చితిని గాని మీరు రక్షింతు రను నాసతో మాత్రము రాలేదు. నాకు నెలవోసంగుఁడు.” అని వీరరాఘవరావు నెడలిపోయెను.

అతఁ డచ్చటనుండి తిన్నఁగా నాటకశాలకరిసి యొకచో గూర్చుండి తనపాత్ర చదువుకొనుచున్న విశ్వాసరావును గాంచి యాతఁని సమీపించి—

“మిత్రమా! నితో నొక రహస్యమును మాట్లాడవలయు. ని వచ్చితిని. సమయమిచ్చెదవా?” అని యడిగెను.

“అయ్యయ్యా! మీరు స్వీయజమానులు. అట్టి తమరు నన్ను ట్లడుగుట భావ్యమా? మీరేవఱక కేమియుజ్ఞ” అని విశ్వాసగా వనియెను.

“అయిన నిటురమ్మ” అని వీరరాఘవరావు వానిని వెంటఁ బెట్టుకొని యొక పూరుమూల కరిసి యచ్చట వానిని గూర్చుండఁబెట్టి యొకసిగరె ట్టాత్రనికీచ్చి తానొకటి కాల్చుకొనుచు నిట్లు సంభాషణ కుపక్రమించెను.

వీర—మిత్రమా! నీవలన నాకొక యువకారము గావలసి యున్నది. చేయుదావా?

విశ్వా—చేతనైనచో జేసి తీరెదను.

వీర—నీచే నగు కార్యమనియే నా యభిప్రాయము.

విశ్వా—నాయండు మీ కట్టి సదభిప్రాయముండుటకు నా శృతజ్ఞలాభివందనములు నెలవిండు.

వీర—ఈ యుత్తరము నొకమారు చూచుము.

అని వీరేంద్రకేసరి తనకు వ్రాసినయుత్తర మాతనిహస్తములం దుంచెను. విశ్వాసరావా యుత్తర మూమూలాగ్రముగా జదివి యాడుగరది:—

“ఎంత దుర్మార్గము. ఈ కుర్మదాంధుని పొగరడిచు రీయూరి లేరా? ఉన్నచో వీడిట్లు పెచ్చుపెట్టి పోగలడా? మీయట్టి సన్నార్గులపై నిట్టి నిందారోపణమా? నేను వచ్చినప్పటినుండి చూచుచు న్నాను నిజముగా మీవలననే కుంగల లభివృద్ధి జెందుచుండెను. సరి. ఇప్పుడా విషయము తెంచుటకు? సత్యము భగవంతుఁ డెఱుగఁడా? ఒక తనకరుఁడాడిన మాటలను మనము బాటింపవలసిన పని లేదు. నన్నిక్క డేమి చేయుమని మీయభిప్రాయము” అని విశ్వాసరా వనియెను.

“విశ్వాసరావూ! వీరేంద్రకేసరి నామాన్యుఁడుగాఁడు. దొర తనమువారుగూడ నాతని నామమును విని గడగడలాడుచున్నారు. అతఁ డెన్నంత పనియుఁ జేసి తీరు దీశాలి”

అని యిదివఱకు నడచిన వీరేంద్రకేసరి వృత్తాంతమంతయు విశ్వాసరావున కెఱిగించి మరయు నిట్లవియెను.

విశ్వాసరావూ! నీవు మిగుల బలశాలివని నే నెఱుంగుదును. మొన్నటి మల్లయుద్ధములో గండ్లార గాంచితిని. నాటినుండియు నీ

యంకు నా క తయో యభిమానము గలకు. క్షర చేబట్టి నేని పాతిక మంది నామా తిముగా నిలువగలవు. నీవనుగ్రహించితివేని నాసాక్షే మియు నీకు. నేటిరాత్రి నివు పాత్రుకు బహారాయిమ్మ నాద్రవ్య మొక్కపైసబానుడ గా పాదో వీ నీకు జేపుదయమున నైదువందలు బహుమాన మొసంగి ఎన్ను పాతో వ జెల్లవను నీవు నన్ను గ్రహించు వక తప్పుదు." అని బ్రతినూలెను.

విశ్వా—నూలు నూటయేబదిమంది పోలీసువారే రక్షింప నమర్ధంక కనుననా? అదిగాక మీకు చెప్పిన విషయము లాలోచించు గా దేహబలముతో నిరుత్తములేట్లు గనబడుచున్నది. కేవలమోస మున జనునకనులకు దేహబలముతో నిరుత్తమేమి? మోసముచే జనుగడలంచువనులను మోసముచేతనే గాకుండ కేయలమును. అదిగాక నమము మీముంటునుడగా రక్షించుట కష్టముని తోయి చున్నది.

వీర—దీని కొకపాఠస మున్నది. నీకు నాహృదయ మిచ్చి మాట్లాడుచున్నాను. నీతోక జెప్పబావుచున్న పాప్య మిదివఱ కేటికిని నే జెప్పలేను. నీకులెవ్వోకిని చెబితగు. విన్నుకొన్న విశ్వాసముతో నీకుం జెప్పదను. నాయితియం వొక పాతాళగృహమున్నది. దానికి నాకడకగదిలోనూడియే దారిగలదు. నాసర్వముపాతాళగృహము దున్నది. నున మీకుపుర మాపాతాళగృహమునకు లోకలిభాగమున ఖడ్గధారులమొకటి వచ్చెడివారి నెల్ల కత్తి కెఱకేసితిమేని మనకపజయ మురాదు. పైవఁడు మనలఁ జెనకఁజాలడు. నునమా నూత్రి మా వచ్చెడివారిని సులభముగా జంపవచ్చును. నీవదులకు సమ్మతించి నేటిరాత్రి పాయింటికి పహరానిమ్ము. నన్ను రక్షించుము. నీనిచ్చెడి యైగు వందలును నీ కొక ఘనము గాదు గాని యొక ప్రాణి నాకడనుండి రక్షించినపుణ్యముగూడ నీకు దక్కును. మాటాచిక నామాట కనుమ రింపుము.

విశ్వా—అయ్యా! ఓను చెప్పుచది మిగులనపాయముగు మార్గము. చోరవచేసికొని శాస్త్రపులు లోనికి వచ్చి కని నుతి మన కింక నిష్కృతిలేదు. మీ యాపతాకలమున కడ్డుపడవలయునని యున్నది. పెవిషయము దలంచుకొనినవో భయమునున్నది. నా కేమియు గాలుపోవుటలేదు.

వీర—శాస్త్రపులును నున్ను విశేషముగా భయపడవలసివని జేగు. ఏరేగ్రుదకేసరియ నాని యుచుచుండును మూతిమీ వచ్చును. అయిద్దఱును మనము నిగ్రహి వ శేకపోదుమా? అపాతాళగృహమున కి కొకమార్గము లేదు. ఉన్న దొంటే మార్గము మన పూ మార్గము చెంతనే రహస్యముగా దాగియుండివలయును. అట్లునుచో వారు లోనికి వచ్చు బసంధవిము సరిగదా నారకరియు భూమిపైబడుట నిశ్చయము. భయపడక నా కేయుపకార మొనర్చును

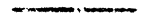
విశ్వా—కాని... మీ యిశ్చి వాచునా... నట్లు చేసెదను.

వీర—భోజనమొనర్చి వెంటనే మా యింటికి రిచ్చా. పోలీసు వారికి చేతిగానినని మనముజేసితి మన్నకిర్తి మనకు రావలయును నే నిచ్చెదననినబహుభావమేగాక- దొరతనమునాని మన యిరువురకును నోసంగుబహుభావము నీకే యిచ్చివైచెదను. తప్పకరమ్మో” అని విశ్వాస రావు నొడింబరిచి వీర రాఘవరావు వెకలిపోయెను.

విశ్వాస రావు యథాకాలమునకు సరిగా వీర రాఘవరావు గృహమునకు బోయెను. వీర రాఘవరా వాతనని గాంచి యెంతయో సంతోషించి పాతాళగృహమునకుఁ దోడ్పొ నిపోయి యచ్చ టాతని నుంచి, యుద్వేషితుఁడై చేయవలసిన యెచ్చాటులన్నియు వాని కెఱిం గించి తె... నూడవచ్చొనుండి పోవుటకు నిశ్చయించుకొనియిట్లునియెను.

విశ్వాసరావు! అర్థరాత్రమునకు గాని యాతడు రాడు. అంతవఱకు నేనిచ్చటనే యింక మేనువచ్చెదను. నీవు బాగూక తతో గనుచుకొనియుండుము. వారాభిగృహాధ్వారమును బంధించి యే యున్నాడు. వచ్చిన వీరేంద్రకేసరి కీరహస్యము దెలియక వెదలి పోయినచో నుందిదే. తెలిసికొని లోపలకు వచ్చుటకు బ్రయత్నించి తలుపు గుంజనిచో వెంటనే నన్ను లేపుము. ఇగువరమును భిక్షాభా రులమై నిల్పితమేని యిరువదివేలమంది వీరేంద్రకేసరులను సహ రింపగలవా. మఱియు భయము లేదు. శ్రద్ధగాఁ జూచుచుండుము” అని వీరి రాఘవరావు శయనించెను.

విశ్వాసరావు మిగుల శ్రద్ధాభక్తులతో బహురానిస్సుచుండెను. ఆతఁడేమేమియో యాలోచించుకొనుచునే యుండెను. గంటలకు గంటలు దొర్లిపోయినవి. పనునొకండు గంటలు గావచ్చినవి. వైసివ్వ రో తలుపులు దెఱచుచున్నట్లు నవ్వడియైనది. తలుపుదెఱచుకొని పను నారేండ్ల ప్రాయముగల నుదరీమణి యొక్కరుక లోనికడుదెంచెను. వీరేంద్రకేసరి స్త్రీవేషమున వచ్చెనా?

ఆతఁడే ప్రకరిణము

కామేశ్వరరావు చెప్పిన మాట్యమేమి ?

స్త్రీరూపభాగియై వచ్చిన వీరేంద్రకేసరిని విశ్వాసరావు నిను డములోఁ బొట్టుకొని మిక్కిలి ధైర్యముతో బోలి పీ. రాఘవరావు భవమేమియు నాతనికి జిక్కుకుండఁజేసి యాతని పొగరడచి మఱలఁ దలయె త్తకుండఁజేసి యాతనిని బంధించినాడనియు—ఎట్లో యాస్త్రీ రూపభాగియగు వీరేంద్రకేసరి తప్పించుకొవ వాటివోయెనుగాని

యొక్క బీజిని పెద్దాపురములో నడుగుబెట్టడనియు గ్రామస్థులెల్లకు జెప్పకొనుచుండిరి. విశ్వానరావు ధైర్యసాహసముల కంద జాశ్చర్య పడుచుండిరి. నూరు నూటయేబదిమంది సోలీసువారుండియు చేయఁ జాలని పనిని విశ్వానరావుకొఁడు నిర్వర్తించి విశ్వానరావు ప్రజా స్తోత్రసాత్రుడయ్యెను. నాటకసమాజముయొద్దనున్న విశ్వానరావును జూచి యానందిప వలయుచని పిన్న పెద్దలంద రక్కడికు వెళలి యాలి నిని గాంచి, యారని ధైర్యసాహసములఁ బొగడి, యూని సభినుందిది సగుత్వహృదయులై పడిలుచుండిరి.

వీరరాఘవరావుకూడ కృతిఘ్నుఁడు శాలేకు. తాననిన బహు మాన మాతని కప్పించెను విరేంద్రకేసరిని దొరతనమునూరి కప్పించి ననో విశ్వానరావుని కచ్చటనుండికూడ బహుమానము వచ్చియుండును. సాపనుతని శాయశ్రమ్మము కట్టిందికాదు. బంధించిన విరేంద్ర కేసరియెవల విశ్వానరా వల పరామిగా నుండెనో మనకు జేలియుదు.

అనూయాశానియుం కిత్తిద్భుతిమగుశక్తి గలకు. ఈపితావ మెనని నావహించునో వానినిష్ట భా వుపడెంటును. తెలుగు యా స్థులయు సర్వారాజులు. తలనొత్తులు ఇకి శాఁడు చేయజాలని కనియింటిను. నానిక యు గిరకుడిపు. చెవులు వినఁబడివు. ఈసితి యుత్పాప పెద్దాపురపు సోలీసునారి కుడులు చుచితి

ప్రజలెల్ల కేకగ్రీవముగా విశ్వానరావును బొగడుట నిని సరళాపఁ జాలకపోయిరి. ప్రజలు విశ్వానరావును బొగడినకోటన సోలీసువారిని సిందించుచుండిరి. అది పల హాయ భరింపజాలక యొక యుక్తి బన్న దానిని ప్రజల కఠింగించిరి.

విశ్వానరావు ధైర్యసాహసము లత్తిద్భుతిమైనవే. అందునకు మేమును సంకీర్తించితిమి. విరేంద్రకేసరిని దొరతనమునూరి కొసంగ వలయుననియు, బహుమానము బొందవలయు ననియే యాతనిని ఎ

ధించెను. అట్టి భుజబలసంకన్నుని హస్తములఁ బడినవాఁడు తప్పించు
కొని పోవుట మిగుల కష్టతమము. కాని వీరేంద్ర కేసరి సులభముగాఁ
దప్పించుకొనిపోయెను. దీనికి కారణ మేమనగా విశ్వానరావు ధనమున
కాశించువాఁడు గాఁక నీర్తికాశించువాఁడు గాఁక. వీరేంద్ర కేసరి య
ధింపఁబడుటతోడనే తన కురిశిక్షయో ద్వీపాంతరికాన శిక్షయో తప్ప
దని గ్రహించి, విడిచిఁచో వీరేశముగా బహునూఁ మిచ్చెదనని
యాశపెట్టి యుండును. ఏమది పొడ్రొక నెలలో కండ్లఁబంతుటవే నుగా
కాడికాచపీడితుఁడగు విశ్వానరావు వీరేంద్ర కేసరిని వికచ్చివై గుఁచో
నాకేమి ప్రమాద మని యాలోచించి లంచము గ్రహించి వీరేంద్ర
కేసరిని విడిచి యుండును. అట్టి కానిచో వాఁడు పారపోవుట కష్టము.
దొరితనము వాటిట్టి ది రాశాపీడితుని క్షమింప గూడదు. పాతకునకు
క్రమద్రోహక—చటనాలటండ్లి పాతీదోయి నున్నాఁడీ— విశ్వానరా
వువకార ముంఠించెను. కావున విదేశ శిక్షలఁబంతుమును. పల్ల శిక్ష
పరున్నచో మిగులఁ బ్రమాదము సిద్ధియగుట కిచ్చుట కేసరి యుండు
కెద్దావుని పల్ల గడగడి లాడుచువచ్చెను. ఇప్పుడు వీరేంద్ర కేసరికంటె
బలశాలియగు విశ్వానరావు లంచమున కనుచి వీరేంద్ర కేసరికి
సేవకుఁ దియ్యెను. ఇయ్యు లే ముననో—నార గ్నాక్షిణిని. స్వశిష్యుల
నోతె—నావని కుంభకర్ణులనోతె— శిశుపాల నాతపక్కులనోతె—
లోక మెల్ల గడగడి లాడుచువచ్చెను. అప్పుడు పిరిసబట్టులు కట్టుము.
కావున ముందే వివేకముతో విశ్వానరావును బంధించువైచు బుత్తి
ముము.

అది వ్రాసి పోలీసువా రొక కాగితమును దొరికినది కాడికి
జెటవన బంపించి యీ యభిప్రాయమునే ప్రజలలో వ్యాపించఁజేసిరి.
కొందఱు పోలీసువారిశోచాబు తాళమువైచిరి. కొందఱు రావణుని,
కొందఱు కాడికిరి.

నిశ్చయకేసరి పాటిపోవుటకు గుఱిచి పోలీసువారు చెప్పిన విషయములెల్ల నిశ్చయముగా నున్న విచారణమువలనను గూడ నశ్చయము కాని విశ్వాసమును తనవట్ల విశ్వాసముతో నుండె ననియే నిశ్చయము గుఱించి సుకల వద్యుత్తి చేసికొనుచున్నది విశ్వాసమువలననే పాటి లాదులైన విచారణమువలన పాటి పరమాజ్ఞులగు వివేకము.

ఇ తనజను సమాజమునకున్న విశ్వాసరా విశ్వును లేమి నుబ్బుగా ముద్రా వహించునదిగా నూడెను అప్పుడు లేమి అతడే మైసోయెనో యోగని చెల్లిచుదయ్యెను.

ప్రపంచమునకు విశ్వాసరావు పాటిపోయెనని యందఱకును చెల్లినదిగా నది బహుశును జాననీవుక నాటకములలో ప్రధానస్త్రీ పాత్రయై ధీమతి తారావలెను గూడ నీసికొనిపోయెనని మారుకొని ముడికొని నుదనలొలుకెను మిమ్ముచేసి యామె బడిట్లుకెట్లగును. నాటి నాయనసమయము వలన తారావలెను తారావలెనే గాని—విశ్వాసరావు గాని సమాజమునకు కాలేకు. మునుపడు కడగింక లవజతు గూడ గానేదు లుం గే గుండ లాఁ విశ్వాసరావువై నోరునో కభియో గము చెప్పిన.

విశ్వాసరావు పాటిపోవుటతోడ పోలీసువారి సంగినుమే బిచ్చి బుఱు దని యెల్లరు నమ్మి. అతఁడు తారావలెనే గూడ పోలీసు కేసరి సుతముగోస కే నాయె పి యెల్లరును బూర్ణముగా నమ్మివైచిరి

అగ్నికి నాయువు తోడైనట్లు ఏకేంద్ర కేసరికి విశ్వాసరావు తోడయ్యెనని యాఖిలవృద్ధాదు లడలిపోవుచుండిరి.

విశ్వాసరావును బట్టుకొని బంధించుమని దొంగనమువారిసెంతి నుండి నుండెదరావునకు హఠము వచ్చెనని. పాటి గాయి ఏకేంద్ర కేసరి ముట్టుకునొచ్చినవాడు సుజల పోలీసువారికి లభించునా ?

సుందరిరావున కిప్పుడొక చోట నీయూహ తప్పింది. కొంతకాలము వీరేంద్రకేసరి మఠములోనుండి వచ్చిన కాంతమ్మను నిర్బంధించి యడిగినచో నావృత్తాంతము వెల్లడియగుననియు నప్పుడు వీరేంద్రకేసరిని విశ్వానరావుతో సహా బంధించుట కవకాశము లభించుననియు దలంచి రజాకులకు నా దీబంధించి గాతంబు వచ్చినవెంటనే తనయభిప్రాయ మాతని కెఱుగించి వెంటనే కాంతమ్మ గృహమానకుఁ దోడ్కొనిపోయి యామెను బిల్చి యామె తండ్రినుడుటనే యామె నిట్లవి ప్రశ్నించెను.

సుంద—కాంతమ్మా! లోకద్రోహియైన వీరేంద్రకేసరిహస్యస్థలంబున నీవును గొంతకాలముండి వచ్చితిని గావున, దొంగతనమువారు నిన్ను బంధింపుమనిని. మాకట్లాజ్ఞాపత్రము లొపంగిరి. నీవనూయకు రాలవు గావున నిన్ను బంధించుటకు మాకెవ్వరికి నిష్టములేదు. ఆ వీరేంద్రకేసరి నినాసస్థలమెచ్చటనో మాకెఱిగింపుము. ఆమె మఠిట్టి యుపకార మొనర్చుటచే కఠింకకనిప్పుడని మేము నీవిషయమున దొరతనమునాఠిలో వాడించి నిన్ను బంధింపకుండ కేఱుచుము. అట్లు చెప్పనేమి సేను బాలకమూలము వచ్చెను.

కాంత—(మాటాడ కూరిక తలనాఁబ్బకొని యుండును.)

సుంద—అమ్మాయి! అట్లుఱికొనుట వలన నీకు బాలప్రాయ దనుని చుటల సౌచ్యమిందుగాదు. నీవు చెప్పింంతమాత్రమున వీరేంద్రకేసరిని మేము బంధించునానకు గాము. వీరేంద్రకేసరియే వీన్నయని తెలియదనుట లేదు. ఆవీరన్ననే వనిచితినిని కూడ వింటిను. ఆతంబుదారిస్పృహయులే గా దప్పుడు. దమ్ముడశనానుకుడు. అట్టిగానిని బంధించి అప్పుడెవ్వఱును అనినయునికి జెప్పుమా.

కాంతండ్రి—అమ్మా! మానుల్నిని కేసన్నివిధములనో బ్రశ్నించితిరి. వీరన్నగాడిబస యెచ్చటనో చెప్పటలేదు. దీనికి వ్రాని

మీన వికీ-లి మోజుగానున్నది. దీనివలన నో గ్రహించి బ్రతుకవలయునని జూచుచుండ నానూట విసిరించుకొనుండా నాకూటిలో దుమ్మునొట్టుటకీది చూచుచున్నది. నీతాత దీనికి నెనుక యైవవందల యాపాయిల నిచ్చినాడు. ఆయాపాయిల మీ గోవిందుని పలహాపై వీరన్న కిచ్చినదట. మాధవలాలు చనిపోయి నాటిరేయాయు యీ భ్రష్ట వీరన్నకు సామీచ్చిన రేయాయ యొకటి కీయే. మీనాసామ్మ చూచియే వీరన్న మాధవలాలును చనిపోయిండునని యచుమానవడిరి. ఇప్పుడావీరన్న నాకు వేయినాపాయిలను బి పి ఇది వోలిగా గ్రహించి కాంతిమ్మను దన కిమ్మని వార్తబంపివారు. ఆతనిని బట్టుకొనుటకు పోలీసువారెల్ల బ్రయత్నించుచుండిరి. ఆతఁడు బాధింపబడినచో దీని బ్రతుకు వ్యర్థమైపోవును. కావున మీరెట్లైనను వీరే ప్రకటించి యనువేకుతోనున్న వీరన్నను ముందు బాధించినచో నాబిడ్డనుభూయను. అంతయెగాని నాబిడ్డను మీరు బాధించుటవలన లాభ మేమున్నది? దానికి వానిపై మిగుల భక్త్యనురాగము లున్నవి. ఆకారణములచే దానినొక కది వానియనుకీ తెలుచును. మీరే ప్రయత్నించి వాని యనుకీ తెలుచుకొనుటకు కృత్యాకర్మములో వాకీ దుఃఖము గూర్చుకొందు.

సుంద—అయ్యా! ఈ విషయము మిగుల సందిగ్ధముగానున్నది. ఆ సె యారీహాస్యము వెల్లడింపనిచో బంధి వకతిప్పుడు. బాధింపక తప్పదు.

ఇంతవఱకు మానముగానున్న కాంతిమ్మ యీవాక్యములా లించి ద డతాడిధుజంగున వోలె లేచి యిట్లనియె.

“అయ్యా! నన్ను బంధి వక తిప్పుడా? తప్పనిచో బంధివుడు. దీనికింత సందేహమెందుక? నేరమా లేనివారిపై నేరారోపణ మొనరించుటలో—వాని కన్యాయముగా శిక్షించుటలో—మీనాసామ్మ ధారీకున్న చాకచక్ర ముహగము. వాజనరుని వాక్యమువలన వీరన్న

కై నువ్వూ అలా చెప్పి వచ్చి వో నువ్వూ తప్పి దిగగా? అహా
స్వయంకృతం అనిపెట్టజాలక పాపకలాపము జరిగి వచ్చింది అనిపిచు
రించును అని గాతనిపె చెగా? యాతని బలవేపు ఆతడు మిత్రుల
సహాయము దప్పించింది అందుకొకప్పుడు శీతని నిరూపించి చా
కుని బట్టినాము అప్పుడు గాతని లొంగునావా అను కొంటి
మిగులును గాతని అందుకొకప్పుడు దొంగిలెట్లు మిరుగాని—కబాకు
గాని భూమి నికూ అనిపెట్టజాలక గాతని వీరన్న యాయుధగాధని కలి
పెట్టివాన అనిపెట్టింపనిది బంధువులుకై అపమత్సరించుచున్నాడు
మీరేమి నెండు లాపిలపై మోసినను నాకిది కీనుకంఠము భయము
లేన. ఆతని బంధువుల మిత్రులముగ న మీరు నన్ను బంధించి
నను దొంగ నిమిత్తములైనను నున్న మీ నాకులలో నుండెను
చేసగానినాను చేతన నుండెము అబద్ధముండి కుకీ రుమా లాప
త్వ మెంతవలకు? మీ కై నావశ్యము లేకుండా అక్కడ కు వెళ్ళి
యైనది వీరేంద్ర కేసరి నాకు ముం ద్రాపక పశ్చాత్తాప పును బంధు
వులరలు. మీ పోకేట లితవలకే నా పుంపుకీకీ తీరమున
గీసికొనుట—నకులునా వచ్చి క్షుణ్ణు అంచునాకై చెప్పజాలట
లేనికొనులు కల్పించుట—మూలోటి చుట్టల కాప దుట—ఇక
వా మీచాకీ చక్కము కరబాకునా హేయము మీ అల చాంచయ
ము వారు శాలికిపూస గ్రహించినారు వీరుగూడ పాంతకు డెవ్వ
డో గ్రహించి యున్నారు ఈవిషయము న లెగా లోకీకానము లేకు
న్నను నిజమైన పాంతకు డెవ్వడో స్త్రీ అను నేమి గ్రహించితిని.
పురుషుడై—పోలీను శాఖలో బనిచేయుచున్న మీకీది యావమానము
గాదా? విశ్వాపరాధ, సహాయులీకున్న ఏదే ద్ర కేసరి చాటిపో
లేదా? ఏదేంద్ర కేసరియే విశ్వాపరాధని గ్రహించజాలని మీబుద్ధి
మాద్య మేవనవచ్చినో గ్రహించలేకుండ నన్నాను. మద్యపాన్యు

యగు వీర కాఘనరావు గ్రహించలేక పోవుటలో దోషము లేదు. మీరేల గ్రహించక పోవలయును. అతఁడు నిశ్వాసనావు వేరునో మీయందఱులోను సంచరించును. మీరు దఱ నడవడికలును గ్రహించి తన శాశ్వత తరమున జల్లగా నావలకు జారినాఁడు. నాంత గుఱ దెవ్వఁడో యతఁ డీవారును దినములలోనిను గ్రహించినాఁడు. అతని బంధుమఱుతోడనే మీయందఱ పోయెనులును నివృత్తియగును. మీకుదఱ శాశ్వత నివృత్తియగును. నాటితో ఏకేంద్ర కేసరియెసః మీ కుండునున్న గుంభ వాయుము దొలంగి పోవును ఏకేంద్ర కేసరియెంటి నత్తిసంధుగఱు లేదు అట్టి నత్తియతు ననక నిమాలు లెట—చేయరా నికనులు జేసె—పెట్టెలు యవనూని మిలు శెట్టి—నాని నధోగిహిలో ర్పినది మీకు. మీనిన్న పులి యగు శాంతారావునాశ్విము లాటినిది గూఱి నుండు చికి అతినిపై నెవరోను. ముఱ దఱు. అత ను చేయును. గిహించని ఎండఁ జేర్చిని. దఱు ముఱ నాశక నాత్ర దవక ననా పుష్పపు నుంఱినిననా దాఱో. నానిఁ దేనినా నక గిహించు. నాశ్వికేవలవన నేర మున్నా? నీనా? ఎలన బర్చి నెట కింఱును బాఱుకొక నాఁడు నాను. అల వలను నెర నున్ననో తేనో నుఱు గ్రహించె నుఱుగును. మీ రెఱుగి నాక అసఱ డెట్టియెఱో శ్రీకలక్ష్మణుదొరగా రెఱుగి నాక అతినిపెను. అశోక రెఱుగు బా కిన్నిగానాను లెఱుగి నా? ఇప్పు డీవృధాకింతలోని యందా మక నే నాశిఁచునికి యెఱుగను. ఎఱిగి యున్నను బెప్పుడు చెప్పుడలచుకొనలేదు. ఇన మనానేగఱు. క్రింద గిశించి నన్న బంధునందలఱుకొంటిరా కానిండు. నా యభ్యంతకము లేదు. కానా గాంశిక్షయైచ నిష్ఠము లేకుండ భరి చేసును గాని బాగ్రాణ కాంతుని గుట్టుముట్టి సులూలను. పోలు. పోలు”

అట కాంతిమ్ము నుకఱను. కాంతమ్ముమాలులు వివి రఱుకు సుందర రాత్రి లోవురును నెవవులై పోనిరి నిస్తబ్ధులై నా యిరి. తను

తునివోలె నన్నాపీరేంద్రకేసరి యెప్పుడును కంటికిరెప్పవోలె గాపాడు చుండును. భగవంతునినే నమ్ముకొని యున్నవారి కప్పుడప్పుడు కష్టములు దప్పవన్నట్లు వీరేంద్రకేసరిని నమ్ముకొనియున్న వాకుగూడ కష్టములు దప్పవనుకొండు. అతిమాత్రమునకై నేను వగవను. భగవంతుని నమ్మినవానికి కట్టకడవట కెల్లు జయములభించునో వీరేంద్రకేసరిని నమ్ముకొనినవాకును నట్లే కట్టకడవటకు సుఖము లభించి తీరును. వాకానమ్మకమున్నది. వాకంతములోఁ బ్రాణములుండఁగా మీకోర్కె నేను చెల్లింపను రెండుగాదు—చూట, పండ్లెండువే లొసంగినను వీరేంద్రకేసరి నివాసస్థానము మీకెఱిగింపను. ఇది వానిశ్చితాభిప్రాయము. దొరతనమువారి ముధికారవ్యత్రముజూపి మీరు నన్ను బంధించుకొనిపోవచ్చును. చేతనైన నట్లొనరింపుఁడు. లేకున్న పొండు. అంతియేగాని నన్ను టూట్టాడింపకుఁడు.

ఇంతలోఁ గామేశ్వరి గా పఱుదొచి సుందర రావును జూటుకకుఁ బిలచి యేమేమియో నాతినితో మంఠనములాడి వెవలిపోయెను.

సుందర రావు తన వాక్యము లాలోచింపి యెఱుగఁకొని సోపానమున నుండి

వీరేంద్రకేసరి బట్టి నను జూచుచోని అట్లుచే గానె తీరి నాయు ద్యోగమునకు గాజినాచూ చచ్చి నియూటఁ గూలికనిచేయుచును ఇది నావ్రతజ్ఞ నియోజివాక్యముల కాహుడుగాని సమాధానమా యను. త్రిరాత్రానాగిరమున నివుగూ కారాగాఁ ప్రవేశిముచేతు సిద్ధముగా నుండుము."

అని సుందర రావు రజాకుతోడి వెవలిపోయెను కాంతమ్మ సుందర రావున కేచూర్గము గోచరించుటచే నింతద్వైయముతో బోయె నాయని సందేహించుచు నిర్వేదముతో లొనికి బోయెను

సుందర రావు నెట్టెనను బ్రతిమాలి తనకుమాఁరై శిక్ష తప్పింప వలయునను నాశతో కాగితమ్మతండ్రి సుందర రావు చొలకు బోయెను

ఎడవ ప్రకరణము

ఈ గవాక్షము గణా కేటక్రమించెను.

కుండలాలూ, వీర గాఢువగావు లిగువురును తాలూమణి పోకడ నుగుఱించి యులోచించుచు డిరి విశ్వాసరా వే వీకేద్ర కేసరియని ను దరిరావువలని పిలి నాగు నీరవులైపోయిరి. ఆనాక్ష్యము లాలించిన మెటనే వీర గాఢువరా వేదియో పనియున్న దని కుండనలాలూతో జెప్పి శీఘ్రముగా గృహమునకు వెడలిపోయెను. ఉత్తరక్షణముననే రజాను వచ్చి కుండనలాలూచే నాహ్వయముకలబడి యొంగో సూర్యుండి యిట్ల నియెను.

“లాలుగ నా! నీకేకవికై దొరితెనయ్యో నీ నియమించబడి శెజవాడనుండి యిచ్చితో వచ్చియుంటివో గూఢవి ముప్పాతికమువ్విస మైనదని సుతోప పూర్వకం. గా మిశ్రిత గ చుచున్నాను. మీరూమ నకాలమృత్యునాతిను ద్రోసి ను గిషీ డి; మీగుఢకార మొనరించి మీవలన బహుమానము బడయగలను ధైర్యముగలిగి. ఆవిషయ నిర్ధారణ మొనరించుకొనుట కే. నీ మీయుక్తి రితోడనే మాట్లాడవలసి యున్నది నాయునుమానన ను మీ రునుమానమును నొక్క టైసినో నేడె యోహంతక ని బట్టవచ్చును. అట్లుగానినో— వాంతకారుచరుని. బట్టవచ్చును ఒకడు దొరకననో రెండవవారి దానురుక్షు. మే దొర కును. కావున మీతో మాట్లాడుట కేప్పుడు నాకు సమయమియ గలరా?” అని రజాకు ప్రశ్నించెను.

కుండనలా లీవాక్యములు పిని యొక్క నిమిష మేమియు మాట్లాడజాలక నివ్వెట్లుండె యుండి యితలో మఱల సద్దుకొని గొంతు సవరించుకొని యిట్లనియెను.

“అయ్యా! బూదయ కే నెంతయు శృతజ్ఞుడను మీకొసంగ దలచిన బహుశా... లో లోప మొందింపను. ఇంత కాలమునుండి పోలీసువారి చేయజాలనిపని నింతస్వల్పకాలములో మీరొప్పరించి ధన్యులైరి మీస... ని మేమో చూడగూడు కే నెఱింగినంతవఱకు దాచుకొనుకుండ నెఱింగి తును అకుటిలాత్ముడు షట్టుబట టకొంట నాకుఁ గావలసిన దే... న్నది? నిక్కణత్న లేవయో యడుగుఁడు సిద్ధ ముగా నున్నను.” అనియెను

రిజా—సూత్రోపము. నాకు పెట్టెలోని రొక్క మేగాక కొన్ని కాగితములు కూడ బోయినమాట జము అట్లు పోయిన కాగితములు నాకు దొరికినవి వీరన్న కానాఁడైర వద తెట్లు వచ్చి... వోకము నకు కాంతెమ్మవలన దెలిసిపోయినది ఆతఁడెంత హ్యాలిమును హంత కుడుగాఁడు. ఆతఁడు మీమాములు గొట్టినమాట వాస్తవము. దాని కాతనిని దొరితనమునాకు శిక్షి... తునో— క్షమింతురో నేనిప్పుడు చెప్ప జాలను. ఆవిషయ నిటుంచుడు. అకాగితములు పోయినట్లు మీకను మానమైన సదయించిదా? లేదా? సత్యమెఱింగింపుడును

కుంద.— నాయభిప్రాయము... నాకు ఎక్కికర్తించితిని. కాగితములు పోయినవో గోలీసున కెఱుంగి... తు కూరకు... నా?

రిజా—అట్లెఱుంగఁకీయుటవలన నీసె నవ్వమున్నదని గ్రహించియే మాసితివని నాయభిప్రాయముగాని వెలియక మానితివని నాయభిప్రాయము గాదు.

కుంద— మీమామునికానము కేవల మాధార రహితము.

రిజా—కాదు కాదు ఆధారమున్నది.

కుంద—నిరూపించుడు.

రిజా—నిరూపించుట కే నయ్యుం గవ్వములేదు నాఁడొ యినుప పెట్టెలోనుండి 2 వి. అను కాగితము కట్టయు, మీమాము దినచర్య

పుస్తకములో వ్రాసికొనిన కాగిత మొకటియు బోయినవి. ఆరెండు కాగితములును నీకు సంబంధించినవే గాని యొకెవ్వరికిని సంబంధించినవికావు. ఎవ్వరికును బనికిరానివి—నీకుపకరించునవి—నీవు తీయవలయునుగాని పరులు తీయుట కవికాశము లేకుగదా? శిశ్యులుగా మీమామ రెండవవిల్లి వ్రాసినవి నీవెఱు గుచువు. ఆవిల్లు మఱు నాడు రిజిస్ట్రేషన్లో నీవు పకీరువుగావలసి యుచునని ఆశనుకొంటి. దానికి విఘాతమాచాదించక దలంచితివి. ఆవిల్లు సహించినచో మీమామ మఱల వ్రాయునేమో యరు సందియము నీకు బొడమాట సహజము. దాని కేదియో యొకమాగ్గ ముపదేశించవలసిన బాధ్యత నీదియైయున్నది. అగునంకవా? కాదందువా?

కుంద—నే ననుటతో మీ కెందుకు? మీ యపూర్వజ్యోతిష మేకరువుపెట్టెడు.

రజా—ఇది జ్యోతిషముగాకు. నావై నలుగవనకు. నీవు హంతకుడవని నాయభిప్రాయముగాను ఒక దౌర్భాగ్యుడవీ డీకారణము లన్నియు నూహించకొని—మీమామను జంపి యిరువదిరెండువేల పైచిలుకు రొక్కమును హరించి యొకానొకవేళ నిరహస్యము బయటబడినను నీమీది కీ నేరము బావుటకై నీకు సంబంధించిన కాగితములునుగూడ తనకొ రించినాడు. అట్లు చేసి వాడెవ్వడో నీవును గనిపెట్టియే యుచువుగాని—హంతకుడవీతడని నీవు వెల్లగించిన దిరిగి నీవై కాతడు నెట్టివైచునను భయమున నీవారనికి చాసానుదాసుడవై పోయితిని ఆకాగితములు బోయినట్లునను లోకమునకు గాని పోలీసునకుఁ గాని తెలియనీయవైతవి. కాని పాపము దాగదు. నాకాగితములు రెండును లభించినవి. నేను జెప్పినదంతయు సత్యము. నన్నింక మాయజేయకుము. సత్యసంధుండగు ఏరేంద్రకేసరిపై ననుమానపడకుము. నీవిప్పుడు చేయవలసిన పని యేమనగా మిగుల

రహస్యముగా మిత్రద్రోహి యెవ్వఁడో జెప్పము. వాని నుచి స్తంభమున కెక్కింతును. నీ యిరువదిరొండువేల పైచిలుకు రొక్కమును నీకిప్పింతును. ఈ రొండువేల పైకి గాకు డ శత్రును వాయెడల విశ్వాసముతో జరిపుము. నివు నాశ్రయ కనువగు సమాధానమియికున్న హాతికానుచును బంధించెదనవి యంటిని జ్ఞప్తియిం దున్నవా? సిమిత్రద్రోహి యెవ్వఁడో చెప్పితినా యొక్క గంటలో వానిని జైతయంగుంచెదను అప్పు డాతనివలన నీ కేమియు భయముం డదు. నివు బహిరంగముగా నాశ్రయియియవచ్చును దానిపై నాతఁడు మరణదండన బొందును అట్లుగా నాశ్రయ కనువగు సమాధాన మిని నిచో విన్ను హాతికానుచును క్రింద ప్రప్రథమమున బంధించి అపై నీ మిత్రద్రోహి పేరు విముషములో నీచే జెప్పించి తీరెదను. అంతవఱకు దెచ్చుగాని క్రజలలో లేనిపోని యిట్టి పాలవకును నివు చెప్పకున్నను హంతకుఁ డెవ్వఁడో నిముషమున గనిపెట్టగలను. వా నామర్థ్యమింకను వినఁగోతివా వాడిచుకపెట్ల నెన్నగు నవరించిరో దృష్టాంతములతో జెప్పగలను. కాదా గాని మనకు వెడలినపిమ్మట నివు తప్పించుకొనుట కష్టము. నిక్షేమముగారి యంతవఱ కెఱిగించి తిని గాని నీవొసంగు లంచప ని కాసిచి యిట్లు చెప్పుచుంటి నను కొనకుము ఏమందువు? ఇప్పుడైన నాదురాత్మునిపేరు జెప్పెదవా? నన్నింకను శ్రమబెట్టి నివు కష్టముల పాలయ్యెదవా? చెప్పుము.

కుందనలా లీవాక్యము లాలించి కొఱవలవాటి పోయెను. చైతన్యహీనుఁ డైపోయెను. నిర్ణవక్రతిమ యైపోయెను. రజాకుతో వాదించుట కసమర్థుఁడైపోయెను. వాదించిన కేమి ప్రమాదమో? వాదించకున్న నేమి ప్రమాదమోయని యాతఁడు భయపడి పోవుచుం డెను. వాదించుట కాలనికే మేని యాధారమున్నదో లేదో మనకు తెలియదు. కుందనలా లీమియు మాట్లాడకుండుట గాంచి మఱల రజాకే యిట్లనియెను.

“లాలు! నే జెప్పిన విషయములు బాగుగా నాణించివుము. వరువు ప్రతిష్ఠించి బ్రతుకుచున్నవాడ వృథావృథాచాలవకుము. నాయు ద్యోగినిగూర్చి ను విన్నవించి తప్పును నివేను బయటకు వచ్చి నచో నన్ను క్షమించుట కప్పు డపరాశినుండను. టూ మామకును నాకును కల క్షమాపణపున విన్నవించుట లాలించి యడుగు చుంటిగాని లేక నన్ను బలాత్కరించుగా కారాగారమున కంపి యాపై విచారణ ప్రాసించి యుండును మిత్రద్రోహి యెవ్వడో వానినాచును చాత్ర మెఱిసింపుము ఆపైను నడుపవలసినచర్యయం తయు నేను నడిపెదను నన్నాకురచుచా లొనరించుటకే మీమామను జంపినవారి దాకాగతియును నూరించెను. ఈస్కగతి నేను గనిపెట్టితిని గాని మా లెవ్వగును గనిపెట్టజాలదు. నిన్ను కడచి నే నాతనిపైనే నే నేరాలోకంబు మొరింగి చో న్యాయ స్థానమున నాద్రోహి నివేగుకొండ బయట బెట్టక నూనెను అంతపఱకు వచ్చి చో నివృత్తిపించుకొనుట కవకాశ ముండదు ని కనకాగతి జరుగితిండుకుండ దగిలమార్గమేగి యో మనమిప్పు డాలోచించవలయును అగు లక్ష నిష్కంకిగా నడుగుచుంటిని ననుం గు? ఇప్పుడైనను సమాధాన మిచ్చెదవా?”

కుండలూ లిప్పుడు మాట్లాడక తప్పినది గాగు. దుష్టకంఠముతో నాతఁ డిట్లని చెప్పదొడంగెను.

అయ్యా! మీ పోలీసువా రెంతకైనను దళుదురు. ఆరెండవ విల్లువృత్తాంత మేమియో నేనెఱుగెను. కాని యీ ఘోరకృత్యము నకుం బాల్పడినవారి డీరహస్యమును గ్రహించి నేరమంతయు నాపైకి నట్టివైచుట కిట్టియుక్తి బన్నియిండును. నిశ్చయముగా మీ రనుమా నించినట్లే యెయ్యిండును మీ నూనుకొరకు నేనెంతయెప్పుచుంటినో నాకెఱుక, దైవమన కెఱుక నన్ను క్షించుటకును — లేక యురి స్తంభ మెక్కించుటకును మీరు సమర్థులని గ్రహించితిని. ఉకకార

మొనరింతునని మీ రనుచుండ నే నెఱిగిన సంగతి మీ కెఱిగించు జంతుదానా? అలకమాధుడనా? నిజమునకు నే నెవ్వరికిని భయపడుటలేదు ఒక పీఠేంద్రకేసరికిని — పోలీసువారికిని భయపడుచుంటిని.

పీఠేంద్రకేసరి కేదియో నాపై దీర్ఘక్రోధమున్నది ఆతనికి మా మానుపైఁగిలకోపమె నాపైకి మఱల వడసోయెవ్వరూ చెప్పగలరు? ఆతఁడె యింతకనిచేసి యుండ నేనొకటి నే చెయ్యమనియిచ్చువాని గాని యిదమిథమని వచింపఁజాలను. ఆకాశినియును నను కెవరియింట లభించినవో వారే నాకు ద్రోహులనుననుమానము వలన యిచ్చుచున్నది. కారణ మే మందురా? నాకు ద్రోహి గానినాని గృహమునఁ గాని యట్టి కాగితియు లుండవని తమరుగూడ ననుమాదిరి గదా? ఆ యనుమానమే నన్ను బాధించుచున్నది. మీకీకాగితియు లెవరిగ్గనామున లభించినవో వారిని బంధించివైచినచో రహస్యసూతయు బయటబడి తీరునని నా ముఖిపామును నే జెప్పువలసివచ్చితియే గలదు. ఆపైన మీ చిత్తము మీ గానమానించుకొని నీరస నాపైకి రాకుండ గాపాడితిరేని పది వేలమాపాయలు మీకు బహుమాన మర్పించెదను. వలయు నేని ముందిచ్చివైచెదను. మీకెప్పుడు గావలయు నన్న నప్పుడీయఁగలను నాకట్టికొడవలలో వంతగా బ్రవేశములేదు గాన మీరే నన్నెట్లు తిప్పింపవలయునో యూలోనినని యాళ్లై రక్షింపును” యని అనుచు రజాకురెండుచేతులును బట్టుకొని పరిపరివిధముల బ్రతీను లాడెను.

“లాలూ! నిన్ను రక్షింపవలయుననియు నీ వలన బుష్కలముగా బహుమానము బడయువలయు నను నభిలాషతోడనే నీతో నింతవఱకును జెప్పితిని. నీవనిమాటఁ దప్పవఁడవు గావని నే నెఱుంగుచును. నాకు నీవిచ్చెదననిన బహుమాన మిప్పు డీయనక్కఱ

లేదు. నీ కుపకారము జరిగినపిమ్మటనే సంతోషపూర్వకముగా నీయ
 తచ్చును. నా బహుమానము నా కీయవేమీ యను ననుమానము
 నా కెంతమాత్రము లేదు నీ చెప్పినట్లు చేయుటకు నా కభ్యంతరమును
 లేదు గాని యిప్పుడొక విషయచిక్కు వచ్చినది. మీ మామ దినచర్య
 పుస్తకములోని కాగిత మొకచో లభించినది. రెండవవిల్లకచో దొరకి
 నది. ఇనుపపెట్టె సవరింపించవారి వ్రేలుముద్ర యొకచో లభించినది.
 ఇం దెవరు నీకు విరోధులో నిజనుగు ద్రోహి యెవ్వరో కనిపెట్టుట
 కష్టముగా నున్నది. అందులకయే నీ న్నాపేరు జెప్పుమని యిన్నివిధ
 ముల నే నడుగుచుంటిని నీ వాపేరు జెప్పినచో నాకష్టనివృత్తి యగును
 నీ జెప్పిన పేరుగలవారి దురిస్తంభ మెక్కును. వాటితో నీ హత్యా
 వృత్తాంత మడుగును సిపు నిశ్చింతతో నుండవచ్చును. కావున నా
 మాట విని యాపేరు జెప్పుము" అని రజాకినియెను.

కుంది——మీ కేయకాగిత మెవరెవరియింటియగు లంభి చి
 నదో చెప్పు. ఆ పేరు ను బట్టి నావైది యెవరొక గొప్పకొని
 చెప్పగలనేనని చూచెదను.

రజా.——అట్లు విని యా దినచర్యపు స్తకములోని కాగితము
 సుబ్బరామయ్య హొలములో దొరకినది. రెండవవిల్ల వీరరాఘవ
 రావు గృహమున లభించినది. ఇనుపపెట్టె సవరింపించవారి వ్రేలు
 ముద్ర నీముచుకపెట్టెలోనే దొరకినది. నీకు నీవు ద్రోహి మావరించు
 కొనవు గదా? అట్లనుకొను చూడండి ప్రపంచమున నుండడుగదా?
 ఇతను సుబ్బరామయ్యయో, వీర రాఘవరావు యీ దారుణాపరాధ
 మొనరించి యుండవలయును. సుబ్బరామయ్య యిట్టి దారుణమున
 కొడిగట్టినచో నా కాగితమంత యజాగ్రతగా నుంచఁడు కావున నాత
 నివై నాకనుమాన మొరిమాత్రమును లేదు. వీర రాఘవరావువై నీకే
 మైన ననుమానమున్నదా ?

కుంద—ఆవిషయ మట్లుండుడు. పెట్టె సవరించినవారి వ్రేలి ముద్ర లభించెనంటే, అది యెవ్వరి వ్రేలున్నదయో గ్రహించితిరా? అదిగా కట్టివాడు పెట్టె నేను సవరించితినని సాక్ష్యసంతకముజేసి వేలుముద్ర బోవునా? ఇది నమ్మదగినవాక్యమా?

రజా—లాలూ! ఆవ్రేలిముద్ర యెట్లు లభించినదో నీకప్పుడు చెప్పు టనవసరము. హంతకు డెవ్వడో నిరూపించడగిన దావ్రేలు ముద్రయేయని భావింపుము నావ్రేళ్ళకు సమాధాన మిమ్ము వీరరాఘవరావు నీకప్పుడైన—ఏవిధముగా నైన నపకారము చలపెట్టినా?

కుంద—లేదు లేదు.

రజా—అబద్ధమాడుచుంటివి. నేను చెప్పినది జ్ఞప్తియింతుము కొనుము. నాచెంత నివేమాత్ర మసత్యమాచీను లాధములేదు. నిజ మెఱింగింతువు. వీరరాఘవరావు మిత్రదోహ యగునా? కానా?

కుంద—అయ్యో! శత్రువుడని ముఠిగి యుడియు వాని రహస్యమును వెల్లడింపకుండుటకు నేనంత మూఢుడవా? మీరు నాకుపకార మొసరింప దలచుకొనినప్పుడు గూడ నేనసత్యమాడు దుచా? ఆతని గొలు మిత్రత్వ మింకొకటి నాకులేదు. ఆతనియెడ మీకెట్టి సంశయముండవలసిన యగత్య మెంతమాత్రములేదు.

రజా—సుబ్బరామయ్యయో?

కుంద—ఆతని నెఱుంగనివా క్రిగామములో లేను, ఆతనియొక సూడ హాకి పనమ్మకము లేదు.

రజా—కెన్న రహస్యము నిపు వెల్లడించుట లేదు గాని వీర రాఘవరావు విశ్వాసపాత్రుండు గాడని నీకు నిరూపించునా?

కుంద—అంతకంటె గావలసిన దేమియున్నది. నిరూపింపుడు.

రజా—వీర రాఘవరావు నీ సర్వసౌఖ్యముల కిడ్డుబడుచుండ నా? లేదా?

కుంద—శేదవిన మీకు నమ్మకము గునురుటలేను. ఎట్లప్పుడు బడుచు డెనో మీరే చెప్పవాలా?

రజా—ని స్వయంకముండుడిన తారానుణి నానం దనుభవించుట కేమికారణము?

కుంద—అది కేవల మరుమానసు. ఆరిం డట్టి మిశ్రద్రోహి గాడు.

రజా—ఇంకొక రహస్యము జెప్పనా?

కుంద—చెప్పడు.

రజా—నివును. నిరరాఘవరావును, సిగ్గుబిడి కుములు సిగ్గుబిడి—తారానుణితో సరిసములాడుచుండి ఆమె యుచ్చిష్టమును మీయిగుప్పరికొని సమాముగా బట్టుచుండి—హే. మనునక మీరా యెంగిళ్ళం దినుచుండి—పిరి గాఘవరావు విమోచింబుగా—నిన్నా వలకు బామ్మన్నళ్ళుకా నెత్తిన చెంబువై యకొని లేదా! అది మిత్ర ద్రోహము గాదుదానా? యెప్పుగ్గినునాయు నారొప్పునరు దిను చుండి—కప్పు వో ద్రోహములు గణించక—నాం నవలొపలేక—వారికి వాసుండివై—సేధేయుడవై—చరమచుంటినా లేనా? నిజమే నుభయభ్రష్టుత్వమైనదా లేదా? ఇప్పుడైన పిరి గాఘవరావు ద్రోహి యని యంగిరింతువా లేదా?

కుంద—సీ కీయసత్యకథాకథన మెవ్వను నివిపించిరి?

రజా—ఆసంగతి తరువార జప్పెదను. అతడు నిన్నావలకుం బామ్మనప్పుడు ని వింతు కాలనిపై నాగ్రహముజూప నారం జేసునను. "ఓ మండమతి! నీ ప్రాణములు నాచేత నున్నవి. యెగనిల్ల కావలకు బోయెదవా? ని న్నురిస్తంధి ముక్తింపనా యని యారం డడుగ నోరుమూసకొని యావలకు బొయితివాలేదా? అబద్ధమాడిన నమ్ముదు నను కొంటినా? మీ సంభాషణ మావలగిడలో నుండి తన పాత్ర

వల్లించుకొనుచున్న విశ్వాసరావు ఏలేదనుకొంటివా? వీళ్ళేద్ర కేసరియే విశ్వాసగా వదిలివెళ్ళిపోతావా? ఆతం దేహత్వానగాన కుని బట్టి దొరకొనుచువారికి వశమొచ్చి తన నిర్దోషత్వమును లోకమునకు వెల్లడించుకొనుచున్నావు. బొనిరించుచున్నవాం దీరహస్యము నా కెఱిగి క లేదా? కొఱిగివా? ఆసమయమున నే నక్కడ లేకున్న నో పి మొక ను పిశ్వాసముబెచ్చున విశ్వాసగావునాంటలు విశ్వసించుకొనుచు ఇప్పుడు తారామణి వీళ్ళేద్ర కేసరి చేతచున్నది. ఆమె వ్యాధిస్థానమున నీవిషయములు — మీ హాస్యములును, వీళ్ళేద్ర కేసరి బలహితముపైన నాత్మవిచ్చిత్తములు. నేను ద్రవ్యమున కాసించి నీ కుపకార మొనర్చవలయు నని సత్యవ్రతము గాని — సత్యవ్రతాచారసాన్నుడగు వీళ్ళేద్ర కేసరి లంచమున కాసించువా? ఆసని దుష్కర్మ మూపుకొనుచున్నారము దొరకొనుచు మారకొనువా? నీకును వీర రాఘవరావునకును గల రహస్యములన్నియు నే నొకరినొకరు నెఱిగింపకు మామునేసెదవు? ఇప్పుడేమాయువు? వీర రాఘవరావు ప్రోహి యుని యంగీకరించి — యాశుని కారాగారమునకుం బంపి నీ కుపకార మొనర్చుచునువా?

ఈవాక్యములు విన్నంతనే కుండవలూలు వైప్రణములు వైకెరి యోయెను. ఇంకేనునుకును నానినికే దోచిపదికాదు. పిల్లలపిడుగు వోలే యింక డ మొట్టి యాతిని నెత్తిపై విఱచుకొని పడునట్లున్నది. ఇది తప్పించుకొను మార్గ మేమియు వాతపకి గప్పించులేదా. ఎన్నియో విధము లాలోచించుకొని యెట్టకేల కిట్లుయెను.

“అయ్యా, తమ గుడారస్వభావు లోయు, వ్యాయమూర్తు లనియు, నన్ను రక్షించు భగవద్విశ్వాసు లనియు దలంకరి మీయెద వనత్వములాడిన నా యావికమును క్షమింపుడు. మీ రనినట్లు కీర రాఘవరావునకు దాసుడ నైపోయితిని నాబుద్ధిలేమియే నాకిట్టి

దుస్థితి కేకాబ్బినది. ఆతఁడే నిజమగు ద్రోహి కవిషయము నే నెఱింగియు నాప్రాణములపైకే వచ్చునుభయముతో నాతనిని గాపాడ నుంకించితిని. మీ రీక్షణ మాతనిని బంధించినచో నాయిదుమలెల్ల దొలంగును. ఈ యుకకారుని మీ రొంద్వితిరేని పాటి వేల యాప్యంబులు మీ కొసంగెదను. నావాగ్ధత్తమును నేను నిలువబెట్టికొనెదను. మీ వాగ్ధత్తమును మీను నిలుపుకొనుడు. వీరరాఘవరావు కారాగారమున కిరిగినచో నే సింకేరికిని భయపడవలసిన భయములేదు. నన్ను రక్షింపుడు. నావెంట రండు. నే నాద్రవ్య మిప్పు డిచ్చివేసెదను. ఆతరువాతనే నా కుపకార మొనర్చుడు లెండు. నావెంటరండు." అని కుండసలాలు లేచెను. రజా కాలనిని గూఱ్ఱుండబెట్టి—

“అలూ! నీకు నే నుపకార మొసర్పి తీరెదను. నా యావజ్జీవ కును దొరతనమువారి నేవ జేసినను బాతిక నేలు గడించుట దుర్లభము. నాకా విషయము జెలియును. అట్టియెడ నాద్రవ్య మూరక బోగొట్టు కొందునా? కాని యొకంగులకు సంశయించుచున్నాను. కారలోబడిన వీరరాఘవరావు న్యాయస్థానమున నరణి నీపై మోపునేమో యను భయ చూడయించుచున్నది అట్లు మోసినప్పుడు తప్పించుకొనుటకు మార్గము మన మూహించుకొనవలదా? త్వరపడిన నమిలాభము” అని రజాక నెను.

కుండ—దానికి సంబంధించిన రెండవవిల్లును—దింబర్యపుస్తకములోని కాగితమును మీచేతనే యుండజనిరిగాదా? అందుచే వాని నాతఁడు న్యాయస్థానమున దాఖలు చేయలేకుగదా? తారామణి వీరేంద్రకేసరిచేతిలో చిక్కబడినదిగాదా? ఇంకాతఁడు వాదించినను సాక్ష్య మెక్కడనుండివచ్చును. ఈ హత్యాకరాధ వివిధముగా వీర రాఘవరావు నెత్తిపైఁ బడిపోయినప్పుడు వీరేంద్రకేసరిమాత్ర మేమి మాట్లాడును.

రజా—బాగున్నది. వాకీమాత్ర మ లో చని గల్గినదిరాదు.

కుంద—నేను చెప్పిన విషయము నచ్చినదా!

రజా—నచ్చినది.

కుంద—అట్లయిన మాముఠికి రంగు. నేనైన పాతిక వేలును మీ కిచ్చెదను.

రజా—కార్యావంతర మీయకూడదా?

కుంద—అంతవఱకు నాచేతనుండి పిల్లలఁ బెట్టునా! ముందే యిచ్చెదను రండు.

రజా—నా కింకొక్క కోరికయున్నది.

కుంద—చెప్పడు.

రజా—తీర్చెదవా?

కుంద—నిమిషములమీద.

రజా—నీవు లక్షల కింకాకావి. ఈనాశ్యాకరాశము నీనైతిపై బడినచో నీ కురికిత తప్పదు. అప్పు కీద్రవ్యము నిన్ను గాపాడ జాలదు. నేను నురాశాపగుఁడనై భానిపతి నాకేబదివేలిమ్ము నీకు నష్టములేదు. నాకు దృష్టియింను. నీవు బ్రహ్మకుదావు. మిగిలిన ద్రవ్య ముతో నీవు సుఖంపవచ్చును. నాయుద్యోగము జోయినను నాకు నష్టముఁడదు. అందులకు స్మృతింపుము.

కుంద—అట్లెచ్చినచో నా కేవిధమైన యాపదయు రాదు గదా?

రజా—రాదు. రాదు నీప్రాణమునకు నాప్రాణమడ్డునేసెదను.

కుంద—సంతోషము రండు. మీకోరిక తీర్చెదను.

ఇంతలో సుందరరావు, కామేశ్వరరావులు రక్షకభటులతో నచ్చట కాకస్మికముగా వచ్చిరి. వారిని జూచి యిరువురును నిర్ఘాంత పోయిరి.

ఎనిమిదవ ప్రకరణము

దీని వ్యవసానము ?

చూచి! ఈ సమయమున నినాటకశాలయొద్దకు రక్షణభటులతో సుందరరావు కామేశ్వరరావు లెంచులకు వచ్చేసినో యెఱుగుటకై మునుమును వ. గూకుం బొడము. సుందరరావు గజకులు కాంతమ్మతో మాట్లాడుచుండగా కామేశ్వరరావు వటుదెంచి సుందరరావుతో నేటియో రహస్యము తెప్పి వెడలిపోవుట మీకు జ్ఞప్తియందుండవచ్చును. ఆ రహస్యము తెట్టిదయో మన మెఱిగితిమేని విరిచ్చుటకు వచ్చిన కారణం బెఱ్యదియో మనకు విశదంబగును. కావున తద్రహస్య మెఱుగుదము.

కామేశ్వరరావు వెఱిగించిన రహస్యము వినిపిమ్ములు సుందరరావు కాంతమ్మతో సంభాషించుచు మాని గృహమున కిరిగి కొంచెముటి ప్రతిగి కామేశ్వరరావును గలిసికొని “మనము నెడలి మాట్లాడుదమా?” అనియడిగి యాతని నమ్మతింపబడసి యిరువురను బయలుదేఱి యొకొంటి కరిగిరి. చదవరీ! ఆగ్నవా మెవ్వరిదో బొల్పుకుంటివా ?

అయిల్లు సీతమ్మది. కథానాయకుండగు వీరన్న కీ సీతమ్మ పెద తండ్రికుమార్తె. ఈమెచెఱి నిపోలీసునాని కేఱుకనియుండివచ్చిరో మన మెఱుగవలసియున్నది.

ఈవచ్చినవారిని గాంచి సీతమ్మ అందరిదోహొ నిపోయి తిలుపులన్నియు బిగించి యొకచో గూర్చుండఁబెట్టి యిట్లనియెను.

“అయ్యా! సుందరరావుగారూ! నేనెన్నఁచును దమ దర్శనము చేయలేదు. కాని కామేశ్వరరావుగారిని నేనెఱుగుదును. చాతూర్ణి

క్షీరమ్మ నాకుఁ బిరత్రాడి కుమారుడని చెప్పుకొనుటకు మిగుల లజ్జి
 చుచున్నాను. ఆతని యుద తలవలయు నాకు దెలియునుగాని బాగు
 ప్రేమచే మీరికింపవల కెఱుగకజేయలేకు. ఇప్పు డాతని నివాస్యము
 లన్నియు మీకెఱిగింపవలయు ననియు—ఆతనిని మీచే బట్టింపవల
 యు ననియు మిమ్ము బిలిపి చితిని. అట్లయిన బ్రథమము గాను బాధు
 ప్రేమ మిప్పు డేమొందని మీరుచుగుదు రేమో? న్యాయము నిబంధిత
 బంధుప్రేమ నశించినది. పంశముఁ గాక పాపమును నిష్కర్మవలన
 నాసోదరప్రేమ నశి చునది. మీరొకటి రెండునె ల్లాసంగదాను ద్ర
 వ్యాపేక్షతో నీ నిత్రాత్మద్రోహమున నెలవకడను దేశద్రోహానిబట్టి
 శిక్షింకఁజేసి బాకముని కుటకారి మొనర్చుకట్ల సోదరప్రేమ నన్నట్లు
 పెట్టునా? ప్రపలెల్లను నాకన్నదమ్ములు గారా? ఒక్క సోదరునివలనఁ
 జెకుక సోదరు నిడవల బాలగునుండ కాని యింకములు నివారించు
 దగు సామర్థ్యముండియు ననుచునుండ దేశద్రోహ మొనరింతులు
 గాదా? న్యాయద్రోహ మొనరింతుటగాదా? ఆతిడ్డిత్రుత్తిలో బ్రవే
 శించిన పిమ్మటాతఁడు నాకెంతయో ద్రవ్యమునుం గెను. నిజమున
 కాలసివలన న నాక్షోభమున కటాపాచలై పోయితి. అతఁ డుప
 కార మొనరింకెనని దేశద్రోహాని మన్నింపుచాననుగాను. ఆతఁడు
 నాకోసంగినివి బ గాను నాకెఱుగగావు — అని నిజముగా నాసోదర
 సోదరీమణుల ప్రాణములు. ఆతఁడు నాకోస గింది కట్టుచుగాదు.
 లంచము నేను నిలదనుచున్నను నాయు ట బావవైచి పోయినాడు.
 అనఁగా దన్ను రక్షించునుని యస్యాకదేశముగా నన్ను యాచించుటే
 గాదా? లంచమున కాశించి దేశద్రోహాని రక్షింతుటకు — కింత్రాడి
 కుమాగుని రక్షించుటకు — నామం స్పృశింకొనుండచున్నది. కావున
 నాతనిని బట్టుకొను మార్గము మీరొక దేశ మొనర్తును. క్షీరవాస్యము
 మీకెఱుగఁ జేసికట్లు రెండవకంటివా రెఱుగకుండ నిరవాస్యముచు

గాపాడవలయును. తత్క్షణ నూతనిని బాధించవలయును. మీరొలీను వారిచ్చెదనునిన బహుమానమును నాకీయవలయును. ఈయూడుషరతులకును మీరింగీకరించితిరయేని మూడువందల దినములనుండియు మీకుఁ బట్టుబడిని పాతూరి వీరన్న మూడు నిముషములలో మీకు బట్టుబడుఁలు చేసెదను. వంశమర్యాద గాపాడుకొనుటకై నేనీ భాతృద్రోహుని కొడిగట్టితినిని మఱులఁ జెప్పుచున్నాను. నారహస్యమును గాపాడెదనుని యథయం బొసంగి—నాబహుమానము నాకొనగి నేచెప్పబోవు రహస్యమును వినుటకై సిద్ధముగా నుండుఁడు. దేశద్రోహిని బట్టితిమిన్న యశస్సుమీకు దక్కను. దానివలన మీకు వేతనాభివృద్ధి యగును. ఏముండును?” అని సీతమ్మ యూరకొనెను.

పాతక మహాశయిలారా! సీతమ్మ చెప్పిన వాక్యములన్నియు వింటిరిగదా? ద్రవ్యమున కాసించియు నా యుపేక్షయే లేనిదానివోలే మాట్లాడినమాటలకు మీరుఁగూడ మోసపోవకుండు. ఈమె గుణమట్టిది. ఈమె యుపాయమువలన పాతూరివీరిన్న పట్టుబడు నేమో చూతము.

“సుదతి! సీరహస్య మత్యంతి భద్రముగాఁ గాపాడెదను. ఆభారము నాది. కాని యాతఁడు పట్టుబడినపీమ్మట గాని నీ బహుమానమురాదు. ఆతఁడు పట్టుబడిననియు బహుమాన మీయవలసినదనియు దొరతనమువారికి ప్రాసినపీమ్మట నిచ్చెదరు. నీ బహుమానము నకు మాదిపూచీ. ఆవిషయమై నీ కెంతమాత్రమును భయ మగత్యము లేదు. సొమ్ము మట్టినట్లుగానే భావింపుము. ఒకటిరెండు దినములలో నీసొమ్ము చెప్పించి పువ్వులలోఁబెట్టి నీకొసంగెదము. కావున సందేహింకక నీవారహస్య మెఱుంగఁజెప్పుము” అని సుందర రావనియెను.

“సీతమ్మా! నీసొమ్మునకు నేను బూటకాపుగా నుండును అంతకునుఁ గాదంటివా నీ కడైన నేను హామీగా నిచ్చెదను. మా

మాటయం దామాత్రపు విలువకుంది యా రహస్య మెఱింగింపుము. నేనాసామ్ము నీకు నారముదినములు దాటకుండ ముట్టజెప్పెదను." అని కామేశ్వరరా వనెను.

“దొరతనమువారు బహుమానము నుండియరా?” అని సీతమ్మ యనెను.

“కార్యం గాకుండనే బహుమానము ముం దెవ్వరును నియ్యరు.” అని సుందరరా వనియెను.

“సరే. బహుమానమునకుఁ గామేశ్వరరావుగారును మీరును బూటకావులుగా నుండుమనుచున్నారు. గ్రావున నాకింకా విషయమై సందియములేదు. సామ్ము ముట్టికట్టే భావించెదను. రహస్యమును మాత్రము వెల్లడింపకుండు. సామాటలను సావధానముగా వినుడు. నను రెండుదినములక్రిందట నాబంధువులయింటకి వెడలితిని. వారుచు మేమును గలిసి భగవంతురావు గారియింటికి వెడలితిమి. వారి యాహుఁ డాహుడ్రకును నాబంధువులకును స్నేహముగలగు. స్నేహితులయింటికి వెడలుచు వన్ని గూడ నాబంధువు గారు దోడ్కొనిపోయినది.”

“భగవంతురావుగారి యిల్లెక్కడ?” అని సుందరరా వడిగెను.

“నుబ్బరమయ్య కాఫీకొట్టు ప్రక్కకున్న యిల్లు” అని జవాబుచెప్పి సీతమ్మ మఱల యిట్లు చెప్పవద్దనుకొనెను.

“మేనుచ్చునుండి తిరిగి వచ్చుకప్పుకొక మారువేషముననున్న నానీరన్న గాన్నిచెను. ఎట్టివేషాంతరమున నున్నను నే నాతనిని బోల్చుకొనగలను. ఆతఁ డింత ధైర్యముతో విల్లు గ్రామము లో తిరుగుట కేమికారణమువలన నంశయిగాని యాతని రహస్యము దెలిసి కొనవలయునను గుతూహలముతో నాబంధువురాలియొద్ద సెలవు కైకొని రహస్యముగా వానిని వెన్నాడితిని. ఆతఁడును దన బసకరి గెను. అచ్చట మానునేపములతో నాని హితులను గోవింతుడనుచు,

సుబ్బయ్యయు నుండిరి. వారేమీమీయో మాట్లాడుకొనిరి గాని నా కేమియుఁ దెలియలేదు. ఆతనిని మిఁరెల్ల రెఱుంగుదురు. నిత్యమును మీరాతనితో మాట్లాడుచుండిరి. ఆతని మాయావర్తనమును గనివెట్టఁ జాలకుండిరి. ఆతనిని బంధించినచో మియాయాసమంతయు సఫల మగును. ఆతని మాదుమావెట్టిదియో మీ కెఱింగివలయుననియే యీ కామేశ్వరి రావు గారిచే మీకు వార్తబంపితిని. ఇప్పుడు మిమ్ముఁ జూచుటచే నాకు జ్ఞప్తికివచ్చింది. ఆనాఁడు మీరుగూడ నాతనితో మాట్లాడితిని. నా సంతకయనివృత్తి యొసర్చుకొనుటకై నాఁటిరేఱు యాచోటికి వెడలి యాతఁ డొక్కఁడును నుండగా బలుకరించి కొంత ద్రవ్యము గావలయునని కోరితిని. ఇచ్చెడినని యాతఁడు వాగ్దత్త మిచ్చెను. నాకెంతకూత్రమును సంతకయములేదు. ఆతఁడే పాతూరి వీరప్ప. ఆతఁడే వీరేంద్రకేసరి. ఆతఁడే యీ కథానాయకుఁడు. ఆతని యిప్పటి పేరు కూడ వింటిని. ఆతని యిప్పటిపేరు “అబ్దుల్లి

రీజాక్రీ” మిఁ గానినని బంధించుఁడు. ఆతని కుడిభుజముమీఁద యాతనిపేరే వచ్చుబొట్టు బొడవించుకొని యున్నాఁడు. అదియే మీకు ప్రబలమైన నాక్షణికం. పొంతు. ఆతనిని బట్టకొని బంధించుఁడు నా వలన నిరహస్యము మిఁరెఱింగితమని మాత్ర మెన్నఁడునా వెల్లడి సేయకుఁడు. ఆతఁడు పిననేని నన్ను జపివేయును. ఆ రహస్యమును గాఢాడుటయు నితని నీక్షణముననే బంధించుటయు మీవంతు” అని సీతమ్మ యూరకొనెను.

ఈవాక్యములు విని నుండరి రావు, కామేశ్వరి రావు లాశ్చర్య పడిపోయిరి. వారి యాశ్చర్యమునకు మేరయే లేకుండెను. అట్లాశ్చర్యంబుధి నొక్క-మునుకవైచి పైకివెలి “సీతమ్మా! మఱల నొకటి కెఁడు గంటలలో వచ్చి నిన్నుఁ గలసికొను” మని వారరువుచును వెడలిపోయిరి. వారిరువురును వెంటనే పోలీసుస్టేషనునకరిగి కొందఱు

పోలీసువారిని వెంటబెట్టుకొని యబ్దులు రజాకు బసకరిగిరి రజా కచ్చట లేడు. అచ్చటనున్న వానినొకగునుగాంచి “మీయజమాని యెచ్చట?” అని యడిగిరి. “నాటకపుశాలలోనున్న కుండసలాలులో మాట్లాడుట కరిగిరి.” అని యాతడు చెప్పగనే ముందువెనుక లరయ కుండి విరెల్ల వాటకపుశాలకుఁ బరుగెత్తిరి. పీసెనక నే చాటుచాటుగా వీరి నొకరును వెడలెను.

చదువరీ! సుందరరావు, కామేశ్వరరావుగార్లు పోలీసువారిలో నియ్యోడ కిప్పుడగుదెంచుట కేమికారణమో మనకు దెలిసినదిగావున నింక కథలోనిని బోవుదము.

వచ్చిన పోలీసువారిని గాంచి రజాకు కుండసలాలు లిరువ్వురును నిర్ఘాంతపోయిగని చెప్పితిమి. పిలువకుండ పోలీసు వారెందులకు వచ్చి రాయని రజాకును—తన్ను బంధించుటకే పోలీసువారి గప్పుడే యని దెంచిరాయని కుండసలాలును నిర్ఘాంతపోయిరి. ఒక్క నిముష మట్లు తీచ్చవడి వెంటనే ముఖలక్షణములను మాచ్చుకొని రజా కిట్లనియెను.

“సుందరరావుగారూ! నాశ్రమంతయు ఫలోన్మృఖమునకు వచ్చినది. సరిగా నానునను గనిపెట్టినట్లు సమయమునకు బోలీసువారి లోపచ్చి నాకుపకార మొనరించిరి. మెల్లమెల్లగా నీతనిని మాటలలో దింపి పోలీసుస్టేషనువఱకును దోడ్కొనిపోయి యెచ్చట బంధంపవల యుచున్నాఁడని. నాకంతప్రయాసములేకుండ మంచిపని జరిగినది. వెంటనే యీ కుండసలాలును బంధించుడు. ఈనెడే హంతకుఁడు. ఏని కుత్తుండగు వీరరాఘవరానే యీతని యనుచరుఁడు. విశేష ప్రయత్నముమీఁదఁ గనిపెట్టితిని. విచారణసమయమునకు నాక్ష్యమం తయు సిద్ధముజేసెదను. ముందీయిరువురిను బంధింపుడు” అని రజా కనియెను.

“హుషార్” అని సుందరరావు కేకవైచెను. వెంటనే యిది వఱకు గూడబలుకుకొనిన విధముగా బోలీసుభటు లొక్క-మాఱుగా

రజాకుపైబడి యాతనిని బలవంతముగా బంధించివైచిరి. రజాకు తెల్ల బోయెను. కుందనలాలమితానంద భరిశుఁ డయ్యెను.

“రజాకూ! నీవు మాయానేషధారివగు వీరేంద్రకేసరి వని యెఱిగితిని. వీరేంద్రకేసరియే పాతూరి వీరన్న యని లోకమెఱుంగును ఇంక నీయాటలు సాగిరావు. నీవు నిచిత్రవర్తనుడవు. ఒకవైపున వీరేంద్రకేసరిగ—రెండవవైపున రజాకుగ—మూడవవైపున విశ్వాస రావుగ—పాత్రాభినయ మొనరించుచు కనబడినవారి కండ్లలో గారమునుఁ గొట్టితివి. ఏపాప మెఱుంగని కుందనలాలుపై కీహత్యాప రాధము నెట్టివైచి నుఖంపఁదలచితివా? నిన్ను బంధించుటకు దొర తనమువారివలన నుత్తర్వు బడసితిమి. కలక్తరుగారికిఁ ప్రాణాపాయము రాకుండఁ గాపాడితినిని గర్వించకుము. నిన్నా కలక్తరుగాకు గూడ సీత రక్షింపలేరు. నడువుము. కారాగారము నకు నడువుము. నీవలన నష్టము బొందినవా రొకరిద్దఱేగాని లాభము బొందనివా రీగ్రామములో లేరు. కాని వారెవ్వరును నిన్ను రక్షింపలేరు. నీవు వీరేంద్రకేసరిని గావని వాదించుటకు నీకథా రము లేదు. నీభుజముపై బచ్చబొట్టుతో బాదిపించుకొనిన నీ నామము సాక్ష్యము. ఇంత కారాగారమునకు నడువుము.” అని సుందరరా వనియెను.

అయ్యా! మీరు చెప్పినంతయు యధార్థము. ఇంకొక గంట లో నాయంతట నేనే వెల్లడిగావలయు ననుకొంటిని. ఇంతలో మీరే నన్ను వెల్లడించితిరి. నాకేంతమాత్రమ ను భయములేదు. మాధవ లాలును నేను గొట్టితిన్న నేరముగాక వాపై నెట్టినేరమును లేదు. దానికి దొరతనమువారివలన క్షమాపణను బొందితిని. దొరగారు స్వయముగా నాకపరాధకళాఖలో నుద్యోగమిచ్చిరి. ఇదిగో నాయధికారము దెలియఁజేయు బిళ్ళయును నధికారపత్రమును. వెనుక మీకు రజాకుపేరుతో నున్నవి బాపించితిని నానిజమైన పేరిట్లడు వెల్లడి

యెసది గావున గావున నవి పనికిరావు. ఇదిగో వీనిపైనున్న పేర్లుగాంచుడు “పీఠేంద్రకేసరి అను పాతూరి వీరన్న” అని యున్నది. ఈపేరులుగలవానిని బంధించుటకు మీకధికారమే? వెచుకటి యాధారములిప్పుడు పనికిరావు. నాకీయధికారము వచ్చినపిమ్మట బుట్టినపత్రమేదైన నున్నచో జూపినన్ను బంధింపుడు. ఉన్నదా? అట్టి యధికారపత్రమేదైన మీచెంత నున్నదా? ఉన్నచో సందేహింపకుండ చావుడు. లేనిచో నాసంకలలు ఏడదీసి నన్ను క్షమాపణఁగువేడుడు. మునుముందు కుండనలాలు పాటిపోకుండఁ జూడుడు. అతఁడు పరారీయైసచో బాలప్రమాదమున్నది. కొందఱను వీర రాఘవరావుకొరకు బంపుడు. సందేహింపకుండు. ఈహత్యలో వారిరువురును భాగస్వాములు. వారిని విడువరాదు. వేగ కానిండు.” అని పీఠేంద్రకేసరి యనెను.

“వీరన్నా! నీవొసర్పిన నేరములన్నియు నెరుంగక దొరగారు నీకుద్యోగమిచ్చిరి. అంతన్మాత్రమున నితరీములు కూపుమాసిపోయిన వనుకుంటివా? మాధవలాలును నిమ్మారణముగా గొట్టిన నేర మొకటి జైలులోనుండి తప్పించుకొనిపోవుట కెందు—పోలీసువారిని నిందించుట మూఁడు—లాల్ చందు గృహము దోచుకొనుట నాల్గు—తాలూకాలోని ధనమపహరించుట ఐదు—కైటువంటి నేరములింకను నున్నవి. ఇవి యన్నియు దొరిగా రెఱుంగరు. వారికీ యుదంతమంత యుద్రాసి నిన్ను బంధించుట కధికారపత్ర మీనువదిచాల్గు గంటలలో దెప్పించుకొందును. అంతవఱకును నీవు బందెలోనుండక తప్పదు. ఇప్పుడు ఏడదితిమేని మరల నీవు దొరకుదావా? ఎట్లో నిన్ను దెలుసుకొంటిమి. తెలిసికొనిన పిచ్చుట ఏకచుటకు వెట్టివారమా? కనుక నబ్బుజైలునకు నడువుము.” అని సుందర రావనియెను. “చాల కష్టపడి తెలిసికొంటిని. నిన్ను గోవినను నీకు తెలివితేటలు లేవు. ఒకొక్క-

విషయమున నొక్కొక్కరు నీకు సహాయం మొనర్చుచునే యుండిరి. మాసీతమ్మ లంచమున కాసింది వారహస్యము నీకెఱిగించి యుండును. తగుదనమ్మానుని నీవు నన్ను బట్టుటకు వచ్చితిని. అంతమాత్రమునకు నేను వెఱువను. ఆయధికారపత్రము రాకుండ నన్ను బంధించుట నీకు న్యాయముగాదు. నేను వచ్చు గించినవారి పువ్వురను బంధించకు డి విడచుట నీకు ధర్మము గాదు. నీవు మూర్ఖుని ర్తినుడవై నన్ను బంధించినను నీకువచ్చు నధికారపత్రముకంటె మునుముందు నన్ను విడువవలసినదను నధికార పత్రము ముందువచ్చును. నే నందువిషయమై దగు నేర్పాటులన్నియు నిదివఱకే జేసికొంటిని. నామాటవిని వీరిని బంధించకున్నచో ముందు ముందు నీకు బ్రమాదమున్నది. అవిషయ మూలోచించుకొమ్ము దొర తనమువారి సంతకములతోనున్న నా యధికారపత్రములు జూచియు నన్ను బంధించినచో దొరతనమువారినే నీవు కొంచవఱచితి నన్నమాట. అది నీతలకుఁ దగనిపనియని యెఱుంగుము. నా యధికార పత్రములు రద్దుజేయుచు నన్ను బంధించుట కధికారపత్రములఁ దెచ్చుకొమ్ము. నేను నోరెత్తకుండ సంకల్పితో నిప్పుడు నివెనుక జైలునకు సంతోషముతో వచ్చెదను. నే నిన్నివిధముల వేడుచున్నను నామాట వినకున్నచో నాపై ననీయివ్వము. దొరతనమువారు నాపైనున్న నేరములన్నియు నెఱుగుదురు కలక్టరుగారిని నాగన్న చేతులనుండి రక్షించి నాబసలోనుంచి, సర్వవిధముల వారికిని, వారి కుటుంబమునకును మర్యాదలొసర్చి శ్రీవారి కీయుదంతమంతయు నెఱిగించితిని. ఒక్క విషయమును దాచుకొనలేదు. అట్లు దాచుకొనుతలంపు నాకెన్నఁ దును లేదు. నేనా హంతకుని బట్టుకొందునని కోగుటచేతనే వారు దొరతనమువారికి వ్రాసి నాకు క్షమాపణపత్రము దెప్పించి యిచ్చిరి. నన్నీ హత్యాపరాధకునిగా నియమించిరి. ఉన్న సర్వవిషయములును

నీ కరిగించితిని. వలయునేని నాబసకురమ్ము. నాక్షమాపదాపత్రము జూపింతును. వాకెట్టి యాధారమును లేకుండ నేనింత బహిరంగముగా గ్రామములో సంచరింతు ననుకొంటివా? నీతమ్మునన్ను గనిపెట్టినప్పు డైనఁ బాటిపోకుండ నుండుననుకొంటివా?" అని వీరేంద్రకేసరి యనెను.

“కుండనలాలూ! నీకు వచ్చిన భయ మేమియులేదు. మీ మామను నీవు జంపితివని యెట్టిమూర్ఖుఁడను ననుకొనఁడు. ఇది యంతయు నిలఁడు బన్నిన పన్నుగడయైయుండును. అంతమాత్రము మనము గనిపెట్టలేకుండుమా? మనముదరియునుగలిసిన విధి బసకు నెడలునము రమ్ము” అని సుందరరావనియెను. వెంటనే యందరును వీరేంద్రకేసరిబసలోని కరిగించి. అచ్చట వీరేంద్రకేసరి తనకు సంబంధించిన కాగితములన్నియు సుందరరావునకు జూపించుచుండెను.

సుందరరా వాకాగితములు జూచుటకు ముతుమొందు కాంతమ్మును బంధించి వీసికొనిరావలసినదని. యాక్షమాపత్రమును వాసి రక్షక భటుల కొసంగ బంపించి పిమ్మట కాగితములు జూచుచుండెను.

కాంతమ్ములోఁ జరిగిన భయమును నొకగంట యగునప్పుటికి తిరిగివచ్చి సుందరరావునుగాంచి “వ్రాధూ! మనమీవీరేంద్రకేసరిని బంధించితిమని యామె కప్పిలోఁ జెప్పిరంట. ఆమె యామాట విని ‘పరారీ! యైపోయినది. ఆమె తండ్రిమాత్ర మింటియొద్దనున్నాఁడు. ఏమి నెలవు?” అని యూరకొనిరి.

“సరే ఆమెమాత్ర మెక్కడకుపోవును.” అని సుందరరావు తనననిలో నుండిపోయెను. కుంటనలూ లెచ్చటకును బోకుండుటనుఁ దగిన కట్టుబాటులో నుండెనుగాని బంధంబుఁబడలేదు.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము

విచారణ — వాఙ్మూలము

సుందరరావు వీరేంద్రకేసరిని బట్టుకొని సరిగా నైదుగంటల కాలమైనది. ఇంకను నాతనిని సబుజైలునకుఁ బంపలేదు. కలక్టరుగారిచ్చిన క్షమాపణపత్రముగాంచి యాతనిని బంధించుట కవకాశము లేక కాకినాడ కలక్టరుగాంకి టిల్లిగ్రాపు నొసంగెను. అచ్చటనుండి సమాధానము వచ్చువఱకు సరియేంచి యుండెను. ఇంకను సమాధానము మూత్రము లేదు.

వీరేంద్రకేసరి బసయొప్పున గృహముచేతి విశేషముగా జనముండెను. వీరేంద్రకేసరిగతి తుదకేముగునో దెలిసికొని భావలయుపనునభిలాష బాలకి అప్పుటనుగాగలదు.

పునలో నొకమోటారుకారు వాయువేగ మనోవేగములతో వచ్చి యాచ్చట ప్రారోహణ జనము కొంచెము సర్దుకొని మోటారునకుఁ ద్రోవనొసంగిరి. సుందరరావుగారిచ్చిన టెలిగ్రాముచూచుకొని స్వయముగా కలక్టరుగారి విచ్చేసిరని ప్రజలనుకొనుచుండిరి.

ఆబండి వీరేంద్రకేసరి గుంటికి పడుగావచ్చి యూగెను. అందుండి కలక్టరుగారును, వారి సతీమణియు, నింకొక హిందూయువతీయు దిరిగి ఆ హిందూయువతని జూచుటతోడనే యందఱును బొల్చుకొనిరి. ఆమె యెవ్వరు? “వశార మైపోయినదని రక్షకభటులెఱింగించిన కాంతమ్మ యీమెయే. కాంతమ్మ కలక్టరుగారి మోటారుకారులో నెట్లు కూర్చుంటుంట కవకాశము గలిగినబాటిని యందఱాశ్చర్యభరితాత్ములై జూయిరి.

విశేషవర్ణనలతో బాఠకుమహాశయులకు నినుపుబుట్టించుట కవకాశములేదు. కలక్టరుగారు వచ్చుచునే విచారణ ప్రారంభించిరి.

సుందరరావు తాను జెప్పవలసినదంతయు జెప్పి రజాకే విశ్వాసరా
వనియు, విశ్వాసరానే వీరేంద్రకేసరి యనియు, వీరేంద్రకేసరియే
పాతూరి వీరన్న యనియు జెప్పి — యాతనిపైనున్న నేరమును విశదీక
రించి చెప్పి — వైకారణముచే వీరన్నను బంధించుట కనుమతియిమ్మని
గోరెను. ఈసంగతు లన్నియు సుందరరా విదివటకు బైభక్తరణములో
జెప్పినవియే గాన మఱల నిచ్చట నుడహరింపబడలేదు.

సుందరరావుగారు చెప్పవలసిన దంతయుఁ జెప్పి తమ యభి
ప్రాయమును విశదీకరించి కూర్చున్న పిమ్మట కలక్తరుగా రిట్లు వదించిరి.

“సుందరరావుగారు వదించినదంతయు సత్యము. ఈ రజాకే
పాతూరి వీరన్న ఈతఁడే వీరేంద్రకేసరి, విశ్వాసరావులు గూడను.
ఈతనిపై —

I మాధవలాలను చంపెనుట.

II జైలులోనుండి తప్పించుకొని పోవుట.

III ధనవంతుల యిండ్లునోచుకొనుట.

అను మూఁడు కేసు లిప్పు డారోపించఁ బడియున్నవి. ఈవీరన్న
సత్యసాధుఁడను ప్రతిఘోషక టీగ్రామమున న్యాపించియున్నది. ప్రజ
లందఱు తేకగ్రీవముగా సీతఁడు సత్యసంఘుడని యంగీకరించిరి. ఈతని
నేరము లెట్టివో విమర్శించుము.

ఈతఁడు మాధవలాలను జంపెనా? లేదా? ఇది మొదల
విచారించవలసిన ప్రశ్న చంపెనని తడుపు బాతగుడ్డయు, కఱ్ఱయు,
కత్తియు, నేటికేయి వీనికృపాంబున లభించిన యైకువండులును
సాక్ష్య మిచ్చుచున్నవి. అంగులకే సుందరరావుగా రీతనిని దొలుదొల
బంధించిరి. జైలులోనున్న వీరన్నను, సుబ్బన్న గోవిందు లనునాతని
మిత్రు లిర్వురును దప్పించిరి. అట్లు వాఁడప్పు డాపని చేయుకయే
యున్నచో యీహత్యాపరాధకు లెవ్వరో మనము దెలిసికొనుట కవ

శాశము లేకపోయియుండును. వీరన్న నే బొడ్డాడవలయునను కోర్కెతో
 వీరన్నకుపకారి మొనర్పవలయునను నాశతో గాంతమ్మ చెతనున్న
 నైదువంద లాలెనికిచ్చితి ననుచున్నది అది సత్యము. ధనాభావముచే
 వీరన్న యాద్రవ్యము కైకొనెను. ఆద్రవ్యము మాధవలాలను జంపుట
 చేతనే వానికి లభించినదని మీ రెల్లరభిప్రాయపడి యుండిరి. నోటు
 వ్రాయించుకొని హామీపత్రముగూడ వ్రాయించి పుచ్చుకొని రాగి
 పైస నీయక వీరన్నకు మాధవలా లవికార మొనర్చెను. అట్టివానిపై
 సీతఁ డభియోగము చేసలసినదేకాని స్వత్సంతించి శిక్షింపకూడదు—
 కాని క్రోధమాగక యాతనినిగట్టిగా కట్టికొట్టి పడవైచి తొందఱతో
 దనికి త్రియుఁ గిఱ్ఱయు, తడుపు బాతగుడ్డయు నచ్చటనే మఱచి వెవలి
 పోయినాఁడు. ఇవియన్నియు వీరన్న జెప్పినవూటలు. ఆతఁడు సత్య
 వంతుఁడు గాన నాతని మాటలు మనయు నమ్మవలయును. అందుచే
 సీతఁడు హంతకుఁడు గాఁడు, కాని మాధవలాఁడును గొట్టినందున
 కాలఁడు శిక్షార్హుఁడు.

II జైలులోనుండి తప్పించుకొనుట—వ్యాయస్థు లెన్నికష్టముల
 కైస నోర్పువహించి వారి సత్యసంసర్త్యమును లోకమునకు వెల్లడింప
 నలయునని కోరుకొందురు. సుబ్బన్న గోవిందు లీతని సత్యవ్రతస్థ
 మెఱింగినవారు గాన నాతని సలహా లేకుండఁ గాణాగామునుండి
 తప్పించివైసిరి. తప్పింపఁబడుటలో నాతనిదోషము లేదు. అప్పటినుం
 డియు నాతనిపై నేరము లేదని రుజువుచేసికొనుటకై విశేషప్రయత్నము
 లొనర్చినాఁడు. అట్లు తప్పించుకొని పోయినందుల కీతనిని—తప్పించి
 నందులకు వీనిమిత్రు లిరువురినిఁ గూడ దొరితనమువాదు క్షమించిరి.
 ఇదిగో క్షమాణాపత్రము. అట్లు క్షమింపఁబడుట కేమికారణమో తరు
 వాతఁ జెప్పెదను.

III ఈతఁడు ధనవంతుల యిండ్లు దోచుకొనుట:—ఈతనివలన
 దోచుకొనబడినవారి కెంతమాత్రమును నష్టము లేదని వారే యంగీక

రించిరి. వారి యసలు వారి కిచ్చినాడు. అన్యాయపువడ్డి మాత్రమే ప్రజలకు బంచిపెట్టినాడు. చాలనివారికి తన స్వంతద్రవ్యము నొసాగినాడు. వైసకుగతిలేనివాడు భాగ్యవంతుఁ డెట్లయ్యెనో తరువాత జెప్పదను. వారిండ్లీతఁడు దోచుటకు కారణము. లక్షాధికారియగు సీతల్రాజు యిరువురివలన కే కఠీరయ్యను. ఈసుగతి గ్రామస్థులెల్ల రెణింగినదే. అయినను వీరి సట్టి పకీరులుగాఁ జేయక—వారిద్రవ్య ముపహరింపక సత్యసంధుఁడై నష్టములేకుండ పగడీర్చుకొని ప్రజా విశ్వాసమునకుఁ గూడ బాత్రుఁడైన వీరన్న దొంగతనమువారి యను గ్రహమునకుఁ గూడ బాత్రుఁడై భయవివర్జితము డయ్యెను. ఈతఁడు చాలమంది ప్రాణములను గాపాడినాడు. సుందరరావుగారిని నకాల మృత్యువాతనుండి రక్షించినాఁడు బోకద్రోహులైన నాగన్న కాంతా గావులనుబట్టి దొరితనమువారికి వశపఱచి గ్రామస్థులుండఱి కీతఁ డెన లేని యుపకారములు జేసియున్నాఁడు. కాపున ప్రజలెల్ల పీనిని క్షమింతురనియే నాయభిప్రాయము.

కాంతారావు నాగన్నలు నన్ను బంధించి యుపకారము బొందవలయునను నన్ను నాభావ్యను బట్టుకొనుటకై బాట పాడొనరించి నామోటా కుంకఁ గూల్చిన యుదంతము మీరందఱును విని యుంటిరి. అప్పుడు వీరేద్ర కేసరిపేయతో నుండియే చుమ్ము రక్షించినాఁడు. మమ్ముం దనగుహకు దోడ్కొనిపోయినాఁడు. మాగాయములు మాన్పించినాఁడు మమ్మొన్నియో విధముల నాదరించినాఁడు. ఈతఁడు ద్రోహికాఁడు ద్రోహి కిట్టి సద్గుణములుండవు. అప్పుడీతని స్థితిగతు లన్నియు జెప్పినాఁడు. మిథవలాలు దినచర్యపుస్తకము చూచినచో నాతని విరోధియెవ్వఁడో దెలియవచ్చును. తద్వారా హంతకుని బట్ట వచ్చునని జేప్పినాఁడు—తన్నాపనికి నియమించుమని గోరినాఁడు. తనపైనున్న నేరములు క్షమించుమని కోరినాఁడు. అట్టివానిని క్షమింప

కుండుట దోషము. నేను క్షమించితిని. వైచిత్ర్యకారులచే నాతనికి క్షమాపణపత్ర మిప్పించితిని రహస్యముగా నీయుద్యోగ మిచ్చితిని. ఆతఁడెవనిలోఁ బ్రవేశించి చేసినపని మీకెల్లరకును వికడమయ్యె యున్నది.

ఆ గుహ నాల పురాతనమైనది. అచ్చట గుహయున్నట్లే యెవ్వరికిని దెలియదు. అందొక ధననిక్షేపమున్నది. వీరు మువ్వురును కైలులోనుండి తప్పించుకొనిపోవుచు గడ్డిచే కప్పబడియున్న నాగుహలో బడిపోయిరి. కాకతాళీయన్యాయముగా వారికాపాటు లాభించినది. అది వారు నివాసముగా నేర్పాటు చేసికొనిరి. ఆద్రవ్యము వీరు పయోగించుకొనిరి. దానితో జాలమంది యనుచరులను బలశాలురను కేర్చుకొనెను. నాకా ధనరాసులన్నియును జూపెను. దొరతనము వారికి తమకు దొరకిననిక్షేపములో నగమిచ్చివైచెను. ఇంతద్రవ్య మాతనికి లభించుటచేతనే యాతఁ డిట్టిదానము లొనరింపఁగల్గెను. ఎన్నివిధములచే నాలోచించిచూచినను వీరన్న మిగుల సద్గణముగల వాఁడు. అందుచే నాతనిపై నున్న నేరములన్నియు క్షమింపఁబడినవి. ఆతనిపై నేరస్థాపన మొనరించుట కవకాశములేదు. మాధవలాలును గొట్టిన నేరముగూడ క్షమింపఁబడినది. కాని హంతకు డాతఁడేయని రుజువైనచోమాత్రము శిక్ష తప్పదు. అందుచేతనే తనపై నేరములేదని రుజువుచేసికొనవలసిన బాధ్యత యతనిపైనే యుంచితిమి. మీరిప్పుడు రజాకును బంధింపఁజూపుచుంటిరని విని కాంతమ్మ స్వయముగా కాకి నాడవచ్చి నాభార్యచేత మొఱవెట్టుకొన్నది. నా కుపకార మొనర్చిన వారి కుపకార మొనర్పవలయునని పెంటనే వచ్చితిని. ఆవీరన్నను విడువుడు. ఆతని సందియప్రకారము గుండనలాలును వీర రాఘవరావును విమర్శింపవలసియున్నది. వారిని హాజరుపెట్టుడు." అని కలకత్తరుగా రూరకుండిరి. ఆహాహా! అభిమానము. వీరన్నపై నింతభిమానము కలకత్తరుగారి కెట్లు వచ్చినదో చూచితిరా ?

కలకత్తరుగా రిట్లు సంగ్రహముగా దము యభిప్రాయమును తెప్ప
చున్నంతవఱకును ప్రజలెల్లను మిగుల శ్రద్ధాభక్తులతో వినుచుండిరి.
ఎవ్వరికిని రెండవదృష్టి లేదు. “కుందనలాలును, వీరరాఘవరావును
విమర్శింపవలసియున్నది” అని కలకత్తరుగా రనుసరికి ప్రజలెల్లరును
కుందనలాలుండువైపునకు దృష్టి సాగించిరి. కుందనలాలు యధాస్థాన
మున లేడు. సు-దరరా వాతనివిషయమున నించుక శ్రద్ధగానున్నమాట
వాస్తవము. అదేసమయ మనుకొని కుందనలా లేకారణముననో
ఫలాయనసూత్ర మవలంబించిన ట్లున్నది. వీరేంద్రకేసరి విషయమై
విశేషము లెఱుంగవలయునను కోర్కె-తో నీతనిపోకడ గమనించినవా
రెవ్వరును లేరు. కుందనలాలు పాఠీపోయెనను గుసగుసలు బయలు
దేసినవి. కలకత్తరుగా రుగ్రులై పోలీసువారిపై మండిపడి వానిబాద
లరయుటకై నలువుర నల్లిశలఁ బంపించెను. కొందఱును వీరరాఘవ
రావుకొఱకు బంపించెను. నలువుర నల్లిశలకుఁబ పి కాంతమ్మ తయారు
చేసిన ఫలాహారము లారగించుటకై లోనికిఁ బోయిరి.

కుందనలాలుకొఱ కరిగినవా నూరెల్ల నిమిషములో గాలించి
వైచిరి. గాని యాతనిబాద లేనూత్రమును గానరా లేదు. వీరన్న (ఇంక
నీతని మనము వీరన్నయనియే పిలువవచ్చుచు) కలకత్తరుగారి యనుమ
తిపై మోటారుమీద కుందనలాలు నన్వేషించుటకు బయలుదేరెను.
ఒకజటా-బండిపైఁ కుందనలాలు చామర్లకోటవైపునకుఁ బోవుచుండె
నని వీరన్న విని మోటారును సామర్లకోట వైపునకుఁ బోనిచ్చెను.

ఇట వీరరాఘవరావుకొఱ కరిగిన రక్షకభటులు వాని యిల్లు
ముట్టడించి వీరరాఘవరావు నీవలకు రమ్మని కోరిరి. కాని యేకారణ
ముననో వానియింటిలోనివారెల్ల జాలకంగారు బడచుండిరి. పోలీసు
వారు వచ్చిన కొలఁదినిమిషములకే యొక యింగ్లీషుడాక్టరుగూడ
వచ్చెను. డాక్టరును బాచినవెంటనే యింటిలోనివారెల్ల గొల్లుమునిరి.

“భయం తనకు భయము లేదు” అనుచు డాక్టరుగారు బోపల వ్రవే శించిరి. డాక్టరుగారిలో బాటు కామేశ్వరరావుగూడ లోని కిరికి కొలది నిరుపములలోననే యువలకు వచ్చి హెడ్ ను బిలవి “వీర రాఘవరావు చివపాన మొందింది మరణశిక్షయై నున్నా” డని చెల్పి సుందరరావుగారిని కోపాని రమ్మరి గంపించెను. వెంటనే యాతఁ డిరికి కలెక్టరుగారికి బొట్టా పంపి సుందరరావుగారి కాసమా చార మెఱుంగింపెనె. వెంటనే సుందరరా వచ్చిటికి బయలుదే ఱెను సాగితిని రమ్మిమూ లేమియో చెలిసికొనఁవలయునను గుఱూహల మతో గలెక్టరుదొరవారు గూడ సుందరరావు ననుసరించిరి.

వీరరాఘవరావు వెడలునడికి వీరరాఘవరావు కొనప్రాణములతో నుండెను. డాక్టరుగా చొసగిని ముకునలం గొంఱొయి స్పృహవచ్చి నదేగాని జీవించిని యాశమాత్రము గలలు లేదు. వీరరాఘవరావు మంచముపై నుండియే దొరగాలిని సుందరరావును గాంచి మెల్ల మెల్లగా నిట్లనియెను.

“నేను మహాపాతికుడను. నాయుట్టి పాపాత్ముఁ డీజగతిపై జీవించిన లాభములేదని స్వయంబుగా నెవపాన మొనరించితిని. ఇం దొకరిని శక్షింపవలసిని పనిలేదు. మాగహస్వములన్నియు వీరన్న మూలమున విచ్చేసములై నవి. ఆతఁడులేకున్న మాకింతలో నింతముప్పు రాదు. నే నెట్లును జనిపోవుచుంటిని గాన నాయుదంత పోతింగించు చుంటిని. నామరణనాజ్యాలము వ్రాసికొనుఁడు. నేనును గుండనలా లును మూడవతరగతి చదువుపప్పటినుండియు స్నేహితులము. కుండన లాలు మేనమామయగు మాధవలాలు మిగుల కృపణుఁడు. మాకు క్రమక్రమముగా దుర్గణములు ముదిరినవి. కాని నెల్లడికాలేకు. పైకి సత్యసంధులుగానే గావించెడివారము. ఆతఁడు మామకు విధేయుఁ డుగానే యుండెను. ఆతని కొకమాట రోగము వచ్చినప్పుడు నిరా

శతో నొక విల్లు వ్రాసి రిజప్టు చేయించెను. తరువాత నాతఁడు దైవకృప వలన జీవించెను. ఈతని కప్పుడొక చూసము దినములు జబ్బుచేసెను. ఎట్లును జీవికొండను నదైర్వ్యము గుండన లాలుబకు దగిలి యదివఱకు మాయిగుపురి స్వాధీనమునను నుండి నూతో నప్పుడే విరోధపడిన సరిదే భద్రకాళియనువేళ్ళ మాపై సొమ్మున కర్మయోగము దెచ్చు ననుభయమున నాసనుయమాన రెండు వేలును దానికిచ్చి దానిబాధ నదర్చుకొంటిమి మాకిరువురకును శిరీరములు వేరుగాని యభిప్రాయము లొకటియే. మాధనలాలు జీవించునని వైద్యుఁ డెఱింగించినప్పు డాభగవంతుని మేము దట్టినతిట్లకు పారిములేదు. మాకహస్యము మేము దాచుకొనుట కవకాశము లేక పోయింది. ఆతఁడు క్రమక్రమముగా మా రహస్యములన్నియు దెలిసికొనెను. నన్నాతనియొంటి పొలిమేరకు రాసిండ్ల శేయించెను. మేనల్లని మిగుల తిట్టబట్టబులలో నుండెను. ఎన్నికట్టుపాట్లొనరించినను మేము మానవుల్లి మానలేదు. నూతనముగా రజస్వలయిన చిత్తజల్లు తారామణి కౌతఁడు రిన్నెటిక మొనర్చెను. మాకప్పుపిప్పును బంగారు బలరామమూర్తి బదులిచ్చుచుండడివారు. కాని మేము దీసికొనిన సొమ్మునకు రెట్టిపుతో నోటవ్రాసి యివ్వవలయును. లక్షే వ్రాసి యిచ్చెడివారము వీలైనప్పు డిప్పు తీర్చుచుండడివారము. దాని సహవాసము గలిగినపిమ్మ టించుక చుక్క యలవాటైంది. ఇక్కడకు సర్వవిద్యాపరిపూర్ణులమైతిమి ఆతని దుర్గుణములు నేను కాపాడుట కుచు, నాకర్చులన్నియు నాతఁడు భరించుటకును మాయోర్పాటు. ఇట్లుండఁ గుండనలా లొకనాఁ డేదియో వనిమీఁద గ్రామములోని కరిగెను. తారామణిపై నాకస్మికముగా సరిదే భద్రకాళి వారంటు చేయించినది. మాపైనున్న యీర్ష్యయే తారామణిపైనను దానికొగలదు. ఏమిచేయుటకును లాలుబొవక గుండనలా తో రహస్య

ముగా మాట్లాడవలయునని తా రామణి యాతని యింటికి బోయెను. సమయమునకు లా లింటిచెంత లేడు. మాధవలాలకండలుబడినది. వృద్ధుల కనుమానము గలిగినది. దానిని తఱచి యడిగెను. మొదలే మనసుచెడియున్న యాముండనోటిలో మా రహస్య మాగినదిగాదు. మాధవలాల దానిని తఱచివైచి మిగుల కోపముజెంది యప్పుడే యింటికివచ్చి కుండలలాలను జెడదన్ని విల్లు మార్చివేసెదనని యని- అన్నంతపనియుఁ జేయ మొదలుపెట్టెను”

అయాసముచే నొకటిరెండుక్షణము లూరకొని మఱల జెప్ప దొడంగెను.

మాధవలాల ప్రథమకోపము గలవాఁడు ఆలోచింపకుండ నేకనియును జేయవాఁడుగాఁడు. నాఁటియందేయు దనమేనల్లని బానిస కన్న నెక్కు విహీనముగా జూడ మొగలుపెట్టెను. సొమ్ము మట్టుకొన నిచ్చెడివాఁడుగాఁడు. చిత్రాకర్ణాలు మాత్రము వ్రాయించెడివాఁడు. ఇట్లాకమానము గడచింది. మా కప్పులవారిబాధలు మెంజైనవి. బల రానుచున్న మొద్ద సొమ్ముదెచ్చి తా కామణిమీఁది వారంటు తప్పిం చితిమి. మాకు సొమ్మువచ్చెడివారి శేకపోయినది. మానుర్వ్యయముల కంటు లేకుండఁ జూయినది. మాధవలాల విచారమునకు మేరలేకుండ బోయినది. మేమెన్నివిధములనో యాలోచించితిమి. ఏమార్గమును మాకు సుకరముగా గాన్పింపలేదు. కట్టకడపట కాతనిని జంపి రెండవ విల్లు తగులఁబెట్టామని నేనాతనికి సలహానిచ్చితిని. దానికాతఁ డంగీక రింపలేదు. నామాట యాతఁడు వినకుంటుచే నా కాగ్రహము వచ్చి యాతనితో సఖ్యముమానితిసి. మానుటయేగాక బలరామమూర్తి వగైరాలను ప్రోత్సహించి ఋణము దీర్పవలసినదని కుండలలాల వేధించితిని. వారిబాధపడలేక కుండలలాల నాయింటికి స్వయముగా వచ్చి నన్ను బ్రతిమాలెను. నేను బిట్టబిగిసితిని. తనమామను జంపుట

కంగీకరించితి ననియు — కాని తా నాపని జేయఁజాలననియు, వన్నె యాపని జేయునునియు బ్రతిమలాడెను. నే నాపని జేయుటకుఁ బదివే లడిగితిని. ఇచ్చెదనని వాగ్దాసమిచ్చెను. పాటితో విల్లు పూర్తి యైరదని యు, మరునాఁడు రిజప్టరు చేయు ననియు — యీరాత్రియే మనకా ర్యము జక్క-బడవలయు ననియు నన్ను గోరెను. అట్లె చేయుదమని నే నంగీకరించితిని. దానికిఁ దగినపన్నుగడనంతయు బన్నితిమి. నాఁడు సిసీమాకు వెడలితిమి. మొదటియాట చూచితిమి. రెండవయాటకు కూడ మే ముక్కడనే యున్నట్లు నిదర్శనమునకై టిక్కెట్లుకొని గేటులో టిక్కెట్లు తనిఖిజేసినట్లు పాటిని జంపి వెంటనే మాధవలాలున్న గృహ మునకు వచ్చి పెరటితోవను లోనఁబ్రవేశించితిమి. నాఁడే దురదృష్ట వశంబున వీరన్న వ్యవహారము గూడ జరిగినది. వీరన్న మాధవలాలును గట్టి క్రింధఁ బొత్తివైచెను. మాయభిషాచయ మాతఁడు నిద్రించుచుండు ననియు, నిద్రలోబొడిచి చంపవలయుననియు ననుకొంటిమి. కాని వీరన్నచే బలిభవించుటబడిన పిమ్మటాతనికి నిద్రపట్టినదికాదు. అందుచే మమ్మాతఁడు జూచెను. నిమిషములో మమ్మాతఁడు జూచెను. చూచినవెంటనే మాయద్యులునును బోల్తిపెట్టెను. కుండసలాలు పెరటిలోనికి పాటిపోయెను. వెంటనే నేను పెరటిలోనికిరిగి పాటిపోవు చున్నవానిని పట్టుకొని “యింతవఱకు వచ్చినపిమ్మట పాటిపోయినను లాభము లేదు. మీమామ మనయుద్దేశమును గ్రహించెను. ఇప్పుడు మనము వెనుదీసితిమేని తోపు మనకొంప దీయఁగలఁడు. సుదేహింప కుండ జంపుదము రమ్మ”ని యాతనిని ప్రేరేపించి లోనికి దీసికొని పోయితిని.”

ఇంతవఱకు జెప్పునప్పటి కాలనికి యొక్క-ఘృ ప్రారంభమై యొ క్క-నిమిషములో స్పృహతప్పి పోయినది. ఇంకాతఁడు చెప్పఁజాలఁ డని గ్రహించి వెంటనే నుండరరావుగా రాతనిచే నీమరణవాఙ్మూల

ముపై సంతక మెట్టులో జేయించెను. ఒకటిరెండు నిమిషములలో వీర రాఘవరా వీయాలనాశరము విడచెను. పోలీసువారు వెడలిరి.

పదియవ ప్రకరణము

—:0:—

వీర రాఘవరావు మరణవాఙ్మూలము పూర్తి గాకుండగనే చనిపోయినందులకు పోలీసువారి రెంథయో విచారించిరి. కుండనలాలు కొఱ కలిగిన పోలీసువారి రెల్ల జనుదెంచిరిగాని వీరస్వమాత్ర మింకను రాలేదు. కుండనలాలు రాకుండ నికథాపర్యవసానము తేలదు. రాత్రి యెనిమిదిగంటలైనది. వీరస్వ రాలేదు సరిగదా మోటారుకారుకూడ రాలేదు. వీరస్వ కేషియెన బ్రమాదము సాధించినదేమో యని యందఱుగ భయపడుచుండిరి. అందఱును గలక్ష్మణుగారి బసలోననే యుండి వీరస్వ కొఱ కెగరు వెచ్చులు జూచుచుండిరి. అొమ్మిదిగంటలు దాటునప్పటికి “బుట్టు, బుట్టు” మని యూదుచు మోటారువచ్చి గలక్ష్మణుగారి బసయెదుట వాగెను. వీరస్వ వచ్చె వచ్చెనని యందఱుగిరి. ఆబండియం దెవ్వరో మువ్వుగు నలుపుకుండిరి. వారెవ్వరో నునకొకను దెలియలేదు.

వీరస్వ బండియూగినవెంటనే క్రిందకు దిగి యింకొకనిదిగి వెను. ఆతని కాలుచేతులు బంధించబడి యున్నవి. ఆబంధింపబడిన వానిని గాంచి “కుండనలాలు పట్టుబడ” నని యెల్లరనిరి. నిజమే ఆతఁడు కుండనలాలే.

వీరస్వ కుండనలాలుతోడను వెంటనున్న యిరువురి పోలీసువారితోడను గలక్ష్మణుగారియెదుట నిల్చి సమస్కరించెను.

కలక్ష్మణుగారావీరస్వను బహూఃరించి కుండనలా లెచ్చటదొరకొని ప్రశ్నించిరి. “ప్రభూ! ఈతఁడెట్లో తప్పించుకొని చామర్లకోట వాటిపోయెను. త్రోవలో నాకావార్త దెలిసి మోటారుపై చామర్ల

కొట వెడలితిని నేను వెడలునప్పటి కొక్క నిమిషమునకు ముందే మదరాసు మెయిలు బయలుదేరెను. ఆతఁ డాబండ్లపై వెడలిపోయె నమో యని వాకనుమానము గలిగినది పెద్దాపురములో నాతని నఱుగనివా రెవ్వరును లేరు గనుక బండ్లవాడ్రను ప్రత్తింప గుండసలాలునకు బండి కట్టినవా డగుపించి “యూతఁడు టిక్కెట్టుమాత్రము కొనెను. ఎక్కడకు కొనెనో నాకు తెలియదు.” అని చెప్పెను. వెంటనే టిక్కెట్టుము వానిని గలునుకొని గుండసలా లెక్కడకు టిక్కెట్టు గొనెనని యడిగితిని. ఆతఁడు గుండసలాలును శాగుగా నెఱింగియున్నవా డగుటచే మదరాసు నకు రెండవతరగతి టిక్కెట్టుకొనెనని చెప్పెను. వెంటనే తెల్లిగ్రాపుగది కరిగి రాజమండ్రిపోలీసువారికి తెల్లిగ్రామిచ్చితిని రెండవతరగతిలో బయలుదేఱిపోవుచున్న కుండసలా లనునాతఁడు 0126 నెంబరు రెండవ తరగతి టిక్కెట్టుగలవాఁడు “వానినిబట్టి బంధించుడు. నేను మోటారులో వచ్చుచున్నాను.” అని బిగుతులో తెల్లిగ్రామిచ్చి దైనవశమున నచ్చటనేయున్న డి. టి. యస్. గారిచేగూడ తెల్లిగ్రామిప్పించి వెంటనే శారు రాజమండ్రికి పట్టించితిని. ద్రావరు మిగుల చాకచక్లముతో బండినడపెను. ఎంత చాకచక్లముతో నడపినను మెయిలుతో సముముగా మోటారు నడచునా? మొత్తమున కొక ముప్పావుగంట యాలస్యముగా స్లేషనుం కరిగితిమి. మెయిలు రాజమండ్రి విడిచిపోయినది. రయిల్వేపోలీసువారు కుండసలాలును బట్టియుంచరి. ఆతఁడు బండిలో నెంతిల్లరయెనఁజేసెనఁట. దొరికినదొంగను మనవారు విడిచివైతురా? నేను మోటారుదిగి కుండసలాలును బహుకరించి సంకల్పతో మోటారులో బడవైచి బజారునకువచ్చి రెండు పెట్రోలుడబ్బాలు కొని శారు వేడెక్కియుండుటచే నొక యరగంట విక్రమించి నుజుల బయలుదేఱి యీ యిరువురను సహాయులుగా దీసికొనివచ్చితిని. ఇంత

కాలమునకు నావ్రతిజ్ఞ తమదయవలన నెఱవేఱినది. ఇంకీతఁడు హంతకుఁ డని ఋజువుజేయఁగలను. ఇప్పుటి కాలనిని బంధించుట కనుమతి యొసంగుఁడు. ఉదయమున సర్వవిషయంబులును జూచుకొందము." అని చెప్పెను.

ఆవాక్యము లాలించి వీరన్న చాకచక్యమున కంద రాశ్చర్య పడిపోయిరి. సమయమున కాలని కాయూహ దట్టకపోయినచో గుండనలాలింక దొరకుట దుర్లభమైయుండునని వారిలో వారనుకొనిరి. కేసు మరునాఁడు విచారించుటకు కలక్తరుగారు సెలవొసంగిరి. ఎవరి యిండ్లకు వారు పోయిరి. వీరన్న సుందరరావుగారిని గలిసికొని వీర రాఘవరావు వృత్తాంతనుంతయు విని యాతఁడు చనిపోయినందల కెంతయు వగచి, యాతని మరణవాఙ్మూలమైన బూర్తికానందులకు చింతించెను. గ్రుడ్డిలోమెల్ల యనినటుల గుండనలాలు దొరకినందుల కాలఁ డెంతో సంతోషించుచు నాటిరేయి గడపివైచెను.

మరునాఁడు యథాసమయమునకే కుండనలాలు జెప్పినది వినవలయు నను కుతూహలముతో బ్రజలెల్లరును విచ్చేసిరి. దొరగారు కూడ సకాలమునకే విచ్చేసిరి. కుండనలాలు సంకెళ్ళతో నొకప్రక్కగాఁ బోలీసువారిమధ్య నిలువంబడియెను. అప్పుడు వీరన్న లేచి యిట్లని చెప్పదొడంగెను.

“న్యాయాధిపా! అపరాధరహస్యశరిణోధకునిగ, దొరతనము వారు నియమించినపిమ్మట నేను “రజాకు” అను మహమ్మదీయపేషమునఁ బనిచేయఁ బ్రారంభించితిని. నే నావిషయమునఁ బనిచేయుచుండుట ప్రభువువారు దక్క-తదన్యత్రైలుంగరు. మాధవలాలు దినచర్యవ్రాయునని తమకు మనవిజేసికొని యున్నాను. వచ్చిననాఁడే యాదినచర్యపుస్తకము చూచితిని. దానిలో నక్కడక్కడీతని దుర్గుణములు వెల్లడిచేయబడి యున్నవి. ఆతఁడు పోయిననాఁడు వ్రాసిన

.కాగిత నుందుండి చించి వేయబడినది. ఆకాగిత మేమైపోయినదా యని సంశయించి కుండనలాలు నడిగితిని. ఆతఁడు బుకాయించెను. ఆతఁడు రెండవవిల్లు వ్రాయవలయునను నభిప్రాయమున్నట్లు వ్రాసికొనెను. అందుచే నే ననుమానపడి రెండువవిల్లుకట్ట దెమ్మని కుండనలాలు నడిగితిని. పెట్టెలో లేదని యాతఁడు జవాబుచెప్పెను. ఉన్నది. చూడుమని నేను బలవంతబెట్ట వాయెదుటనే యాపెట్టెలోని కాగితము లన్నియు దీసిజూపెను. అందొకదానివూడ ర కములో నడిసిన బొటన వ్రేలిముద్రపడినది. అది రహస్యముగా పంక్రహించి గానిరహస్యము దెలిసికొంటుకై విశ్వాసరావుపేరుతో వాని నాటకకంపెనీలో బ్రవేశించి యొడంబడికలు వ్రాసి రిజిష్టరు చేయించుకొంటిమి. అప్పుడు వ్రేలు ముద్ర లభించినది. రెండును నొకటియే. అనగా పుచ్చేతులతో నాయినపపెట్టె సవరించినవాఁడు కుండనలాలేయని స్పష్టముగాఁ దేలినది. నాఁడే సుబ్బరామయ్య కాఫీనోటలులో మాధవలాలు దిన చర్యపుస్తకములో జొరబడిన కాగితము దొరికినది. వెంటనే వీరేంద్ర కేసరి పేరుతో వీరరాఘవ రావున కుత్తరము వ్రాసితిని. వీరరాఘవ రావు భయపడి విశ్వాసరావుపేరుతో నున్న నన్నే సహాయముగా రమ్మని గోరుటచే పాసికపాఠినదని యనుకొని వెడలితిని. మే మిరువుర మాతని రహస్యాగారమునందే యుంటిమి. మత్తుపదార్థముచే నాతనికి మూర్ఛ గలిగించునప్పటి కొకవనిత యచ్చటికి వచ్చినది. ఆమె తారామణి. ఆమె కానాటిచరిత్ర తెలియక యారహస్యాగారమునకు వచ్చినది. వచ్చినదానిని బలాతాకరముగా మత్తుమందిచ్చి నాగుహకు బంపి యాయగారమంతయు సవరించి దైవకృపవలన నావిల్లు బడసితిని. వీరరాఘవరావు వ్రాసినమరణవాఙ్మూలము నందఱు వింటిరి. ఈహాస్య కుండనలాలు, వీరరాఘవుని జేసినదిగాని మరియొకరు జేసినది కాదు. నాగన్న కాంతారావులు పాప మీవిషయ మెఱుగరు. కాని మిగుల

ద్రోహులు. దానికి వారు శిక్ష ననుభవించుచున్నారు. ఈమాత్రాధిక రాధి యెవ్వఁడో తేలగనే యాకేను విచారణయగును. ఈ మాధన లాలును జంపినవాడు కుండలాలని వైకారణములచే నేను నిరూ పించుచున్నాను” అని సూక్ష్మంఢను.

కలకత్తగుగాతి యనుమనీయై కుండలాలా విట్లు దెక్కు దొడంగెను. వీరగాఘవరావు జెప్పిన విషయములును కుండలాలలు చెప్పిన సంగ తులును సమాముగాను చుటచే నంతవఱకు వ్రాయక తరువాత విష యములే సాతకుల సాకర్యార్థమై వ్రాయుచున్నాను.

“అట్లు వీరగాఘవరావు నన్ను లోనికి దోహానిపోయిన పిమ్మట నేను ధైర్యముతో వాస్తలమంతయు బరికించి చూచితిని. తడవునాత గుడ్డయు, కిట్టయు, కత్తియు వాసమీహవమున వీలవీయుం డెను. అవి గాంచి చకితుండనైపోయి మామానుసమీహమునకిరిగి నోటనున్న గుడ్డలుదీసి నిన్నిట్లెవరు శేసీరని యడిగితిని. అప్పుడాతఁడు సాతూనివీరన్న తన్నుఘోరనియు దానిమ్మట కనుకుటి చి నోటును, దాని కిట్లు హామీహవత్రుఁడును వ్రాయించి పుచ్చుకొంటివనియు, తరు వాత నాద్రవ్యము గాదేమీయనుభయంబుపెంపున నీయంఠినినియు దాని కావీరన్న యలిగి బలాత్కారముగా నట్లు గట్టి నోట గుడ్డలు గ్రుక్కి- చావమోదెవనియు నాతఁడేడ్చుచు వచించెను. నిన్నుఁ గొట్టి పెట్టెలోని ద్రవ్య మేమైన బట్టుకొనిపోయెనామని యడిగితిని. అట్టి దేమియు శేయలేదనియు దాను గండ్లారజూచితివనియు జెప్పెను. తరు వాత నొక్క- నిమాషమాగి మామా ! నీవు నన్ను సర్వవిధముల భ్రష్టనికేయుచున్నావు. పెందినదయవీడి రెండవవిల్లు వ్రాసితివి. నీవా విల్లు ద్రప్పెదవా? లేవా? యని ప్రశ్నించితిని. నిన్ను మూడుమాస ములవఱకు బరిక్షించిగాని విల్లుద్రిక్కునని యాతఁడు నిష్కర్షగాఁ జెప్పి వైచెను. “అట్లయిన నిన్నుఁజంపి రెండవ విల్లు తగులంబెట్టిన నేమి

లతో నొకచో బడియున్న యావృద్ధుఁ డేడ్చుటకంటె నేమిచేయుఁ గలఁడు! ఆతని కన్నీరుగాంచుటచే నాహృదయము బ్రద్దలైపోయినది. వెంటనే యాతనికాళ్ళు రెండును బట్టుకొని “మామా! చెప్పడుమా టలువిని చేయదలంచిన దాగుర్కారమును ఊమింపుము. నేటినుండి యు నీమనమున కెక్కునట్లు నడచుకొనెదను. నేను పైవారికి బదివే లప్పుబడితిని. అది తీర్చివేయును. ఇదివఱకు జేసిన తప్పులన్నియు ఊమింపుము. ఇక నాదుర్గుణములకు స్వస్తిచెప్పెదను” అని యేడ్చుచు నంటిని. నాదోషము లాతఁడు ఊమింతునని తలనూచెను. నాకత్తి యక్కడబడవైచి యాతనికిట్లు విప్పబావుచుండ వీరరాఘవరా నాకత్తి గైకొని—

“కుండనలాఱు! మీయొకరిదోషము లొకరు ఊమించుకొన గలరుగాని నాదోషములు ఊమించువా రీపృథ్విపై లేకు. ఇంతవఱకు వచ్చినపిమ్మట నేనింక రిక్తహస్తుడనై జెనలను. అట్లు వెడలుటకు నాకిష్టములేదు. నామాటవిని నొయిష్టప్రకారం మాచరింతువా నుఖం చెదవు. లేదా సిప్రగూడ మీమామతోఁబాటు చేచ్చెదవు. ఈనేర మెట్లును నాపైకి వచ్చుట కవకాశములేదు. కావున నాపని నేచుమా నను. ఏమందువు? న న్ననుసరించెదవా?” అని నన్నడిగెను.

నే నాతని రెండుకాళ్ళను బట్టుకొని పదివేలరూప్యములు దీసి కొని మన్నిదువురను ఊమించి విడువుమని కోరితిని. అతఁ డంగీకరింప లేదు. క్రియకు వీరరాఘవరావునకు నేను గూడ విరోధిని గావలసి వచ్చినది. పోనీ వీరరాఘవరావునే జంపివైతుమనుకొన్న ఖడ్గమాతని యెంతనున్నది గాని నాచెంతిలేదు. నే నాలోచించుకొని మఱల దిక్కు- మాలినమనస్సు చెడిపోవ చంపుమని కన్నునైగ జేసితిని. మఱల నాబుద్ధి మారకుండగ నే యీకార్యముకాస్తయు నిర్వృత్తింపవలయునని యాతఁ డాకత్తిని బలవంతముగా గాఢముగా మా...మా...మ...గుం...డె ల...లో...గు...”

ఇంతవఱకుఁజెప్పి కుండవలాలు బారుమనియేచ్చి కొంతసేపటి
కూరికొని మరల నిట్లని చెప్పదొడంగెను

“అయొక్క- వేటుకోడనే నూమాను దివం బలంకరించెను.
ఆతనిపైబడి బారుమని యెప్పుటకైనను వలనుగాకుండ పోయినది.
తనువారే వీర రాఘవరావునకు వశ్యుడనై పోయితిని. ఒక్క- నిముష
మూరికొన్న పిమ్మటాతని యనుమతిపై పెట్టెతెరిచి యావిల్లు దీసి
తిని. అందున్న రొక్క మాతని కిచ్చివైచితిని. చినచర్యపుస్తకములోని
కాగితమును జింపి యాతనికే యిచ్చితిని. వెంటనే మేమిరువురమును
నాదస్తుని మార్చి వెంటనే సినిమాహాలునకుఁ బోయితిమి. ఇంతలో
రెండవయోటయు ముగిసినది. వచ్చెడిజనముగోఁ గలుసుకొంటిమి.
వారితోఁబాటు కథ జెప్పుకొనుచు సింటికి వచ్చినట్లు వచ్చితిమి. తను
వారే చర్యయంతయు మీరు వి.టి.ఆ. ఆతఁ డావిల్లును నా కాగితమును
భద్రముగానే దాఁచెనట. కాని యొకనాఁ డేదియో వస్తువుబెట్టి
తారామణి కీయఁబోయి పొరబాటున నాచినచర్య పుస్తకమునుండి
జింపి యిచ్చిన కాగితములోఁబెట్టి యుండెనట. ఆమె యాకాగితమేమి
చేసినదో యెట్లా నుబ్బరామయ్య వకొటలునకు పోయిందో మాకు
దెలియును. ఆకాగితపు విలువదెలిసు కామి యెందో బాగువైచి యుం
డును. అది యేచిత్తుకాగితమి. అతోడనో గలిసి వర్తకుల చొరకుఁ
కేరియుండును. దైవవశమున నాకట్ట నుబ్బరామయ్య గొనియుండును.
అది రజాకు వేషముననున్న వీరస్వకు జిక్కినది. మాపాపముఁఫలించి
నది. మాపాపము యాశయము నెఱవేరినది. పరమేశ్వరుఁడు మాకు
దగినశిక్ష విధించినాఁడు. ఇందలి సత్యవృత్తాంత మిది. ఇది పూర్ణముగు
తెలివి కేటలతో నేను జెప్పినయంశము. ఇందసత్య మెంతసూత్రమును
లేదు. ఆశాపితాచపిడితుండనై నన్ను జెంచి పెద్దజేసిన మామానును
దారుణవధకు బాహువర్చన నేను—అందులకై వీర రాఘవరావును

ప్రేరేపించిన నేను— ఘోరతిరుగు పాత్రుడను. పాటిపోయి జీవించ వలయు ననుకొంటిని. నేను జీవించుట కాభగవంతుని యనుజ్ఞలేదు. పాతూరి ఏరన్న వోష మిందేటుయులేదు. ఏపాకు మెఱుగనివానిపై నీహత్యాపరాధము బడవైచి యురిస్తంభ మెక్కింపదలచితిని. పరమేశ్వరుడు పాపాత్ములకుఁ దగినశిక్ష విధించును. ధర్మాత్ములఁ గాపాడు ను నేనిక జెప్పవలసిన దేమియులేదు ధర్మమే జయించుననియు నా పాపమొనకుఁ దగిన ప్రాయశ్చిత్తమగుననియు—అశ—అనున దు రాశ—ఆపదలకు మూలమనియు జాలుచు నుఱికింబ మెక్కుటకు సిద్ధముగా నున్నాను.”

అని చెప్పి లేచ నాజ్ఞులము క్రింద సంతోషముజేసి యొసంగి తల వ్రాలుకొని నిలువబడియెను.

మాధవలాలు గతించిన సంతర్పరమున కిరహాస్యోద్భేదవమైనది. నిజమును హంతకుఁడు విషపాన మొనరించి యూప్రపంచమునే విడచి పెట్టెను. కుండసలాలు మాత్రము హంతకుఁడు గాడని యెవ్వరనుఁ గలరు?

సకాలములో స్వయంప్రసాదమున నికేసు విచారింపఁ బడినది. దాని పర్యవసానము మాత్రమే తెలియకేయుచున్నాను.

ఈహత్యకు సంబంధించినవారు కుండసలాలు ఏర రాఘవరావు లే. అందు ఏర రాఘవరా ఏప్రపంచమే విడచివైచెను. కుండసలాలు ఏర రాఘవరావుకంటె కొంచెము సాత్వీకుఁడు. అయినను కుంతవ్యుఁడు గాడు. కావున వానికి ద్వీపాంతర వాసశిక్ష విధించితిని.

ఈహత్యలో సంబంధములేకున్నను నున్నవారివోలె మన మిది వఱ కనుమానించి చెఱలో నుంబఱచిన నాగన్న కాంతారావులు

పాత్రకులు గాకున్నను వారోనర్చిన దారులములకు మితిలేదు ఏరేంద్ర
 కేసరి ననూనూములేకున్న దొరతనమువా యుద్యోగస్థులు కొందఱు
 మరణింపవలసినవచ్చును. అట్టివారి నకాలమృత్యువు వాతనుండి రక్షించి
 నందులకు వీలేంద్రకేసరిని దొరతనమువారి భింపించును మూఢవ
 లాలును గొట్టి నస్వల్పకేరమును త్కమించిరి. వారిరువుఱకును జన్మ
 క్రీడు విధి కలబడినది.

ఉ ప స ం హో ల ము.

స్వీ మానందనుయము.

కాంతిమ్మ కీతికాలమునకు కోరికల్లేడేరినది. మనసారగోరి
 వెలచిన పానురివీరన్న నుద్వాహమాడినది. ఆ వివాహమునకు
 మేరీవారన్ దొంగసానిగారు వెలలేని బహుమతులూ దంపతుల కొసం
 గిరి. సుందరిగావునూడి బహుమానము లొసంగెను. ఆదంపతుల
 గాంచి సతసింగనివారెవ్వకును లేదు. వీరన్నకు దొరికినద్రవ్యములో
 న్యాయముగా దొరికినమునానికి భాగము, రావలసియున్నను కలక్తరు
 గారి రికమెండువై వాఢనమంతయు నాతనికేదక్కినది. మూఢవలాలు
 వ్రాసి రెండవవిల్లులో ద్రవ్యములో వాల్లనవంతు దొరికినమునకు—
 ఒకవంతు బీదవిద్యార్థుల విధ్యనిమిత్తమును—ఇంకొకభాగము పెద్దా
 పురిమునందున్న యన్నదానసత్రమునకును— మిగిలినభాగములో
 సగము కుండలాలునకును—మిగిలిన సగమును, దిగువతిడేవాలయపు
 పురిమ్మతులకును నియమించెను ఆ మూఢవలాలు కోర్కెలన్నియు

వెలవేర్పబడినవి. లిసభాగము సత్యసంధుడగు పాతూరి వీరన్న కొనంగవలసినదని కోరెను. అది అందులకు సమ్మతించిరి. యథాప్రకారముగా నన్నియు జరిగినవి.

పాతూరి వీరన్న దానిద్యోదేవత దూరముగా జారిపోయెను. వీరన్న కిదృష్టబినములు వచ్చినవి. వీరన్న పెద్దాపురంబునకు దలమానిక మయ్యెను. అతఁ డాద్రవ్యముతో నేవ్యవహారమును జేయక యథేచ్ఛగా దినుచు ధర్మతత్పరుడై యుండెను.

చనవరీ! ఇప్పటికి నాకని ముగిసినది. ఆశాశిశాచమునకు దాసులైనవా రెట్టికష్టములకు గాలక్రమమున వశ్యులై రోగ్రహింపుము. దానికాటి పడనివారి కెట్టిపన్నాసము లభించెనో యూహింపుము.

సర్వ మానవమయము.

సంపూర్ణము.
